

การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน
แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543

นางสาวอมรทิพย์ สันตวิริยะพันธุ์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-2247-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY ON STATE AND PROBLEMS IN ORGANISING THE BASIC FUNCTIONAL LITERACY
ACCORDING TO THE NON - FORMAL EDUCATION FUNCTIONAL LITERACY
CURRICULUM B.E.2543 FOR THE AUTISTICS

MISS AMORNTHIP SUNTAWIRIYAPAN

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Non - Formal Education

Department of Non - Formal Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-2247-8

อมรทิพย์ สันตวิริยะพันธุ์ : การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 (A STUDY ON STATE AND PROBLEMS IN ORGANISING THE BASIC FUNCTIONAL LITERACY ACCORDING TO THE NON - FORMAL EDUCATION FUNCTIONAL LITERACY CURRICULUM B.E. 2543 FOR THE AUTISTICS)

อ. ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. รัตนา พุ่มไพศาล, 177 หน้า. ISBN 974-17-2247-8

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหา รวมทั้งเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหา การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัด และประเมินผล ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารและครูผู้สอนจำนวน 85 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน และการทดสอบระหว่างกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า

1.ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและ ประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน และด้านสื่อการเรียนการสอน มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง

2.ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียน การสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับปานกลาง

3.ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

4.ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับน้อย

5.จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

6.จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

ภาควิชา _____ การศึกษานอกโรงเรียน _____   ลายมือชื่อนิติดี _____
 สาขาวิชา _____ การศึกษานอกระบบโรงเรียน _____   ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา _____
 ปีการศึกษา _____ 2545 _____   ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม _____

4383811727: MAJOR NON - FORMAL EDUCATION

KEYWORD: STATE PROBLEMS / ORGANISING / THE NON - FORMAL EDUCATION FUNCTIONAL LITERACY /AUTISTICS
 AMORNTHIP SUNTAWIRIYAPAN : A STUDY ON STATE AND PROBLEMS IN ORGANISING THE BASIC
 FUNCTIONAL LITERACY ACCORDING TO THE NON - FORMAL EDUCATION FUNCTIONAL LITERACY
 CURRICULUM B.E. 2543 FOR THE AUTISTICS. THESIS ADVISOR : PROF. RATTANA POOMPAISAL, Ph.D.
 170 pp. ISBN 974-17-2247-8

This research has the purpose to study the state and problems as well as compare the opinions about the state and problems in organising the basic functional literacy according to the non-formal education functional literacy curriculum B.E.2543 for the autistics in the matter of the curriculum, teachers and trainers, educational and learning activities, educational and learning media and its measurement and evaluation. The population in this study consists of 85 administrators, teachers and trainers. The researching tool is a questionnaire. The data is analyzed by way of percentage, mean, standard deviation and between-group test. (t-test) According to the findings, it reveals that :

1. The opinion of the administrators about the state to organising the basic functional literacy according to the non-formal education functional literacy curriculum B.E.2543 for the autistics in the matter of educational and learning activities, its measurement and evaluation is at high level while the opinion on the curriculum, teachers and trainers as well as educational and learning media is at medium level.

2. The opinion of the teachers and trainers on the state to organising the basic functional literacy according to the non-formal education functional literacy curriculum B.E.2543 for the autistics in the matter of educational and learning activities and educational and learning media is at high level while that on curriculum, teachers and trainers, its measurement and evaluation is at medium level.

3. The opinion of the administrators about the problems in organising the basic functional literacy according to the non-formal education functional literacy curriculum B.E.2543 for the autistics under the topic of curriculum, teachers and trainers, educational and learning activities, educational and learning media and its measurement and evaluation is at medium level.

4. The opinion of the teachers on the problems in organising the basic functional literacy according to the non-formal education functional literacy curriculum B.E.2543 for the autistics under the subject of curriculum, teachers and trainers, educational and learning media and its measurement and evaluation is at medium level whereas the opinion on educational and learning activities is at low level.

5. According to the comparison between the opinions of the administrators and the teachers and trainers about the state to organising the basic functional literacy according to the non-formal education functional literacy curriculum B.E.2543 for the autistics in the matter of curriculum, teachers and trainers, educational and learning activities, educational and learning media and its measurement and evaluation, as a whole it is found not different.

6. The comparison between the opinions of the administrators and the teachers and trainers about the problems to organising the basic functional literacy according to the non-formal education functional literacy curriculum B.E.2543 for the autistics under the whole topic of curriculum, teachers and trainers, educational and learning activities, educational and learning media and its measurement and evaluation is not different.

Department.....NON-FORMAL EDUCATION.....

Student's signature.....

Field of study....NON-FORMAL EDUCATION.....

Advisor's signature.....

Academic year.....2002.....

Co-Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากศาสตราจารย์ ดร.รัตนา พุ่มไพศาล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งกรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ทำให้ศิษย์ได้เรียนรู้อะไรหลายๆอย่างมากขึ้น ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล และอาจารย์มนัสวี พัยคชนันท์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ข้อคิด คำแนะนำ และตรวจแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ อันส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านอันได้แก่ ดร.สมบัติ สุวรรณพิทักษ์ อาจารย์ปรเมศวร์ สุขมาก ดร.ปาน กิมปี ผศ.ดร.ดารณี อุทัยรัตนกิจ และอาจารย์มนัสวี พัยคชนันท์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการตรวจแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้เรียนออกทิสติก ของศูนย์บริการการศึกษา นอกโรงเรียนสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ทุกฉบับ อันส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้ประสบความสำเร็จ

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ชาวการศึกษานอกระบบโรงเรียนและเพื่อนร่วมรุ่นครุศาสตร์ทุกคน ที่ให้กำลังใจและคำปรึกษาแนะนำสิ่งดีๆ แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณเหล่าคณาจารย์เพื่อนร่วมงานโรงเรียนจิตรลดาทุกคน สำหรับกำลังใจ และคำแนะนำต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณพี่อมรพรรณ น้องอมรรัตน์ น้องอมรรุช น้องสุเบญจณี และน้องอมรเศรษฐ์ สันตวิริยะพันธุ์ พี่น้องร่วมอุทรที่คอยห่วงใยและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายสุดนี้ด้วยความสำนึกในพระคุณอย่างสูงสุด ขอกราบเท้าคุณเตี้ยสมชาย - คุณแม่ อรรถพร สันตวิริยะพันธุ์ ที่ได้ให้การสนับสนุนในการบ่มเพาะต้นกล้าทางการศึกษาของลูกด้วยดี ตลอดมา ทั้งทางด้านกำลังใจทรัพย์และกำลังใจทำให้ลูกผ่านพ้นอุปสรรคและปัญหาต่างๆ มาได้ และส่งผลให้เกิดความเจริญงอกงามอย่างสมบูรณ์เป็นไม้ยืนต้นที่แข็งแรงได้ในวันนี้

อมรทิพย์ สันตวิริยะพันธุ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ

บทที่

1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
สมมติฐานของการวิจัย.....	10
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
1. การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	14
1.1 ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	14
1.2 บทบาทและหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน.....	15
1.3 การจัดการเรียนการสอนการศึกษานอกระบบโรงเรียน.....	16
2. แนวคิดพื้นฐานและการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ.....	36
2.1 ความหมายและประเภทของคนพิการ.....	36
2.2 นโยบายการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ.....	38
2.3 บทบาทและหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนต่อการจัด การศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. ความหมายและความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก และสภาพและปัญหา การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก.....	43
3.1 ความหมายของออทิสซึมและบุคคลออทิสติก.....	43
3.2 ความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก.....	44
3.3 สภาพการเรียนรู้ แนวทางในการช่วยเหลือและพัฒนาบุคคล ออทิสติกและข้อควรคำนึงในการปฏิบัติต่อบุคคลออทิสติก.....	45
3.4 สภาพและปัญหาการจัดบริการทางการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก ในประเทศไทย.....	48
4. แนวคิดและหลักการในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543.....	51
4.1 แนวคิดในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับ บุคคลออทิสติก.....	51
4.2 หลักในการจัดการเรียนการสอนการศึกษานอกระบบโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก.....	52
4.3 บทบาทและหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาสำหรับ บุคคลออทิสติก.....	53
4.4 การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับ บุคคลออทิสติก.....	55
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64
6. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น.....	68
การกำหนดตัวแปรในการวิจัย.....	69
การกำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม	
3.5 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	79
3.6 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหา การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543.....	82
4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพ และปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543.....	102
4.4 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและ ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543.....	104
4.5 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนออทิสติกตามหลักสูตรการศึกษา นอกระบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543.....	120
4.6 ความคิดเห็นของผู้เรียนออทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาตาม หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543.....	120

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	122
สรุปผลการวิจัย.....	125
อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย.....	134
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	148
รายการอ้างอิง.....	149
ภาคผนวก.....	155
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	156
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือ.....	158
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	162
- แบบสอบถาม.....	163
- แบบสัมภาษณ์.....	174
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	177

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1. แสดงโครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543.....	56
2. แสดงจำนวนผู้บริหารและครูผู้สอนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ที่ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543	70
3. จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มประชากร.....	79
4. จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหารและครูผู้สอน.....	80
5. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร.....	82
6. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร.....	84
7. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน	85
8. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน	88
9. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน.....	80
10. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน.....	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน.....	94
12. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน.....	96
13. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดและประเมินผล.....	98
14. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดและประเมินผล.....	100
15. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543.....	102
16. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ ปัญหาของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543.....	103
17. ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 รวมทั้ง 5 ด้าน.....	104
18. ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 รวมทั้ง 5 ด้าน.....	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19. ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 รวมทั้ง 5 ด้าน.....	112
20. ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 รวมทั้ง 5 ด้าน.....	116

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาประชากรหรือทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งประเทศที่เจริญแล้ว ประชากรส่วนใหญ่ในประเทศนั้นๆจะมีคุณภาพสูงและได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยทุกคนจะได้รับสิทธิในการศึกษาเท่าเทียมกัน หรือได้รับตามความเหมาะสมไม่ว่าบุคคลผู้นั้นจะเป็นคนปกติหรือคนพิการ โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคนได้รับการศึกษาหรือมีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการเพื่อให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเป็นอิสระ มีศักดิ์ศรีและไม่เป็นภาระต่อสังคมต่อไป

ศูนย์ส่งเสริมการศึกษาคนพิการนอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ (2544) กล่าวว่าในอดีตคนพิการส่วนใหญ่จะดำเนินชีวิตในสังคมได้ไม่เสมอภาคเท่าเทียมกับคนปกติทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นด้านอาชีพ การศึกษาหรือแม้แต่การดำรงชีวิตทั่วไป ประกอบกับในอดีตที่ผ่านมาสังคมจะปิดกั้นโอกาส คนพิการไม่ให้นำมีส่วนร่วมในสังคม ครอบครัวใดที่มีคนพิการจะถูกปกปิดชุกซ่อนไม่ให้เปิดเผยในสังคมเนื่องจากถือว่าเป็นที่อับอายต่อครอบครัวและชุมชน จึงถูกปล่อยปละละเลยไม่ได้รับการดูแล เอาใจใส่จากสังคมเท่าที่ควร ประกอบกับกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ในอดีตได้วิดรอนสิทธิและโอกาส เช่น พระราชบัญญัติการประถมศึกษา ได้ยกเว้นให้คนพิการที่มีอายุครบตามเกณฑ์ไม่ต้องเข้าเรียนในโรงเรียนเป็นกรณีพิเศษได้ จึงทำให้คนพิการส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดในอดีตไม่ได้รับการศึกษา จึงเป็นสาเหตุให้คนพิการขาดการดูแลเอาใจใส่และขาดความช่วยเหลือที่จะพัฒนาศักยภาพคนพิการได้อย่างเต็มความสามารถ นอกจากนั้นคนพิการยังได้รับการยกเว้นด้านการมีบัตรประชาชนหรือแม้แต่ระเบียบข้าราชการพลเรือน ได้มีข้อกำหนดห้ามคนพิการหรือทุพพลภาพเข้ารับราชการ ซึ่งทำให้คนพิการไม่ได้รับการพัฒนาการเท่าที่ควร ในอดีตที่ผ่านมาส่งผลให้คนพิการกลับกลายเป็นภาระทางครอบครัว สังคม และประเทศชาติโดยสิ้นเชิง ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและพึ่งตนเองได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศชาติอีกด้วย

จะเห็นว่าหากคนพิการสามารถพึ่งพาตนเองได้ จะถือว่าเป็นเป้าหมายที่รัฐต้องการให้เกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นนักวิชาการ นักการศึกษา นักสังคม

สงเคราะห์หรือแพทย์จะมีความเห็นว่าคนพิการส่วนใหญ่ยังมีศักยภาพของความเป็นมนุษย์ที่สามารถจะพัฒนาได้ ฉะนั้นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาคนพิการที่ดีที่สุดก็คือ การส่งเสริมให้คนพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในด้านต่าง ๆ นั้นเอง ทั้งนี้เพื่อให้คนพิการสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถดำเนินชีวิตหรือดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขอย่างเป็นปกติทั่วไป

จากการสำรวจข้อมูลคนพิการหลายองค์กร พบคนพิการมีอยู่เป็นจำนวนมากที่ได้รับการศึกษาไม่ทั่วถึงทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความสะดกในการเดินทางมาเรียน ขาดทรัพยากรในการให้บริการ ความตระหนักและเห็นคุณค่าของการศึกษาของครอบครัวและตัวคนพิการ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนอายุของคนพิการส่วนใหญ่เกินการศึกษาภาคบังคับแล้ว ดังนั้นโอกาสทางการศึกษาของคนพิการมีอยู่ไม่มากนัก แต่ในปัจจุบันและอนาคตสังคมไทยได้ตระหนักให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของการพัฒนาคนพิการมากขึ้นทั้งด้านสังคม การเมือง การปกครอง และด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบาย กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ เพื่อพยายามส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการได้รับโอกาสทางการศึกษา (ศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ, 2544)

ซึ่งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้บัญญัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสิทธิมนุษยชน สนับสนุนให้คนพิการและผู้ทุพพลภาพเข้ารับการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนให้ทุกคนมีความเสมอภาคกัน ในมาตรา 4 กล่าวว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง นอกจากนี้ในมาตรา 55 บัญญัติว่า เพื่อสิทธิของคนพิการพึงจะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ และในมาตรา 80 วรรคสอง บัญญัติว่า รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งตนเองได้

เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 10 วรรค 2 กำหนดให้การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ และมาตรา 10 วรรค 3 ได้กำหนดให้การศึกษสำหรับคนพิการในวรรค 2 ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือทันทีที่พบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้

รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง สรุปได้ว่า บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปีอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งผู้มีความต้องการเป็นพิเศษมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงเล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะพัฒนาคนพิการ โดยใช้การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาศักยภาพคนพิการ จึงได้ประกาศนโยบายกระทรวง ศึกษาธิการในปี 2542 ว่า “คนพิการทุกคนอยากเรียนต้องได้เรียน” ได้มอบหมายให้ทุกกรม กองใน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดการศึกษาให้กับคนพิการ หลังจากนั้นในปี 2543 รัฐบาลได้ประกาศนโยบายอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้นำไป ถือปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ดังคำที่ว่า “คนพิการทุกคนต้องได้เรียนโดยได้รับการพัฒนา คุณภาพชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543)

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2534) ยังมุ่งหวังให้คนพิการมีสิทธิและโอกาสที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆในสังคมให้มากขึ้น ฉะนั้น การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการจึงเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคนพิการให้มีศักยภาพ ทั้งนี้เพราะ เห็นว่าคนพิการถือว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าสามารถพัฒนาได้ และหากทรัพยากรดังกล่าว ได้รับการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นก็จะส่งผลสะท้อนให้สังคม การเมือง การศึกษา และเศรษฐกิจดีขึ้นตามไปด้วย โดยกำหนดให้คนพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยวิธีการทางการแพทย์ การศึกษา สังคมและทางอาชีพ ดังมีรายละเอียดและแนวทางในการจัดบริการดังนี้

1. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางการแพทย์ ซึ่งจัดบริการให้ความช่วยเหลือทาง การแพทย์ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การตรวจวินิจฉัย การให้คำแนะนำปรึกษา การบำบัดรักษา การพยาบาลเวชกรรมฟื้นฟู การฟื้นฟูปรับสภาพด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น กายภาพบำบัด กิจกรรม บำบัด พฤติกรรมบำบัด จิตบำบัด การให้ความช่วยเหลือ กายอุปกรณ์ และการบริการสังคม สงเคราะห์ โดยคนพิการไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

2. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางการศึกษา ซึ่งจัดบริการทางการศึกษาในรูปแบบ ของการศึกษาดังนี้

1) จัดการศึกษาในระบบโรงเรียน ซึ่งเรียนร่วมกับเด็กปกติ ทั้งการศึกษา ภาคบังคับสายสามัญ และอุดมศึกษา

2) จัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะทางทั้ง 4 ด้าน คือ สำหรับเด็กพิการทางการมองเห็น การได้ยิน ทางร่างกายและทางสติปัญญา ซึ่งยังไม่มีความพร้อมที่จะเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้

3) จัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และสายอาชีพให้แก่คนพิการ

3. การฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านสังคม จะจัดบริการให้ความช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับการปรับวิถีชีวิตให้ดีขึ้น ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตสามารถพึ่งพาตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมประกอบกับคนพิการสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ

4. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางด้านอาชีพ จัดให้บริการด้านการอาชีพ ในรูปแบบต่าง ๆ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย จะจัดบริการฝึกอาชีพให้แก่คนพิการในวัยทำงาน จัดบริการฝึกอาชีพแก่ คนพิการร่วมกับผู้ฝึกปกติ การจ้างงานคนพิการ และการให้ความช่วยเหลือเงินทุนประกอบอาชีพอิสระแก่คนพิการ

จากความสำคัญของกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 นโยบายกระทรวงศึกษาธิการในปี 2542 และพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ดังที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้กลไกของรัฐและเอกชนต้องให้ความสำคัญและให้โอกาสทางการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างรีบด่วน ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลสนับสนุนให้หน่วยงานที่มีสถานศึกษาจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนซึ่งเรียนร่วมกับเด็กปกติและโรงเรียนเฉพาะทางทั้งภาคบังคับ สายสามัญ และอุดมศึกษา การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญในหลักสูตรการศึกษาแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย และสายอาชีพให้แก่คนพิการ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้คนพิการทุกประเภทได้เข้ามาใช้บริการได้อย่างทั่วถึง ตลอดจนเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

แต่นโยบายเกี่ยวกับการให้การศึกษและการสงเคราะห์คนพิการดังกล่าวข้างต้นของรัฐบาลซึ่งส่วนใหญ่เป็นการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็นการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนสำหรับผู้ที่มีอายุตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับทั้งสิ้น จึงอาจไม่ครอบคลุมทุก

กลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นกรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงมีนโยบายเพื่อจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่พลาดโอกาสทางการศึกษา

สำหรับกรมการศึกษานอกโรงเรียน มีบทบาทในการจัดการศึกษาให้กับประชาชนทุกคน ให้ได้รับการศึกษาตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพตามสภาพความพร้อมและความจำเป็นของแต่ละบุคคล มีหลักในการบริหารโดยการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายและการระดมสรรพกำลัง เพื่อให้บริการกับบุคคลแต่ละกลุ่มเป้าหมายทุกระดับตามรูปแบบที่หลากหลาย ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญในเรื่องสิทธิและโอกาสของคนพิการจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการ และกำหนดเป้าหมายให้สถานศึกษาในสังคม จัดการศึกษาให้กับคนพิการทุกประเภท ทั้งการศึกษาสายสามัญ สายอาชีพ และการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิโอกาส และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่นๆอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างอิสระด้วยศักดิ์ศรีและคุณค่าของความเป็นคนถึงแม้จะเป็นคนพิการก็ตาม เนื่องจากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนมีความยืดหยุ่นเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสซึ่งเป็นคนพิการ โดยการพัฒนารูปแบบและแนวทางการจัดการดำเนินงาน การศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนพิการที่ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความพิการแต่ละประเภท (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2542)

นอกจากนี้การดำเนินงานด้านการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนพิการของกรมการศึกษานอกโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นความพยายามในการให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของภาครัฐบาลและเอกชนในการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้ได้รับการศึกษาและการพัฒนาให้สามารถพึ่งตนเองได้และมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการระดมกำลังทรัพยากรภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและการพัฒนาสังคมนั้น อย่างไรก็ตามปัจจุบันมีบุคคลพิการอีกประเภทหนึ่งที่สังคมเริ่มจะรู้จักให้ความสนใจและให้ความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ได้แก่ บุคคลออทิสติก จากการรวบรวมสถิติในประเทศอเมริกาและอังกฤษพบว่า มีบุคคลออทิสติกมากกว่ากลุ่มอาการปัญญาอ่อน สำหรับเมืองไทยยังไม่มี การสำรวจข้อมูลที่แน่นอน ถ้าจะมีการรวบรวมข้อมูลยังแยกผิดประเภทและปะปนกันระหว่างกลุ่มอาการปัญญาอ่อน กลุ่มอาการผู้บาดเจ็บทางสมอง และกลุ่มผู้มีอาการทางจิตประสาท (มนัสวี พยัคฆนันท์, **สัมภาษณ์**, 14 สิงหาคม 2544) และจากสถิติข้อมูลจำนวนผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในของโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่ให้การรักษาแก่บุคคลออทิสติกตั้งแต่ปี พ.ศ.2538 ว่ามีแนวโน้มที่จะพบผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จากปีละประมาณสี่พันกว่าคนเป็นปีละเกือบหกพันกว่าคน(รายงานประจำปี

โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ : กรมสุขภาพจิต, 2542) แล้วระยะที่ผ่านมากการให้การศึกษาแก่บุคคลออทิสติกนั้นจะให้บุคคลออทิสติกเข้าเรียนร่วมในระบบโรงเรียน ซึ่งมักจำกัดอยู่เพียงไม่กี่โรงเรียนเฉพาะโรงเรียนที่รู้จักกันเท่านั้น ขณะที่สังคมไม่ค่อยจะรู้เรื่องออทิสติกมากนักทำให้หลายโรงเรียนไม่กล้ารับเด็กเข้าเรียนร่วมในระบบโรงเรียน เพราะเด็กบางคนอาจจะกระตุ้นพัฒนาการและปรับพฤติกรรมจนพร้อมเข้าเรียนก็อายุเกินเกณฑ์ และที่ผ่านมามีถ้าอายุเกินเกณฑ์ไม่มากทางโรงเรียนก็จะอนุโลมให้เข้าเรียนร่วมกับชั้นเรียนปกติ แต่ตัวเด็กเองพอโตขึ้นถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา ก็จะมีปัญหาตามมาในเรื่องการยอมรับจากเพื่อนวัยเดียวกัน ซึ่งต่างจากเด็กเล็กที่ปรับตัวเข้ากันได้ง่ายกว่า ด้วยเหตุนี้จึงเชื่อว่าการศึกษานอกระบบจึงเป็นทางเลือกหนึ่งของเด็กออทิสติก (กรุงเทพฯธุรกิจ : จุดประกาย, 10 กันยายน 2541)

ประกอบกับผู้ปกครองของบุคคลออทิสติกส่วนหนึ่งได้ขอความร่วมมือจากกรมการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อจัดการศึกษาให้กับบุคคลออทิสติก เนื่องจากบุคคลออทิสติกมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียนน้อยมาก เพราะความบกพร่องรุนแรงในเรื่องการสื่อความหมาย พฤติกรรม อารมณ์ และสังคม ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนที่ให้บุคคลออทิสติกเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนในชั้นเรียนปกติที่มีจำนวนนักเรียน 40-60 คน โดยใช้ครู, หลักสูตร, กระบวนการสอนที่ใช้กับเด็กนักเรียนปกติ และคัดเลือกเฉพาะแต่บุคคลออทิสติกที่สังคมยอมรับได้หรือมีความรุนแรงขั้นพร้อมที่จะเรียนได้เข้าไปเรียนในระบบโรงเรียน ซึ่งบุคคลออทิสติกกลุ่มนี้เป็นเพียงส่วนน้อยประมาณ 200-300 คนเท่านั้น จากสถิติจำนวนบุคคลออทิสติกในสังคมไทยปัจจุบันที่คาดว่าจะมีมากถึง 60,000 คน และมีแนวโน้มว่าจะมีจำนวนบุคคลออทิสติกสูงขึ้นเรื่อย ๆ (แนวหน้า, 13 ตุลาคม 2541 : 19)

การศึกษานอกโรงเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลออทิสติกอีกจำนวนมากที่พลาดโอกาสทางการศึกษาและมีอายุเกินเกณฑ์การศึกษาในระบบ เนื่องจากบุคคลออทิสติกนั้นมีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายเช่นเดียวกับเด็กปกติ เพียงมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับวัยแต่สามารถพัฒนาทางด้านการศึกษาโดยอาศัยการเรียนการสอนเฉพาะบุคคลออทิสติก บุคลากร เครื่องมือ และระบบการดูแลให้คำแนะนำเป็นพิเศษ

ดังนั้นในปี พ.ศ.2541 กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติกเป็นลักษณะโครงการนำร่อง ซึ่งบุคคลออทิสติกหมายถึงบุคคลที่มีความผิดปกติและความล่าช้าทางด้านสังคม ด้านการสื่อสาร และการเงินธนาคาร ซึ่งมีสาเหตุ

เกี่ยวข้องกับคามผิดปกติทางด้านกายภาพ เนื่องจากหน้าที่ของสมองบางส่วนทำงานผิดปกติไป ความผิดปกติที่กล่าวมานั้นจะพบได้ก่อนวัย 30 เดือน (เพ็ญแข ลิมศิลา, 2540)

จากผลการวิจัยของ กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2542) พบว่า การเรียนการสอนสำหรับ บุคคลออทิสติกนั้น ต้องใช้วิธีการเรียนการสอนซึ่งมีความยืดหยุ่นยืดถือความต้องการของผู้เรียน เป็นสำคัญ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาทักษะให้บุคคลออทิสติกช่วยเหลือตนเองได้ เพื่อเป็นการ แบ่งเบาภาระให้กับผู้ปกครอง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนนั้นครูประจำกลุ่มและครูอาสาสมัครควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน เอกสาร ประกอบการจัดกิจกรรมให้กับบุคคลออทิสติก ซึ่งต้องผ่านการฝึกฝนและอบรมวิธีการเรียน การสอนที่เหมาะสมจากกรมการศึกษานอกโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระยะแรกโครงการนำร่องทดลองให้การศึกษานอกโรงเรียนแก่บุคคลออทิสติกนั้น ยังคงใช้ หลักสูตร วิธีการเช่นเดียวกับการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาปกติ เพียงแต่ปรับหลักสูตรบางส่วน ให้ยืดหยุ่นกับสภาพความพิการของบุคคลออทิสติก แต่เนื่องจากบุคคลออทิสติกมีความผิดปกติ และล่าช้าทางด้านสังคม ด้านการสื่อสารภาษา การรับรู้และการจินตนาการ จึงทำให้การทดลอง จัดการศึกษาในระยะแรกที่จัดให้ผู้เรียนออทิสติกยังไม่แพร่หลาย เพราะเมื่อผู้เรียนออทิสติกลง ทะเบียนเรียนแล้วเมื่อจบหลักสูตรยังไม่สามารถพัฒนาทักษะพัฒนาการและทักษะการเรียนรู้ให้ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงเป็นเรื่องที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องรีบ ให้ความช่วยเหลือโดยเร่งด่วนให้ทันต่อความต้องการจำเป็นของผู้เรียน (มนัสวี พยัคฆนันท์, **สัมภาษณ์**, 14 สิงหาคม 2544)

กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงดำเนินงานตามโครงการทดลองเพื่อพัฒนารูปแบบ และ หาแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก โดยการจัดประชุมปรึกษาหารือ กับผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการการศึกษาพิเศษ องค์กรคนพิการ และชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2541 เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ให้เหมาะสมกับลักษณะความพิการของบุคคลออทิสติก จึงทำให้เกิดหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้น พื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาตามวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ทักษะต่างๆ ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย การคิด คำนวณ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

จากสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พบว่า มีบุคคลออทิสติกให้ความสนใจเข้ารับการศึกษาเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยดูได้จากจำนวนนักศึกษาออทิสติกที่ลงทะเบียนเรียนตามศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนทั่วประเทศ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 315 คน (กรมการศึกษาออกโรงเรียน, 2545)

จากคำให้สัมภาษณ์ของปรเมศวร์ สุขมาก ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการศึกษาออกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ.2544 ได้กล่าวว่า การดำเนินงานการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติกนั้นยังไม่เคยมีการศึกษาวิจัยที่เป็นระบบชัดเจนเพื่อให้ทราบถึงสภาพที่แท้จริงในการดำเนินงานการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก และเนื่องจากกรมการศึกษาออกโรงเรียนซึ่งปกติมีภารกิจหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาประชาชนปกตินอกระบบโรงเรียน แต่ต้องมาดำเนินการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก อาจส่งผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานทั้งในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอน เช่น ความเข้าใจการปฏิบัติงานการจัดการศึกษาออกโรงเรียน การปฏิบัติงานในด้านหลักสูตร ครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งอีกประการหนึ่งของการดำเนินการจัดการศึกษาออกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติกคือ การที่หน่วยงาน ผู้บริหาร เข้าใจในวัตถุประสงค์ นโยบาย หลักการดำเนินงานของกรมการศึกษาออกโรงเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของคนพิการและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ไม่เกิดการผิดพลาดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสำหรับคนพิการ แต่การที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้นั้นขึ้นอยู่กับการนำหลักสูตรไปใช้ที่สำคัญ ต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีคุณธรรมและคุณสมบัติตลอดจนความรู้ความสามารถในการที่จะช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สร้างเสริมทักษะใหม่ๆ และให้การศึกษาตามความถนัดของแต่ละบุคคล ซึ่งบุคคลออทิสติกจะไม่เรียนรู้ได้ด้วยตัวเองหากไม่มีคนที่เป็นครูผู้สอนเป็นผู้นำทางการเรียนรู้อย่างเข้มข้นเป็นระบบต่อเนื่องเช่นเดียวกับเด็กปกติ เพราะฉะนั้น “ครูผู้สอน” คือผู้ที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานการศึกษาออกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติกบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

บุคคลสำคัญในการดำเนินงานจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก นอกจากครูผู้สอนแล้วยังต้องได้รับความร่วมมือ ส่งเสริม สนับสนุนจากผู้บริหารอีกด้วย โดยเฉพาะผู้บริหารจะเป็นตัวจักรสำคัญที่จะสนับสนุนทั้งระบบการบริหาร นโยบาย การประสานงานตลอดจนขวัญและกำลังใจไม่ปล่อยให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างโดดเดี่ยว สามารถจัดระบบและสร้างประสานความสัมพันธ์ที่จะส่งผลทำให้การดำเนินงานจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติกมี ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนในที่สุด ดังนั้นความคิดเห็นของบุคคลทั้งสองกลุ่ม คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนจึงเป็นตัวชี้ให้เห็นว่า สภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 มีสภาพและปัญหามากน้อยเพียงใด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 เพื่อให้ทราบสภาพและปัญหาที่แท้จริง ซึ่งการวิจัยนี้ศูนย์ส่งเสริมการศึกษา นอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ กรมการศึกษานอกโรงเรียน สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูล เพื่อนำผลงานวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนทางการส่งเสริมพัฒนาและแก้ปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ให้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ จากเอกสาร ตำรา หนังสือ บทความ การสัมภาษณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน กล่าวได้ดังนี้ คือ เนื่องจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่จัดการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ ดังนั้นจึงอาจจะมีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาแตกต่างกันไป ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานดังนี้ ผู้บริหารและครูผู้สอนที่จัดการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 (1)ด้านหลักสูตร (2)ด้านครูผู้สอน (3)ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (4)ด้านสื่อการเรียนการสอน และ (5)ด้านการวัดผลและประเมินผล มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยมุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 รวม 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 จำนวน 18 แห่ง ผู้บริหาร จำนวน 32 คน ครูผู้สอน จำนวน 53 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 85 คน

3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอน จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับคนพิการ และความรู้เกี่ยวกับบุคคลออกทิสติก

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพ หมายถึง การดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหา หมายถึง อุปสรรคหรือข้อจำกัดต่าง ๆ ที่ไม่เอื้ออำนวยในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

ด้านหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาสาระสำคัญที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนใช้จัดการศึกษาให้กับบุคคลออกทิสติก คือหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ซึ่งจะครอบคลุมโครงสร้างของหลักสูตร จุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน

ด้านครูผู้สอน หมายถึง ครูประจำกลุ่ม ครูอาสาและวิทยากรซึ่งมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่บุคคลออกทิสติก ในสถานศึกษาสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่างๆให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและความสามารถของผู้เรียน

ด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่เป็นวัตถุหรือสิ่งที้นำมาใช้เป็นเครื่องช่วยทำให้การเรียนการสอนบุคคลออทิสติกเป็นที่น่าสนใจมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และให้ความเข้าใจต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

ด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสำหรับบุคคลออทิสติก การวัดผลและประเมินผลเพื่อดูกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ / เขต ที่จัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ครูผู้สอน หมายถึง ครูประจำกลุ่ม ครูอาสาสมัครการศึกษาออกโรงเรียน ครูศูนย์การเรียนรู้ ชุมชน วิทยากรและผู้ปกครองซึ่งปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสอน โดยเป็นครูอาสาที่ได้รับการแต่งตั้งจากสถานศึกษา สังกัดกรมการศึกษาออกโรงเรียน

ผู้เรียนออทิสติก หมายถึง ผู้เรียนซึ่งเป็นคนออทิสติกที่ลงทะเบียนเป็นผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลของการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออทิสติกให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความสอดคล้องและเหมาะสมตามความต้องการจำเป็นยิ่งขึ้น

2. ได้ข้อมูลที่เป็นปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 เพื่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะได้ดำเนินการปรับปรุงและหาวิธีป้องกันปัญหาให้กับการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติกให้ดำเนินการไปได้เหมาะสมต่อไป

3. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่

1. การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน
2. แนวคิดพื้นฐานและการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ
3. ความหมายและความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก และสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก
4. แนวคิดและหลักการในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1. การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน

การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะก่อให้เกิดการพัฒนามนุษย์ พัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศชาติ เป็นการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนใน 3 ประเด็น ได้แก่ ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน, บทบาทและหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน และการจัดการเรียนการสอนการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน

การศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non – Formal Education) เป็นกิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นตามความเหมาะสมของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะมีเสรีภาพในการเลือกแนวทางในการเรียนรู้ตามความต้องการของตัวเอง สำหรับความหมายของการศึกษานอกระบบได้มีผู้ให้ความหมายดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542) ได้กำหนดความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนว่าเป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัด และประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จ

การศึกษา โดยเนื้อหาหลักสูตรต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคล

การศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นนอกโรงเรียนโดยมีกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการและวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน กิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นนั้นอาจเป็นเอกเทศหรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมอื่น ๆ สำหรับหน่วยงานที่จัดนั้นอาจเป็นหน่วยงานทางการศึกษาโดยตรงหรือเป็นหน่วยงานที่อาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือไปสู่วัตถุประสงค์ในการพัฒนาอื่น ๆ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, ม.ป.ป.)

เกียรติวรรณ อมาตยกุล (2530) ได้ให้ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ไว้ว่าเป็นกิจกรรมการศึกษาที่ไม่มีรูปแบบแน่นอน จัดขึ้นตามความเหมาะสม และความต้องการของผู้เรียน ยึดหลักปรัชญาที่ว่า “การศึกษาคือชีวิต ชีวิตคือการศึกษา” โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนรู้จักใช้ความคิดตัดสินใจเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยเหลือตนเอง รวมทั้งให้ผู้เรียนมีอิสระจากสิ่งแวดล้อมไม่มากที่สุด โดยที่วิธีการเป็นส่วนประกอบที่จะให้ตนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และยังเป็นกิจกรรมการศึกษาที่จัดเพื่อคนทุกคนในสังคม

อุดม เขยกีวงศ์ (2534) ได้ให้ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ว่าเป็นการศึกษาที่มีระบบแต่เป็นระบบที่อยู่นอกโรงเรียนภาคปกติ เป็นการศึกษาที่มีแบบแผน กฎเกณฑ์ มีหลักสูตรและมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน มีผู้จัดและสามารถบอกได้ว่าเรียนแล้วจะได้อะไร จะรู้อะไร จะจบเมื่อไร จะมีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้นอย่างไร เป็นต้น

จากความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนดังกล่าวจึงพอจะสรุปความหมายได้ว่าการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้แก่คนทุกเพศ ทุกวัยได้มีโอกาสในการศึกษาหาความรู้เพื่อเพิ่มทักษะของผู้เรียนให้มีมากยิ่งขึ้น การเรียนขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้เรียนเป็นสำคัญโดยหลักสูตรมีความยืดหยุ่น สถานที่ในการเรียนไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนแต่เพียงในชั้นเรียนมีบรรยากาศของการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น โดยมีจุดมุ่งที่จะให้ผู้เรียนรู้จักการช่วยเหลือตนเอง พัฒนาตนเองไม่ให้เป็นภาระของสังคม อีกทั้งยังนำความรู้ที่ได้ศึกษามาพัฒนาตนเอง และสังคม

1.2 บทบาท และหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2542) กล่าวว่ากรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นส่วนราชการที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้บริการทางการศึกษาแก่ประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียน โดยมุ่งเน้นที่จะให้บริการแก่ประชาชนในชนบท ซึ่งมีอยู่ถึงร้อยละ 80 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศเป็นการให้บริการทางการศึกษาที่นอกเหนือไปจากการศึกษาในระบบโรงเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมอื่นเพื่อมุ่งให้ประชาชนรู้จักคิดและแก้ปัญหา ตลอดจนฝึกทักษะอาชีพเพื่อพัฒนาความรู้

เฉพาะอย่างตามความต้องการและความสนใจของประชาชนที่อยู่นอกโรงเรียนทุกเพศ ทุกวัย ทั้งในเมืองและชนบทเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เพิ่มผลผลิตและเพิ่มคุณภาพของประชาชนให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

หลักการที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนถือเป็นหลักปฏิบัติในทุกกิจกรรมและทุกกลุ่มเป้าหมายที่รับผิดชอบก็คือ มุ่งส่งเสริมให้ประชาชนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะพยายามลดช่องว่างระหว่างคนในเมืองกับคนในชนบท ในเรื่องของโอกาสทางการศึกษาที่ยังเหลื่อมล้ำกันอยู่ให้ลดน้อยลง

กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะเน้น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มผู้ที่ไม่มีโอกาสทางการศึกษา และกลุ่มผู้พลาดโอกาสทางการศึกษาทั้งในเมืองและชนบท จึงได้จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในลักษณะของการให้การศึกษาดูแลชีวิต โดยจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

- 1) กิจกรรมด้านความรู้พื้นฐาน
- 2) กิจกรรมด้านข่าวสารข้อมูล
- 3) กิจกรรมด้านทักษะเพื่อการดำรงชีวิต

จากบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของกรมการศึกษานอกโรงเรียนในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน 3 ประเภท ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเป็นกิจกรรมสำคัญที่สุดประเภทหนึ่ง อันเป็นกิจกรรมประเภทการให้ความรู้พื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิตที่ดีกว่า ซึ่งปัจจุบันเน้นการให้การศึกษานอกโรงเรียนเพื่อที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

1.3 การจัดการเรียนการสอนการศึกษานอกระบบโรงเรียน

การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยกระบวนการต่าง ๆ ดังที่Brown, William Frank (1977) กล่าวถึงระบบการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน โดยการพิจารณาถึงแนวทางและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้ผู้สอนจะได้จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งบราวน์และคณะได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนไว้ 7 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) วัตถุประสงค์และเนื้อหา
- 2) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 3) การจัดรูปแบบการเรียนการสอน
- 4) บุคลากร
- 5) วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือ

- 6) สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 7) การประเมินผลและการปรับปรุง

สังกัด อุทรานันท์ (2532) ได้กล่าวถึงสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน คือ

- 1) ลักษณะของผู้เรียน
- 2) จุดประสงค์ของการสอน
- 3) เนื้อหาสาระที่จะสอน
- 4) การเตรียมความพร้อม
- 5) ดำเนินการสอน
- 6) กิจกรรมสร้างเสริมทักษะ
- 7) กิจกรรมสนับสนุน
- 8) การควบคุมและการตรวจสอบ
- 9) สัมฤทธิ์ผลของการสอน
- 10) การปรับปรุงแก้ไข

ส่วนเชียวศรี วิวิธสิริ (2534) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอนว่าควรประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

- 1) ผู้สอน (วิทยากร)
- 2) เนื้อหาความรู้
- 3) เทคนิคการสอน
- 4) ผู้เรียน

สุพิน บุญชูวงศ์ (2531) กล่าวว่า “การเรียนการสอน” ทั้งสองคำนี้สมควรเป็นกระบวนการ (Process) ที่เกี่ยวเนื่องกัน การเรียนหรือการเรียนรู้ (Learning) เป็นกระบวนการที่บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากประสบการณ์ (Experience) การสอนจึงเป็นการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้นักเรียนได้พบ เพื่อที่จะให้เกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น การสอนจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงามกล่าวได้ว่าการสอนนั้นเป็นกระบวนการที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนได้มีประสบการณ์ที่ดี มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นจนสามารถดำรงชีพได้อย่างราบรื่นเป็นประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม

ซึ่งสอดคล้องกับทิวราภรณ์ ศุภาลัย (2535) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนนั้นเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กัน โดยจะมีคุณภาพดีเพียงใดขึ้นอยู่กับส่วนประกอบต่าง ๆ อันได้แก่ ตัวผู้เรียน ตัวผู้สอน หลักสูตร ตลอดจนสิ่งแวดล้อมรอบตัว ดังนั้นการเรียนการสอนจึงสามารถนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างในตัวผู้เรียนได้ และการสอนที่ดีก็ยังมีส่วนช่วยให้

ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และสามารถนำไปแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ตลอดจนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพที่ตนถนัดในอนาคตได้อย่างดีเยี่ยม

นอกจากนี้ เสริมศรี ไชยศร (2528) ยังได้กล่าวว่า การสอนอาจเป็นการนำแผนมาปฏิบัติ หรืออาจเกิดขึ้นโดยไม่มีแผนใดก็ได้ บางครั้งการสอนสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็อาจเกิดจากสถานการณ์พาไป อย่างไรก็ตามการสอนที่เป็นระบบน่าจะมีประสิทธิผล ง่ายต่อการประเมินเพื่อปรับปรุงน่าจะเป็นการสอนที่มีแผน คือนำแผนมาปฏิบัติ

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน จึงถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของหลักสูตร และการสอนยังถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีผลต่อระบบการเรียนรู้ของผู้เรียน

องค์ประกอบของการเรียนการสอน

สันต์ ธรรมบำรุง (2526) กล่าวว่า ระบบการเรียนการสอน เป็นความพยายามนำเอาแนวความคิดในการเรียนการสอนมาจัดให้เป็นระบบขึ้น ซึ่งได้นำการเรียนการสอนมาสัมพันธ์กันกับระบบ เพราะการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบนั้นจะดำเนินไปตามขั้นตอนที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันจึงทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียน โดยเป็นการพยายามปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนทั้งวิธีการเรียนรู้และการตอบสนองจุดมุ่งหมายที่ควบคู่กันไปกับการพัฒนาการเรียนการสอนไว้ 5 ขั้นตอนคือ

- 1) วัตถุประสงค์การสอน หรือจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
- 2) การประเมินผลผู้เรียนก่อนสอน
- 3) การสอน
- 4) การประเมินผลหลังการสอน
- 5) ข้อมูลป้อนกลับ

วิชัย ดิสสระ (2535) กล่าวว่า การเรียนการสอนที่ดีจะประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ 5 ประการ คือ

- 1) จุดมุ่งหมายเฉพาะ ระบบการเรียนการสอนจะต้องกำหนดเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนในสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน
- 2) หน่วยย่อยของการเรียนรู้ ลักษณะเด่นที่สำคัญที่จะทำให้แผนการเรียนการสอนนั้นประสบความสำเร็จได้อย่างดีเยี่ยมก็คือ การจัดทำแผนการเรียนการสอนออกเป็นระบบของหน่วยย่อยของการเรียนรู้

- 3) กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงเป็นการเพิ่มพูนทั้งความรู้ทักษะและความสามารถแก้ปัญหาซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป
  - 4) การเรียนรู้ได้ตามความสามารถและตามความถนัด เป็นการทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเองมากยิ่งขึ้น
  - 5) ข้อมูลย้อนกลับ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกหัดในสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว และฝึกหัดนำเอาความรู้ ทักษะที่ได้รับนั้นไปใช้หรือประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์
- นอกจากนี้ กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2537) ได้เสนอรูปแบบองค์ประกอบของกระบวนการจัดการศึกษาที่ทำให้การจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพไว้ดังนี้ คือ

- 1) นักศึกษา ผู้รับบริการการศึกษานอกโรงเรียน มีลักษณะหลากหลายแตกต่างกัน กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงจำเป็นต้องจัดบริการการศึกษาให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่เข้ามาศึกษาเพื่อชดเชยโอกาสทางการศึกษาที่เสียไปหรือเติมเต็มคุณภาพชีวิตของตนเอง เป็นการจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 2) ครู/วิทยากร ครูการศึกษานอกโรงเรียนควรมีความรู้หลากหลายในการจัดกระบวนการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอบรมก่อนปฏิบัติจริงอย่างต่อเนื่องทั้งการจัดอบรมโดยตรงและโดยทางไกล
- 3) กระบวนการเรียนการสอนเป็นการประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ เพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษาตลอดจนปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดกระบวนการเรียนรู้
- 4) ศึกษานิเทศก์ เป็นผู้กำกับดูแลการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่กำกับให้ผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 5) หลักสูตร เป็นหัวใจของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่กำกับให้ผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนของความสอดคล้องกับท้องถิ่น การเทียบโอนผลการเรียนระหว่างหลักสูตร และการต่อยอดให้ครบวงจรของการศึกษาตลอดชีวิต
- 6) วัสดุสื่ออุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งถือว่าเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ผู้บริหาร ครูประจำกลุ่ม ซึ่งเป็นบุคลากรทางการศึกษาต้องประสานงานในการจัดหาและเลือกใช้วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับหลักสูตร และจัดอย่างพอเพียง
- 7) การวัดผลและประเมินผล การวัดผลและประเมินผลการศึกษานอกโรงเรียนจะวัดผลและประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อดูกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยจัดทำในลักษณะการประเมินผลด้วยตนเอง และการประเมินผลการเทียบโอนประสบการณ์ของผู้เรียน

- 8) อาคารสถานที่ การจัดสภาพอาคารสถานที่ที่จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ให้เอื้ออำนวยต่อสภาพของผู้ใช้บริการ เช่น ความสะอาดร่มรื่นของบริเวณอาคาร ปราศจากเสียงรบกวนในห้องเรียนและสิ่งกีดขวาง ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนได้รับอันตรายได้

จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนหรือการจัดการเรียนการสอนนอกระบบโรงเรียนนั้น ควรประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร

หลักสูตรถือได้ว่าเป็นแม่บทและหัวใจของการศึกษา เป็นสิ่งกำหนดทิศทางในอันที่จะให้ผู้เรียนหรือคนในสังคมนั้นเปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบใด หรือเป็นคนที่มีลักษณะอย่างไร หลักสูตรจะแปลความมุ่งหมายของการศึกษาเป็นภาคปฏิบัติ เพื่อครูและผู้เรียนจะได้ใช้ในการเรียนการสอนต่อไป หลักสูตรจะบอกถึงความมุ่งหมายของรายวิชาที่กำหนดให้เรียนรวมทั้งเนื้อหาและประสบการณ์ที่สมควรจัดในแต่ละวิชา ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามและความหมายของหลักสูตรไว้แตกต่างกันไป ดังต่อไปนี้

สุนทร สุนันท์ชัย (2530) ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนเป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนนำประโยชน์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ถาวร บัวศรี (2532) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมายการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่กำหนดไว้

สุมิตร คุณากร (2521) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง โครงการให้การศึกษเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้

Carter V. Good (1973) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า มี 3 ประการด้วยกัน คือ

ประการแรก หลักสูตรคือ เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อให้อ่านหรือประกาศนียบัตรในหมวดวิชาที่สำคัญ เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรพลานามัย หลักสูตรศิลปศึกษา เป็นต้น

ประการที่ 2 หลักสูตรคือเค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอนซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้จนจบชั้นหรือได้รับประกาศนียบัตรเพื่อให้สามารถได้เรียนต่อในทางอาชีพต่อไป ความหมายในข้อนี้หมายถึงหลักสูตรทุกฉบับรวมทุกวิชาเข้าด้วยกัน

ประการสุดท้าย หลักสูตรคือกลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนหรือสถานศึกษา ความหมายข้อนี้หมายถึงหลักสูตรทั้งฉบับซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาส่วนหนึ่ง และการจัดประสบการณ์ให้อีกส่วนหนึ่ง

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ไปในทิศทางที่สังคมปรารถนาตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนนั้น ๆ

องค์ประกอบของหลักสูตร

วรารภรณ์ ศุภาลย์ (2535) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรนั้นมีอยู่ 4 องค์ประกอบด้วยกัน คือ

1) วัตถุประสงค์ (Objectives)

วัตถุประสงค์ของการจัดหลักสูตร ควรกำหนดว่า มีความต้องการจะให้ผู้เรียนเป็นอย่างไร และจะให้บรรลุถึงจุดประสงค์ที่ต้องการนั้นๆ หรือไม่ ต้องมีการตั้งมาตรฐานของวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องและชัดเจน

2) เนื้อหาสาระวิชา (Contents)

เนื้อหาสาระวิชาของหลักสูตร คือส่วนสำคัญในการที่จะเป็นตัวสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากในแต่ละระดับนั้นจะมีเนื้อหาสาระวิชาที่แตกต่างกันจึงจำเป็นต้องเรียงลำดับความยาก - ง่ายของสารวิชานั้นๆ ตลอดจนการจัดลำดับวิชาที่มาก่อนและหลังให้เหมาะสมและให้ผู้เรียนเรียนรู้และนำความรู้ไปพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation)

การนำเอาหลักสูตรไปใช้นั้น เป็นหน้าที่ของครู-อาจารย์ ตลอดจนผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียน ต้องเป็นผู้ดำเนินการนำโครงการของหลักสูตรไปใช้ จะได้ผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนและการเรียนของผู้เรียน

4) การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผลหลักสูตรที่ดีได้ ต้องคำนึงถึงตัวหลักสูตรเอง เนื่องจากงานประเมินผลหลักสูตรเป็นงานที่ต้องการความละเอียดถี่ถ้วน จึงจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินหลักสูตรว่าหลักสูตรที่ใช้แล้วมีผลสัมฤทธิ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ถ้าไม่

สัมฤทธิ์ผลก็ต้องมีการติดตามค้นหาสาเหตุ สรุปการประเมินหลักสูตรที่สมบูรณ์แบบควรมีการวางแผนการประเมินผลไว้ล่วงหน้าเพื่อหาสาเหตุว่ามีข้อบกพร่องในส่วนไหน แล้วจึงนำผลการประเมินหลักสูตรไปวิเคราะห์ต่อไป

เสริมศรี ไชยศร (2526) กล่าวว่า สิ่งที่เป็นตัวร่วมสำคัญไม่ว่าหลักสูตรจะเป็นแผนประสบการณ์หรือจะเป็นขบวนการทั้งหมดก็คือ องค์ประกอบ 3 อย่าง ได้แก่

- 1) ความมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์
- 2) เนื้อหาหรือประสบการณ์ที่ต้องการให้เด็กได้รับ รวมทั้งวิธีการจัดกิจกรรม
- 3) การประเมินผล

กาญจนา คุณารักษ์ (2543) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรตามแนวคิดของ Tabá มี 4 ประการ คือ

1) จุดประสงค์ (Objectives) จะเป็นแนวทางของการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนรู้ว่าจุดประสงค์อะไรในการสอน ต้องสอนเนื้อหาอะไร สอนให้แก่ใคร สอนทำไม และจะมีวิธีการสอนและการประเมินผลอย่างไร

2) เนื้อหาวิชา (Subject matter) หมายถึง สาระของความรู้และประสบการณ์ในการแสวงหาความรู้ตามศาสตร์สาขาวิชานั้น ๆ เนื้อหาวิชาจะเป็นรายละเอียดของสาระความรู้และประสบการณ์ดังกล่าวที่นำมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียน ให้ได้มีคุณสมบัติตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

3) วิธีสอนและการจัดการ (Methods and organization) หมายถึง การแปลงจุดประสงค์ของหลักสูตรไปสู่การสอน และสอนเนื้อหาวิชาตามที่หลักสูตรกำหนดด้วยการใช้วิธีการสอนแบบต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมีความรู้ สมรรถภาพ ทักษะ เจตคติ และคุณสมบัติตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

4) การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และประเมินว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ เจตคติ และคุณสมบัติตามจุดประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ โดยใช้จุดประสงค์เป็นแนวทางหรือเป็นเกณฑ์ในการประเมิน

2. ด้านครูผู้สอน

องค์ประกอบที่มีความสำคัญประการหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนคือ ครูผู้สอนเพราะครูผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยใช้วิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปถึงจุดหมายปลายทางอย่างมีคุณภาพมากที่สุด ทั้งยังเป็นผู้อบรมบ่มนิสัยสั่งสอนตักเตือน

ศิษย์ของตนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไปในอนาคต ซึ่งมีผู้ให้คำนิยามของคำว่า ครูผู้สอน การศึกษานอกระบบโรงเรียน ไว้ดังนี้

รัตนา พุ่มไพศาล (2533) ได้กล่าวถึงครูผู้ทำหน้าที่สอนผู้เรียนที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ซึ่งถือว่าเป็นผู้ให้จะต้องไม่เป็นครูอย่างเดียว ต้องเป็นทั้งผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน เป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ จัดสภาพการเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความสนใจแก่ผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ดี ดังนี้

- 1) มีทักษะในการสอน
- 2) มีอารมณ์ขัน
- 3) มีความสามารถที่จะเข้ากับผู้เรียนได้
- 4) มีใจกว้าง
- 5) มีความรู้ดีในเรื่องที่จะสอน
- 6) มีความอดทน
- 7) มีท่าทางสง่า
- 8) ให้เกียรติผู้เรียน
- 9) มีเสียงไพเราะ
- 10) มีความยุติธรรม และปราศจากความลำเอียง
- 11) สนใจเนื้อหาวิชาอยู่เสมอ
- 12) มีอุดมการณ์
- 13) มีความจริงใจและมีสัจจะ
- 14) มีความคิดริเริ่ม
- 15) มีมนุษยสัมพันธ์ดี

สมประสงค์ วิทย์เกียรติ (2533) กล่าวถึงลักษณะของครูผู้สอนการศึกษานอกระบบที่ดี ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) สร้างความรู้จักคุ้นเคยกับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี
- 2) เข้าใจในความแตกต่างของผู้เรียน
- 3) จัดการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ
- 4) เป็นคนที่มองโลกในแง่ดี
- 5) ยอมรับในศักดิ์ศรีของความเป็นคน
- 6) ให้ความสำคัญในประสบการณ์ของผู้เรียน
- 7) นำทรัพยากรชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอน

และได้กล่าวถึงบทบาทหลักด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนต้องมีบทบาท ดังนี้

- 1) ช่วยให้ผู้เรียนวินิจฉัยความต้องการในการเรียนรู้
- 2) ช่วยวางแผนการเรียนร่วมกับผู้เรียน
- 3) จูงใจให้เกิดการเรียนรู้
- 4) เลือกให้วิธีการเรียนการสอนที่ดี
- 5) จัดหาแหล่งทรัพยากรให้ผู้เรียน
- 6) ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ครูผู้สอนที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

- 1) ด้านความเป็นครู ควรมีมนุษยสัมพันธ์ดี ประพฤติตนอยู่ในกรอบของจรรยาบรรณในวิชาชีพครู เอาใจใส่ศิษย์ทุกคนโดยเสมอภาค
- 2) ด้านความรู้ ต้องสนใจค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ ทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่สอนให้มีความชำนาญอย่างแท้จริง
- 3) ด้านวิธีการสอน ต้องมีศิลปะการสอนเน้นระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ตรงกับเนื้อหาวิชาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ

อาจสรุปได้ว่าการจัดการศึกษานั้น ครูผู้สอนนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย ด้วยเหตุนี้ในการคัดเลือกบุคคลที่จะมาทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนที่ดีนั้น จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ เช่น ความสนใจเอาใจใส่ต่อผู้เรียน มีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ อุทิศตน อุทิศเวลา อย่างเต็มความรู้ความสามารถ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นหัวใจของการศึกษา เพราะกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นวิถีทางที่จะนำนักเรียนไปสู่จุดประสงค์ของการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้แก่ผู้เรียนนั้นมีมากมายหลายชนิดที่ครูจำเป็นต้องทำการศึกษาและจัดขึ้นให้เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนตลอดจนเพิ่มทักษะ ประสบการณ์และเจตคติที่ดีให้เกิดแก่ผู้เรียนได้ ดังนี้

วารี ธีระจิตร (2530) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า

- 1) ช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน
- 2) ช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบ
- 3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ
- 4) ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 5) ช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดี
- 6) ช่วยส่งเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ
- 7) ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน
- 8) ช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 9) ช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ให้กว้างขวาง
- 10) ช่วยส่งเสริมความงอกงามและพัฒนาการของผู้เรียน
- 11) ช่วยส่งเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ
- 12) ช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดี
- 13) ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน
- 14) ช่วยส่งเสริมให้รู้จักการทำงานเป็นหมู่
- 15) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในเรื่องต่าง ๆ

รัตนา พุ่มไพศาล (2533) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับหลักการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดระบบหรือกระบวนการเรียนการสอน เป็นการกำหนดขั้นตอนการสอนซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ

- 1) การเตรียมทรัพยากร และการวางแผนการสอน
- 2) การเลือกวิธีการและสื่อการสอน
- 3) การดำเนินการสอน
- 4) การประเมินผลการสอน รวมทั้งการประเมินผลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุง

นอกจากนี้ สวัสดิ์ อุดมโกชน์ (2525) ได้เสนอหลักการเลือกวิธีการสอน ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

- 1) ลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา หรือลักษณะวิชาว่าเป็นวิชาภาคปฏิบัติมีเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียน เรียนรู้โดยการศึกษาด้วยตนเอง หรือการสอนเป็นรายบุคคลหรือโดยการบรรยาย หรือโดยการสาธิต หรือโดยการทดลองปฏิบัติ
- 2) ธรรมชาติของผู้สอน เป็นผู้มีความสามารถในการสอนหรือเป็นผู้พูดไม่ค่อยชัดเจน ต้องอาศัยเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสื่อการสอนเป็นกรณีพิเศษ

- 3) ความพร้อมของทรัพยากรของโรงเรียน เช่น วัสดุ อุปกรณ์ ครูภัณฑ์โรงเรียนที่ขาดสิ่งดังกล่าวอาจใช้วิธีการสอนแบบการใช้สถานประกอบการหรือศูนย์ฝึกอาชีพ หรือใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเป็นอุปกรณ์การสอนแทนการปล่อยให้สิ่งดังกล่าวเกิดเป็นปัญหาที่โรงเรียน
- 4) บรรยากาศการเรียนรู้และหลักการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อเลือกวิธีการสอนอีกอย่างหนึ่ง หลักการเรียนรู้ เช่น วิธีเข้าใจ กระตุ้น ช่วงเวลาตามความสนใจของผู้เรียนแต่ละระดับ เป็นข้อที่จะบอกได้ว่าวิธีการสอนใดเหมาะสมกับเงื่อนไขเหล่านั้น

ซึ่งสอดคล้องกับสุนทร สุนันท์ชัย (2533) ที่เสนอให้ผู้สอนควรคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้

- 1) ความพร้อมของผู้เรียน
- 2) การจูงใจในการเรียนรู้
- 3) ความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิธีการเรียนรู้
- 4) การตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เด่นชัด
- 5) การวิเคราะห์งานหรือทักษะ
- 6) การปรับพฤติกรรม
- 7) การเร่งเร้าให้ตอบสนองอย่างกระตือรือร้น
- 8) การจัดให้มีการปฏิบัติ
- 9) การจัดให้มีคู่มือเรียน
- 10) การสร้างเป้าหมายและความสนใจ
- 11) การสอนให้เกิดความเข้าใจ
- 12) การใช้ปัญญาเป็นศูนย์กลาง
- 13) การใช้แหล่งวิทยาการ
- 14) การนำเสนอสิ่งที่เรียนให้เด่นชัด

Kimbler (อ้างถึงใน รัตนา บุญยะชาติ, 2540) ได้เสนอแนะหลักการในการจัดการเรียนการสอนเอาไว้ดังนี้

- 1) การเตรียมตัวก่อนการเรียนรู้ ก่อนที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่นั้นผู้เรียนควรจะได้มีความรู้ อันถือว่าเป็นพื้นฐานที่จำเป็นมาก่อนแล้ว
- 2) การจูงใจผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าหากเนื้อหาอยู่ในความสนใจของผู้เรียน และหรือการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดกิจกรรม การเรียนรู้จะเพิ่มความสนใจใคร่เรียนให้แก่ผู้เรียนได้

- 3) การให้ผู้เรียนมีโอกาสเห็นพฤติกรรมปลายทางเป็นแบบอย่าง การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเห็นตัวอย่างพฤติกรรมที่ถือว่าประสบความสำเร็จหรือน่าพอใจ จะช่วยให้เขาเกิดการเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบพฤติกรรมนั้นตามไปด้วย
- 4) การตอบสนองอย่างมีชีวิตชีวา การกระทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนควรเป็นเรื่องของผู้เรียนเป็นหลัก เพราะผู้เรียนจะเรียนรู้สิ่งที่เขาได้ลงมือกระทำเอง
- 5) การแนะนำการแสดงผลพฤติกรรมที่เป็นการเรียนรู้ใหม่นั้น ผู้เรียนควรจะได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจนกระทั่งเขาสามารถแสดงผลพฤติกรรมนั้นได้เองลำพัง
- 6) การฝึกปฏิบัติ ในการเรียนการสอนนั้นผู้เรียนควรได้รับโอกาสที่จะฝึกพฤติกรรมต่างๆ ที่เรียนรู้ใหม่บ่อยๆ ครั้ง
- 7) การแจ้งผลกลับให้ทราบ ในการแสดงผลพฤติกรรมที่เป็นการเรียนรู้ใหม่แต่ละครั้ง ผู้เรียนควรจะได้รับผลของการแสดงผลพฤติกรรมหรือการปฏิบัติงานของเขาโดยทันที
- 8) การจัดลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ ในการเรียนการสอนนั้นเนื้อหาวิชาควรถูกนำมาจัดในลักษณะที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้จากง่ายไปหายาก หรือจากสิ่งที่ใกล้ตัวไปยังสิ่งที่ไกลตัว
- 9) ความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากว่าผู้เรียนแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันในด้านวิธีการเรียนรู้และอัตราในการเรียนรู้ ฉะนั้นประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่จัดให้แก่ผู้เรียนจึงต้องจัดในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยวิธีการที่เขาถนัด
- 10) พฤติกรรมการเรียนในชั้น ผู้สอนต้องระลึกอยู่เสมอว่าทักษะในการกระตุ้นความสนใจ การอธิบาย การให้คำแนะนำ การใช้ตัวเสริมแรง ตลอดจนการบริหารห้องเรียนล้วนมีผลทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพแตกต่างกันออกไป

ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอน

นาตยา ภัทรแสงไทย (2525) ได้กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมการสอนที่ดีต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งสำคัญหลายประการ ดังนี้

- 1) กิจกรรมการเรียนการสอนทุกอย่างต้องเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ของการเรียน
- 2) การจัดลำดับของกิจกรรมการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ทั้ง 3 ด้านด้วยกัน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย
- 3) กิจกรรมการเรียนการสอนควรเหมาะกับวัยและความพร้อมของนักเรียน

- 4) กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีการจัดลำดับขั้นตอน เพื่อให้การเรียนรู้มีความต่อเนื่องแต่ละกิจกรรมควรมีการสืบ தொடต่อกจากการเรียนรู้ที่มีอยู่ก่อน จะต้องเป็นการจัดลำดับจากรูปธรรมไปหานามธรรม จากประสบการณ์ที่อยู่ใกล้ไปสู่ประสบการณ์ที่อยู่ไกล และจากกระบวนการคิดการทำงานอย่างง่าย ๆ ไปสู่การให้เหตุผลที่เป็นแบบแผน และเป็นนามธรรม
- 5) กิจกรรมการเรียนการสอนควรทำให้บังเกิดผลคืออย่างเต็มที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
- 6) กิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องท้าทายความสนใจของนักเรียนให้นำสิ่งที่เรียนในสถานการณ์หนึ่งไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ ลักษณะเช่นนี้จะทำให้การเรียนรู้ต่อเนื่องกันไปสามารถอธิบายสิ่งใหม่ คาคณะเนและพัฒนทักษะและการเรียนรู้ในโรงเรียนได้
- 7) กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นการพัฒนาความคิด ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดแบบสืบสวนสอบสวนและแก้ปัญหาตามแนวทางของตน และต้องรู้จักประเมินความคิดของตนเองด้วย
- 8) กิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้หลายๆ ทาง การจัดกิจกรรมที่ให้โอกาสนักเรียนสังเกตวิเคราะห์และอภิปราย โดยใช้สื่อการเรียนต่างๆ ที่ชัดเจนได้
- 9) กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีลักษณะเปิดกว้างแก่นักเรียน ให้มีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งในด้านเนื้อหาและแนวความคิด กิจกรรมลักษณะนี้ไม่จำเป็นจะต้องมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวแต่เป็นการให้นักเรียนได้รู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

กิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรหรือวิธีการสอน เป็นกิจกรรมที่มีส่วนสัมพันธ์กับบทเรียนในหลักสูตร โดยผู้เรียนและผู้สอนมีส่วนร่วมในการดำเนินการและปฏิบัติกิจกรรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

- 1) กิจกรรมที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (teacher-center) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติภายใต้การนำของครู ได้แก่ การบรรยาย การสาธิต การซักถาม คำถาม เป็นต้น
- 2) กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (pupil-center) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้นำกิจกรรมโดยที่ครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ตลอดจนแก้ปัญหา เช่น การอภิปราย การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การเล่นเกม การใช้บทบาทสมมติ การใช้สถานการณ์จำลอง การฝึกปฏิบัติจริง เป็นต้น

สุพิน บุญชูวงศ์ (2536) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้ในการสอนนั้น ถ้านำมาแยกเป็นประเภทหรือจัดเข้ากลุ่มแล้วจะพบว่ากิจกรรมการเรียนการสอน อาจแยกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

- 1) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้นักเรียนเป็นแกนกลางในการประกอบกิจกรรม ซึ่งแยกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
  - 1.1) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดกลุ่มนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักกลไกของการทำงานร่วมกัน
  - 1.2) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อสอดคล้องและส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถของตน
- 2) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ครูจะเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม โดยเริ่มจากเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอน และเป็นผู้นำในขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนจึงมักมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว

ซึ่งสอดคล้องกับ สิริวรรณ สุวรรณอาภา (2537) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์และแบ่งกิจกรรมการเรียนการสอนออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง

กิจกรรมประเภทนี้ครูผู้สอนจะเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม โดยเริ่มจากการเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอน และเป็นผู้นำในขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนแต่ก็มีได้หมายความว่าผู้เรียนจะไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมเลย ผู้เรียนยังคงมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมภายใต้การนำของผู้สอน
- 2) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

กิจกรรมประเภทนี้ผู้เรียนเป็นแกนกลางในการประกอบกิจกรรม ส่วนครูจะทำหน้าที่ประสานงาน คอยส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรม ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรมและทำให้บรรยายภาคการเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนประเภทนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

  - 2.1) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดกลุ่มผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
  - 2.2) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2537) กล่าวถึงการจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนนอกระบบโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ไว้ดังนี้

- 1) ควรสอดคล้องและตอบสนองกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
- 2) ควรคำนึงถึงเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
- 3) ต้องเป็นกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย
- 4) ควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม หรือลงมือปฏิบัติอย่างทั่วถึง
- 5) ควรเป็นกิจกรรมที่ใช้เวลาเหมาะสม
- 6) ควรเป็นกิจกรรมที่มีหลายรูปแบบ
- 7) ควรเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนสามารถประเมินผลการปฏิบัติได้

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาคนั้น จำเป็นต้องมีกิจกรรมและวิธีสอนที่เหมาะสมซึ่งมีอยู่มากมายหลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และทักษะมากที่สุด ครูผู้สอนจึงต้องใช้ความสามารถในการพิจารณาถึงกิจกรรมและวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้วย

กล่าวโดยสรุป จะเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นๆเป็นกระบวนการที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่ดี เป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างราบรื่นเป็นประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

การเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้นั้นสื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ครูถ่ายทอดความรู้ให้แก่แก่นักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ การเรียนการสอนได้ดีขึ้นเร็วขึ้น ทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้มี นักการศึกษาให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

สุนทร สุนันท์ชัย (2523) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้ คือ เครื่องมือในการศึกษาผู้ใหญ่ หมายถึง สื่อทัศนูปกรณ์ การจัดวัสดุ สถานที่ และตัววัสดุเอง

สมบุญ สงวนญาติ (2538) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนิน

ไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของที่มีอยู่ในธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้นมารวม ทั้งวิธีการสอนและกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2539) กล่าวว่า ลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่ดี คือ

- 1) เป็นสื่อของจริง แต่ถ้าเป็นของจำลอง ต้องมีลักษณะเหมือนจริงมากที่สุด
- 2) ภาพที่ใช้ต้องเป็นภาพที่เหมือนจริง ชัดเจน ขนาดต้องให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน
- 3) แข็งแรง คงทน ทนทาน
- 4) ปลอดภัย วัสดุต่างๆ ที่นำมาใช้ต้องไม่มีพิษ
- 5) เข้าใจ ทำให้อายุakที่จะสัมผัส ทดลองใช้
- 6) ขนาด น้ำหนัก เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

จากความหมายของสื่อการเรียนการสอนดังกล่าว สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สื่อประเภทวัสดุหรือวิธีการต่างๆ ที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในกระบวนการของการเรียน การสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายหรือจุดประสงค์ตามที่ กำหนดไว้

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

ลัดดา ศุขปริดี (2532) ได้จำแนกสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

- 1) สื่อประเภทวัสดุ ได้แก่ สื่อเล็กที่ทำหน้าที่เก็บความรู้ในลักษณะของภาพเสียง และอักษรในรูปแบบต่างๆ ที่ผู้เรียนสามารถใช้เป็นแหล่งหาประสบการณ์หรือ ศึกษาได้อย่างแท้จริงและกว้างขวาง แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
  - 1.1) วัสดุที่เสนอความรู้ได้จากตัวมันเอง ได้แก่ หนังสือเรียนหรือตำรา ของจริง หุ่นจำลอง รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ ป้ายนิเทศ เป็นต้น
  - 1.2) วัสดุที่ต้องอาศัยสื่อประเภทเครื่องกลไก เป็นตัวเสนอความรู้ ได้แก่ ฟิล์ม ภาพยนตร์ แผ่นสไลด์ ฟิล์มสตริฟ เส้นเทปบันทึกเสียง รายการ วิทยุ รายการโทรทัศน์ รายการสอนที่ใช้กับเครื่องช่วยสอน เป็นต้น
- 2) สื่อประเภทเครื่องมือหรือไฮดรอสแตติกอุปกรณ์ ได้แก่ สื่อใหญ่ที่เป็นตัวกลางหรือทาง ผ่านของความรู้ที่จะถ่ายทอดไปยังครูและนักเรียน ได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องฉายภาพนิ่ง เป็นต้น
- 3) สื่อประเภทเทคนิคหรือวิธีการต่างๆ เทคนิคหรือวิธีการ ได้แก่ ประสบการณ์ ต่างๆ เช่น การสาธิต การแสดงบทบาท การแสดงละครและหุ่น เป็นต้น

ประเภทของสื่อการเรียนการสอนสำหรับคนพิการ

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2542) ได้เสนอประเภทของสื่อการเรียนการสอนรูปแบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของคนพิการ ไว้ดังนี้

- 1) รายการเทปเสียง
- 2) หนังสือแถบเสียง
- 3) รายการวีดีโอเทป
- 4) รายการโทรทัศน์
- 5) รายการวิทยุ
- 6) หนังสือแบบเรียน
- 7) สื่ออักษรเบรลล์
- 8) สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)
- 9) ชุดการเรียนสำเร็จรูป (Learning Package)
- 10) สื่ออื่นๆที่เหมาะสม

ด้วยเหตุนี้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดทักษะจำเป็นที่จะต้อง
มีเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพในการใช้งานและต้องมีมากให้เพียงพอ
กับสัดส่วนของผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านทักษะเร็วขึ้น

ความสำคัญของสื่อเพื่อจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน (รัตนฯ พุ่มไพศาล, 2533) ได้แก่

- 1) คุณค่าทางวิชาการ สื่อการศึกษานอกระบบทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง
มีผลการเรียนที่ดีกว่าการไม่ใช้สื่อการศึกษา ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายได้
กว้างขวางส่งเสริมความคิดและการแก้ปัญหาให้ประสบการณ์ที่เป็นจริง ช่วยเพิ่ม
ทักษะในการเรียนรู้ด้วย
- 2) คุณค่าทางด้านจิตวิทยา สื่อการศึกษานอกระบบทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ
ต้องการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆทำให้มีทัศนคติที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ
- 3) คุณค่าทางด้านเศรษฐกิจ สื่อการศึกษานอกระบบทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากและ
รวดเร็วเป็นการประหยัดเวลา สามารถเอาชนะข้อจำกัดเกี่ยวกับสถานที่ เวลา
และระยะทางได้ สื่อการศึกษานอกระบบสามารถส่งไปได้ทุกแห่งทั่วประเทศ
เป็นการกระจายและให้โอกาสและให้ความเป็นธรรมทางการศึกษา

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์
อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เพราะสื่อการสอนทำให้การเรียนการสอนบรรลุตาม
เป้าหมายและมีประสิทธิภาพ การเลือกใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนต้องให้สอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์ เนื้อหาและเหมาะสมกับผู้เรียน และสื่อที่ดีจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วและประหยัดเวลายิ่งขึ้น

ประโยชน์ของการใช้สื่อในการเรียนการสอน

ในด้านประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน สมหญิง กลั่นศิริ (2532) ได้สรุปผลการวิจัยของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เกี่ยวกับประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นอย่างแน่นอน
- 2) ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเรื่องต่างๆ ได้มากขึ้นและจำได้นาน
- 3) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและช่วยผู้ให้กระทำกิจกรรมด้วยตนเอง
- 4) คุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมและเป็นจริง ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายในสิ่งนั้นได้กว้างขวางและเป็นแนวทางที่จะช่วยให้เข้าใจสิ่งอื่นๆ ได้ดียิ่งขึ้นด้วย
- 5) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทันทีและเรียนได้ดียิ่งขึ้น
- 6) ช่วยลดคำตอบหรือคำบรรยายที่เป็นคำพูดของครูผู้สอน
- 7) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้เร็วและมากยิ่งขึ้น
- 8) การใช้สื่อการสอนเป็นประจำสามารถเปลี่ยนแนวคิดและทัศนคติของผู้เรียนได้
- 9) ช่วยส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหา
- 10) ช่วยเร่งทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากแนวความคิดดังกล่าว สรุปได้ว่าสื่อการเรียนการสอนหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูประจำกลุ่มและนักศึกษานำมาใช้ในการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ หรือหมายถึงปัจจัยต่างๆ ที่ช่วยให้การจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลเป็นกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียนแล้วนำเอาข้อมูลที่ได้นั้นมาพิจารณานักเรียนมีความเจริญงอกงามและมีพัฒนาการ หรือพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปทางดีขึ้นมากน้อยเพียงใด อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรรมาน (2530) ได้ให้แนวคิดดังนี้

การวัดผล หมายถึง การให้ตัวเลขกับลักษณะกฎที่กำหนด

การประเมินผล หมายถึง การคิดตัดสินคุณค่าของสิ่งที่วัดตามเกณฑ์ภายในและภายนอก ดังนั้นวิธีการวัดผลและประเมินผล จึงประกอบด้วย

- 1) การวางแผนร่วมกัน
- 2) การแปลงจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
- 3) การกำหนดเครื่องมือในการวัดผล
- 4) การทดสอบและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน
- 5) การจัดทำข้อมูล
- 6) การตัดเกรด

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2537) ได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

การวัดผล คือ การวัดสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วกำหนดเลขให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ เช่น วัดความสูงของนักเรียนได้ 160 เซนติเมตร

การประเมินผล คือ การตีค่าหรือให้ความหมายจากตัวเลขที่วัดได้ เช่น ถ้าวัดความสูงได้ 160 เซนติเมตร อาจจะตีค่าว่าค่อนข้างสูง

อิทธิพร ศรียมก (2522) ได้ให้ความหมายของการวัดผลการศึกษา (Educational measurement) หมายถึง กระบวนการในการกำหนด จำนวน ตัวเลข ประมาณ อันดับ ข้อมูล และลักษณะให้กับวัตถุสิ่งของ และบุคคล ตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ ซึ่งต้องอาศัยเครื่องมือในการวัด และสิ่งที่วัดก็คือ คุณสมบัติหรือลักษณะของสิ่งนั้น ๆ

สรุปการประเมินผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ครูนำเอาข้อมูลที่ได้จากการวัดไปใช้ในการวินิจฉัย ตีราคา กำหนดคุณค่า และชี้ขาดเป็นผลสรุปว่ามีคุณภาพสูงหรือต่ำ

นอกจากนี้ ไพศาล หวังพานิช (2539) ได้กล่าวถึงการดำเนินการวัดผลไว้ 3 ระยะคือ

- 1) การวัดผลก่อนเรียน เป็นการวัดผลเพื่อสำรวจความพร้อมของผู้เรียนว่าพฤติกรรม ความสามารถ ประสบการณ์เดิมเป็นอย่างไร
- 2) การวัดผลระหว่างสอน เป็นการวัดเพื่อค้นหาข้อบกพร่องหรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของผู้เรียน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องนั้นๆ
- 3) การวัดผลหลังการสอน เป็นการวัดเพื่อสรุปผลการเรียน ว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

สำหรับการวิธีการวัดผลนั้น ชวาล แพรัตกุล (2539) ได้กล่าวไว้ว่าสามารถดำเนินการได้ด้วยวิธีการ ดังนี้

- 1) การทดสอบ
- 2) การจัดอันดับ
- 3) การสังเกต
- 4) การสัมภาษณ์
- 5) การบันทึกย่อและระเบียบสะสม

- 6) สังคมมิติ
- 7) การให้ปฏิบัติและนำไปใช้
- 8) การศึกษารายบุคคล
- 9) การให้สร้างจินตนาการ

จากความหมายของการวัดผลที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดผล หมายถึง การใช้กระบวนการหรือเทคนิควิธีการมากำหนดหน่วยหรือจำนวนแทนคุณลักษณะทั้งด้านปริมาณหรือคุณภาพของสิ่งที่ต้องการวัดจากเครื่องมือการวัดผลที่มีกฎเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ และการวัดผลการศึกษาเป็นการวัดผลทางด้านสังคมศาสตร์

ในการประเมินผลการเรียน กรมวิชาการ (2534) ได้กำหนดวิธีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

- 1) แจ้งให้นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการประเมินผล เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การผ่านประสบการณ์ก่อนทำการสอน
- 2) ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องประเมินผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของผู้เรียน
- 3) ระหว่างภาคเรียน ให้ผู้สอนประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นระยะๆ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น เพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนและเพื่อประเมินผลการผ่านจุดประสงค์
- 4) เมื่อถึงปลายภาคเรียน หลังจากจบกระบวนการเรียนการสอนทุกกิจกรรมแล้วให้มีการประเมินผลการเรียนปลายภาค โดยให้เลือกประเมินเฉพาะจุดประสงค์ที่สำคัญให้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และเน้นกระบวนการเพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถ ตามที่กำหนดไว้ในภาคเรียนนั้น

ประโยชน์การวัดและประเมินผล

อนันต์ ศรีโสภณ (2534) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและการประเมินผล ดังนี้

- 1) ประโยชน์ต่อครูผู้สอน
- 2) ประโยชน์ต่อผู้เรียน
- 3) ประโยชน์ต่อการแนะแนว
- 4) ประโยชน์ต่อการบริหารงาน
- 5) ประโยชน์ต่อการวิจัย

สรุปแล้วการวัดและการประเมินผลเป็นวิธีการหนึ่งที่คุณานามาใช้ตัดสินว่าผู้เรียนเกิดความรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีอยู่หลายวิธีด้วยกันจึงถึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญของครูที่จะต้องศึกษาเทคนิค

และวิธีการต่างๆ เหล่านี้ อย่างละเอียดก่อนที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียนโดยให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนเป็นสำคัญ

2. แนวคิดพื้นฐานและการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ

การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการ คือ ศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ กรมการศึกษานอกโรงเรียน โดยจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ สายอาชีพ และตามอัธยาศัย สำหรับคนพิการตามศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนทั่วประเทศ และมีการขยายผลการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนไปยังหน่วยงานคนพิการอื่นๆ ทั้งที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานราชการหรือองค์กรเอกชนหรือหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งการให้การศึกษแก่คนพิการถือเป็นหน้าที่ของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการที่จะพัฒนาสมรรถภาพของคนพิการให้มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ สร้างทัศนคติและความเชื่อที่จะช่วยสร้างความรู้สึกลึกซึ้งและความเชื่อมั่นให้กับบุคคลเหล่านี้ให้สามารถปรับตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความหมายและประเภทของคนพิการ

ตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ คนพิการ หมายความว่า คนที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องทางร่างกาย ทางสติปัญญาหรือทางจิตใจ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2537)

องค์การสหประชาชาติ (2539, อ้างอิงใน ขนิษฐา เทวินทรภักดี) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คนพิการ หมายถึง คนที่ไม่สามารถดูแลตัวเองได้ทั้งหมด หรือบางส่วนที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติหรือการใช้ชีวิตในสังคมอันมีผลมาจากความบกพร่องทางกายหรือจิตใจไม่ว่าจะเป็นมาแต่กำเนิดหรือไม่ก็ตาม

ประเภทของความพิการ

การแบ่งประเภทของความพิการมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลผู้พิการ เนื่องจากจะช่วยให้สามารถจัดการศึกษาได้ตรงตามความพิการเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้พิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีนักการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ได้แบ่งประเภทของความพิการ ดังต่อไปนี้

กองการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ (2531) ได้กำหนดประเภทเด็กที่ได้ดำเนินการให้บริการทางการศึกษา ดังนี้

- 1) เด็กพิการประเภทตาบอด
- 2) เด็กพิการประเภทหูหนวก
- 3) เด็กพิการประเภทปัญญาอ่อน
- 4) เด็กพิการทางร่างกายรวมทั้งเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาล
- 5) เด็กขาดโอกาสที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนปกติ ได้แก่ เด็กชาวเขา ชาวเรือ ชาวเกาะ เด็กที่อยู่ในท้องถิ่นทุรกันดารหรือปัญหาทางสภาพภูมิศาสตร์ เด็กยากจนที่ไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนปกติ เด็กกำพร้าบิดา มารดา ขาดผู้อุปการะ บุตรหลานของผู้ที่มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ เด็กที่มีปัญหาทางด้านสังคมหรือเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ในลักษณะอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2537) ข้อที่ 1 ประเภทของคนพิการ ไว้ดังต่อไปนี้

- 1) คนพิการทางการมองเห็น
- 2) คนพิการทางการได้ยิน หรือ การสื่อความหมาย
- 3) คนพิการทางกาย หรือ การเคลื่อนไหว
- 4) คนพิการทางจิต หรือ พฤติกรรม
- 5) คนพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้

กฎกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 2 ออกตามความในพระราชบัญญัติ กำหนดประเภทของคนพิการไว้ 5 ประเภท คือ

- 1) คนพิการทางการมองเห็น
- 2) คนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย
- 3) คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว
- 4) คนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม
- 5) คนพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้

รวมทั้งกำหนดให้มีการวินิจฉัยและจดทะเบียนคนพิการ เพื่อการขอรับความช่วยเหลือจากรัฐตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

คณะอนุกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (2542) ได้กำหนดประเภทของความพิการเพื่อการศึกษา ดังนี้

- 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น
- 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
- 3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

- 4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ
- 5) บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
- 6) บุคคลที่มีปัญหาทางการพูดและภาษา
- 7) บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม ทางอารมณ์ หรือเด็กสมาธิสั้น
- 8) บุคคลออทิสติก
- 9) บุคคลที่มีความพิการซ้ำซ้อน

ชนิษฐา เทวินทรภักดี (2539) ได้แบ่งประเภทของความพิการไว้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้

- 1) ความพิการทาง แขน ขา ลำตัว
- 2) ความพิการทางหู
- 3) ความพิการทางตา
- 4) ความพิการทางสติปัญญา
- 5) ความพิการทางอารมณ์และจิตใจ

2.2 นโยบายและหลักการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ

นโยบายการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการนั้น ได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาให้แก่คนพิการ ไว้ดังนี้ คือ

กระทรวงศึกษาธิการ (2542) กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ไว้ว่า "คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน" และปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) ที่มุ่งเน้นให้สิทธิการศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลออทิสติกให้สามารถเรียนในโรงเรียนปกติทั่วไปได้ โดยมีสิทธิได้รับสื่อการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษารวมทั้งตามข้อกำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลด้วย

นโยบายการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ คือ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

- 1) ขยายบริการการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มคนพิการและผู้ด้อยโอกาส เพื่อรองรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 2) เร่งรัดพัฒนาคุณภาพด้วยการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายยืดหยุ่น โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้ด้อยโอกาส

- 3) จัดระบบการศึกษาและการฝึกอาชีพที่สอดคล้องกับระดับและลักษณะของ ความพิการหรือทุพพลภาพ รวมทั้งพัฒนาสื่อการเรียนการสอน การเสริมทักษะ พิเศษเฉพาะด้านและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับคนพิการ หรือทุพพลภาพ
- 4) ส่งเสริมการผลิต การจัดการและเผยแพร่สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และวิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เพื่อส่งเสริม การศึกษาตลอดชีวิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
- 5) เร่งพัฒนาผู้บริหาร ครู บุคลากร สถานศึกษาและองค์กรชุมชนที่จัดการศึกษานอก โรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้มีความพร้อมในการดำเนินการตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
- 6) ให้การสงเคราะห์และสนับสนุนการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมแก่ผู้ยากไร้ คนพิการ หรือทุพพลภาพและคนด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถพึ่งพาตนเอง
- 7) ส่งเสริมเครือข่าย องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัวยุวมชน ให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจกิจกรรมของการศึกษานอกโรงเรียนและมีส่วนร่วมจัดการศึกษานอก โรงเรียนสำหรับคนพิการ

หลักการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ

เพื่อเป็นการตอบสนองเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 2 มาตรา 10 กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนพิการ เพื่อส่งเสริมให้คนพิการทุกประเภทได้เข้ามาใช้บริการของการศึกษานอกโรงเรียน ตั้งแต่การจัดการ การศึกษาแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญทุกระดับการศึกษา ฝึกอบรมอาชีพและการศึกษาตามอัธยาศัย ตลอดจนสนับสนุนให้เครือข่ายทั้งจากภาครัฐและ เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนพิการให้มากที่สุด

การจัดการเรียนการสอนให้แก่คนพิการทุกประเภท จึงเป็นภารกิจที่สำคัญของรัฐบาลและ องค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยการจัดการศึกษาพิเศษให้คนพิการ ซึ่งนักวิชาการการศึกษาพิเศษ ได้กล่าวถึงหลักการจัดการศึกษาพิเศษ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

หลักการจัดการเรียนการสอนกลุ่มเป้าหมายพิเศษให้บรรลุจุดมุ่งหมาย(ผดุง อารยะวิญญู, 2542) ดังนี้

- 1) สอนจากสิ่งที่ย่างที่สุด
- 2) ใช้ประสบการณ์ตรง
- 3) ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ตามขีดความสามารถของตน
- 4) ใช้แรงเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) กระตุ้นให้เด็กใช้ความคิด
- 6) ให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความเป็นผู้นำ
- 7) ให้เด็กได้เรียนจากเพื่อน
- 8) ให้โอกาสเด็กเลือกเรียน
- 9) สอนจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยไปหาสิ่งที่เด็กไม่คุ้นเคย
- 10) ทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ
- 11) แสดงผลการเรียนให้เด็กเห็นโดยเร็ว
- 12) จัดห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้
- 13) สังเกตเด็กควบคู่กันไปกับการสอน

นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการเรียนการสอนปกติแล้ว ควรจัดกิจกรรมเสริมซึ่งมีการจัดหลายลักษณะ ได้แก่ จัดเป็นกิจกรรมประจำวัน กิจกรรมวันสำคัญ กิจกรรมกลุ่มสนใจ เป็นต้น

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2542) กล่าวว่า การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษเพื่อบรรณาการวิชาการต่างๆ ให้คนพิการสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้จริง (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

2.3 บทบาทและหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนต่อการจัดการศึกษานอก ระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ

บทบาทและหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนต่อการจัดการศึกษานอก ระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 2 มาตรา 10 บัญญัติว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้ทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคล ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

จากบทบัญญัติดังกล่าว ศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน เป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับคนพิการ และการจัดการศึกษาแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับคนพิการและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ซึ่งถือว่าเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้คนพิการและผู้ด้อยโอกาสได้พัฒนาความสามารถตามศักยภาพเป็นที่ยอมรับของครอบครัว ชุมชน และสังคม ตลอดจนการพึ่งพาตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2540) กล่าวว่า กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้เริ่มจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนพิการให้มีความเหมาะสมกับความพิการแต่ละประเภท ตั้งแต่ พ.ศ.2537 โดยได้เริ่มโครงการทดลองเพื่อพัฒนารูปแบบและหาแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น และในปี พ.ศ.2538 ได้จัดทำโครงการทดลองเพื่อพัฒนารูปแบบ และหาแนวทางสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งในปัจจุบันกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ขยายการจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้กับคนพิการทุกประเภทตามความต้องการของผู้เรียน

กรมการศึกษานอกโรงเรียนมอบหมายให้ศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษเป็นสถานศึกษาที่ส่งเสริมด้านการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนพิการ ทั้ง 9 ประเภทด้วยวิธีการที่หลากหลาย แต่การจัดการศึกษาก็มีข้อจำกัดอยู่มากมาย เช่น การเข้าถึงประชากรกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งทำได้ยากเพราะครอบครัวและสังคมไทยจำนวนมากยังปิดบังข้อมูลไม่ให้ใครรู้ว่าบุตรหลานของตนเองเป็นคนพิการและไม่อยากจะเป็นภาระในการส่งบุตรหลานไปโรงเรียน จึงเป็นปัญหาสำคัญในการให้บริการทางการศึกษาสำหรับคนพิการ ประกอบกับการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนพิการในอดีตที่ผ่านมาได้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากศึกษานอกโรงเรียนที่จัดขึ้นสำหรับคนปกติ นักศึกษาที่มีสภาพความพิการทุกคนจะต้องเรียนและทำกิจกรรมหรือฝึกภาคปฏิบัติตามหลักสูตรของกรมการศึกษานอกโรงเรียนเช่นเดียวกับนักศึกษาปกติ ทำให้มีคนพิการที่มีโอกาสได้เข้าเรียนตามหลักสูตรของกรมการศึกษานอกโรงเรียนทั้งสายสามัญและสายอาชีพน้อยมาก ส่วนใหญ่เป็น

คนพิการไม่มากนัก สำหรับคนที่มีความพิการค่อนข้างมากหรือมีความพิการซ้ำซ้อนแทบจะไม่มีโอกาสเข้ารับการศึกษานอกโรงเรียนเลย ทั้งนี้เพราะข้อจำกัดและอุปสรรคต่างๆ ทั้งจากคนพิการเองและจากสภาพแวดล้อม ตลอดจนอาคารเรียน การจัดระบบการเรียนการสอนและอื่นๆ ไม่เอื้ออำนวยให้คนพิการได้รับโอกาสทางการศึกษานอกโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม

กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้จัดหลักสูตรการศึกษาสำหรับคนพิการ ประกอบด้วยหลักสูตร 3 ประเภท ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2542)

- 1) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ เป็นการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีดังนี้
  - 1.1) การศึกษาแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน (ป.4)
  - 1.2) ระดับประถมศึกษา
  - 1.3) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
  - 1.4) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 2). หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ มีดังนี้
  - 2.1) การศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น
  - 2.2) กลุ่มสนใจ
- 3). การศึกษาตามอัธยาศัย มีดังนี้
  - 3.1) มุมห้องสมุด / สื่อ / เอกสาร / วีดิทัศน์
  - 3.2) กิจกรรมกีฬา-นันทนาการ / กิจกรรมชุมชน
  - 3.3) ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
  - 3.4) สื่อสารมวลชน / วิท ยู / โทรทัศน์ / ETV

วิธีการจัดการเรียนการสอนนอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการ

วิธีการจัดการเรียนการสอนนอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการนั้นจะเห็นได้ว่าเป็นความหลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม โดยวิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มเป้าหมายคนพิการต่าง ๆ ดังนี้

- 1) การสอนเป็นรายบุคคล
- 2) การจัดการเรียนการสอนร่วมกับคนปกติ
- 3) การจัดการเรียนการสอนเฉพาะกลุ่มคนพิการ

สิ่งสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนการสอนก็คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นไปตามสภาพและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญและการที่จะให้กลุ่มบุคคลเกิดการเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ควรเป็นไปในลักษณะของการบูรณาการ การเรียนรู้การปฏิบัติจริงให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ เป็นผลให้เกิดความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนนั้น ๆ

3. ความหมายและความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก และสภาพและปัญหาการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลออทิสติก

3.1 ความหมายของออทิสซึมและบุคคลออทิสติก

ความพิการทางสติปัญญาชนิดหนึ่งที่ยังไม่สามารถหาสาเหตุของการเกิดความรู้สึกได้ คือ โรคออทิสซึม ซึ่งโดยทั่วไปจะเรียกผู้ที่มีอาการพิการของโรคออทิสซึมนี้ว่าบุคคลออทิสติก ซึ่งความหมายของออทิสซึมและบุคคลออทิสติกนี้มีนักการศึกษา นักการแพทย์ และหน่วยงานต่างๆ ได้ให้ความหมาย ดังต่อไปนี้

ออทิสซึม (Autism) มาจากภาษากรีก แปลว่า แยกตัวอยู่ในโลกของตัวเอง มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกคำว่า ออโต (Auto) ที่แปลว่า ตัวเอง (Self) ซึ่งหมายถึง ภาวะหรือกลุ่มอาการของความบกพร่องทางพัฒนาการอย่างรุนแรงในด้านสังคม ด้านภาษาและการสื่อความหมาย ด้านพฤติกรรมและอารมณ์ ด้านการรับรู้การเรียนรู้ ด้านการเล่นและการจินตนาการ

บุคคลออทิสติก (Austistic) หมายถึง บุคคลที่มีภาวะหรือมีความบกพร่องทางพัฒนาการอย่างรุนแรงในด้านสังคม ด้านภาษาและการสื่อความหมาย ด้านพฤติกรรมและอารมณ์ ด้านการรับรู้ การเรียนรู้ ด้านการเล่นและการจินตนาการ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

เพ็ญแข ลิ้มศิลา (2540) ให้ความหมายของบุคคลออทิสติกไว้ว่า เด็กออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีความผิดปกติและความล่าช้าทางด้านสังคม ด้านการสื่อภาษาและการจินตนาการ ซึ่งมีสาเหตุเกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางด้านกายภาพ เนื่องจากหน้าที่ของสมองบางส่วนทำงานผิดปกติไป ความผิดปกติที่กล่าวมานั้นจะพบได้ก่อนวัย 30 เดือน

ผดุง อารยะวิญญู (2533) ให้ความหมายของบุคคลออทิสติกไว้ว่า บุคคลออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีความบกพร่องอย่างรุนแรงในการสื่อความหมาย พฤติกรรม สังคม และการเรียน ความบกพร่องมักเกิดขึ้นในวัยเด็กบุคคลเหล่านี้จะมีปัญหาในการใช้ความคิด สติปัญญา การรับรู้ ซึ่งเป็นผลให้เด็กไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีขาดความเข้าใจในวิชาที่เรียน มีปัญหาในการสื่อสาร และการคบเพื่อน

ศรียา นิยมธรรม (ม.ป.ป.) อธิบายว่า บุคคลออทิสติกคือ บุคคลที่มีความผิดปกติ ด้านพัฒนาการทางสังคม อารมณ์และการสื่อภาษา อาจมีหรือไม่มีภาวะปัญญาอ่อนร่วมด้วยก็ได้ มักพบอาการในช่วงอายุ 30 – 36 เดือน หรือ 3 ขวบแรกของชีวิต

นฤมล ขวัญศิริ (2541) กล่าวว่า บุคคลออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะผิดปกติ จากเด็กทั่วไป ไม่ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เนื่องจากมีปัญหาด้านการรับรู้ พัฒนาการ พฤติกรรม และการสื่อสาร ซึ่งความผิดปกติเหล่านี้จะพบได้ในช่วง 30 – 36 เดือนแรกของชีวิต

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า บุคคลออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษาและการสื่อความหมาย พฤติกรรม อารมณ์และจินตนาการ ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานในหน้าที่บางส่วนของสมองที่ผิดปกติไป และความผิดปกตินี้พบได้ก่อนวัย 30 เดือน เป็นปัญหาทางจิตเวชเด็กที่รุนแรง ความผิดปกตินี้ยังไม่มีชื่อเป็นภาษาไทย จึงต้องเรียกตามคำเดิมในภาษาอังกฤษว่า “ออทิสซึม”

3.2 ความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก

สาเหตุของการเกิดอาการออทิสซึม

อำพล สุอำพัน (2529) กล่าวว่า แต่ก่อนเชื่อกันว่า บิดามารดาที่เลี้ยงดูบุตรในลักษณะไร้อารมณ์และเย็นชา เป็นสาเหตุของความบกพร่องในการพัฒนาความผูกพันจากอารมณ์ เด็กจึงไม่สามารถมีพัฒนาการทางอารมณ์ได้ แต่ในปัจจุบันมีแนวความคิดว่าความผิดปกตินั้น มีสาเหตุเนื่องจากมีพยาธิสภาพในระบบประสาทส่วนกลาง เนื่องจากพบว่าบุคคลออทิสติกมักมีประวัติมีปัญหาแทรกซ้อนก่อนคลอด หรือระหว่างคลอด และประมาณร้อยละ 50 ของเด็กเหล่านี้มีความผิดปกติทางระบบประสาท นอกจากนี้ยังพบว่ามีความผิดปกติของคลื่นไฟฟ้าสมองผิดปกติถึงร้อยละ 60 – 85 และมีอาการของโรคลมชักมากขึ้นเมื่อเด็กโตขึ้น ความผิดปกตินี้มักเกิดร่วมกับโรคบางโรค เช่น โรคหัดเยอรมัน โรคสมองอักเสบ โรคตับอักเสบ

เพ็ญแข ลิ้มศิลา (2541) สาเหตุที่แท้จริงยังไม่สามารถบ่งบอกได้ชัดเจน เดิมเชื่อว่ามีส่วนสาเหตุมาจากการเลี้ยงดู โดยเด็กได้รับประสบการณ์การเรียนรู้อย่างผิดๆ ตั้งแต่แรกเกิด และเด็กได้รับการวางเงื่อนไขจนทำให้มีพฤติกรรมที่ผิดปกติ แต่ในปัจจุบันแนวคิดนี้ไม่ได้รับการยอมรับแล้ว

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) กล่าวว่า สาเหตุการเกิดภาวะออทิสซึมยังไม่ทราบสาเหตุการเกิดภาวะออทิสซึมที่แน่นอน จากกรณีศึกษาน่าจะมีปัจจัยและสาเหตุมาจากปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการตั้งครรภ์และการคลอด การเกิดอุบัติเหตุในวัยเด็ก ปัจจัยทางชีววิทยา ปัจจัยทางสารสื่อประสาท (สารซีวเคมี) มีระดับผิดปกติ เป็นต้น

ศรีสมร กลีวัฒน์ (2537) กล่าวว่า สาเหตุที่แท้จริงยังไม่มีความชัดเจนได้แน่ชัดว่าเกิดจากอะไร แต่เป็นที่ยอมรับกันว่าออทิสซึมเป็นความผิดปกติทางระบบประสาท หรือเนื้อเยื่อในสมอง ถูกทำลายเป็นหย่อมเล็ก ๆ ไม่ต่อเนื่องกันไป ซึ่งอาจมีสาเหตุจากพันธุกรรม หรือสภาวะก่อนคลอด และระหว่างคลอด

แม้ในปัจจุบันจะยังไม่สามารถสรุปได้ว่าออทิสติกมีสาเหตุที่แท้จริงที่ยังไม่สามารถบ่งบอกได้ชัดเจนว่าเกิดมาจากอะไร แต่เชื่อว่าน่าจะมีหลายสาเหตุร่วมกันและสาเหตุที่เป็นไปได้คือ

การถ่ายทอดทางพันธุกรรม การเจ็บป่วยหรือการติดเชื้อทางสมอง การบาดเจ็บบริเวณสมอง และความผิดปกติระหว่างตั้งครรภ์หรือคลอด เป็นต้น

ลักษณะอาการของบุคคลออทิสติก

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลออทิสติก ดังต่อไปนี้

- 1) ลักษณะอาการแสดงความบกพร่องทางด้านสังคม
- 2) ลักษณะอาการแสดงความบกพร่องทางด้านภาษาและการสื่อความหมาย
- 3) ลักษณะอาการแสดงความบกพร่องทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์
- 4) ลักษณะอาการแสดงความบกพร่องทางการรับรู้ และการเรียนรู้
- 5) ลักษณะอาการแสดงความบกพร่องทางการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อเล็ก และมัดใหญ่
- 6) ลักษณะอาการแสดงความบกพร่องทางการเล่นและการจินตนาการ

3.3 สภาพการเรียนรู้, แนวทางการช่วยเหลือและพัฒนาบุคคลออทิสติก และข้อควรคำนึงในการปฏิบัติต่อบุคคลออทิสติก

สภาพที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของบุคคลออทิสติก

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) กล่าวว่า สภาพที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของบุคคลออทิสติก คือ

- 1) ขาดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลและสิ่งแวดล้อม
- 2) การใช้ภาษาพูดที่ล่าช้ากว่าวัย ไม่เข้าใจภาษาและการสื่อสาร ไม่สามารถโต้ตอบสื่อสารให้บุคคลอื่นเข้าใจได้
- 3) มีปัญหาทางด้านพฤติกรรม เช่น สมาธิสั้น พฤติกรรมกระตุ้นตนเอง พฤติกรรมซ้ำ ๆ ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง
- 4) การแสดงออกทางอารมณ์ไม่เหมาะสม
- 5) การรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสเร็วหรือช้ากว่าปกติ
- 6) การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ไม่สัมพันธ์กัน
- 7) ขาดการเล่นบทบาทสมมุติ และการจินตนาการ

แนวทางในการช่วยเหลือและการพัฒนาบุคคลออทิสติก

พวงแก้ว กิจธรรม (2540) ได้กล่าวว่า การบำบัดรักษาบุคคลออทิสติกในอดีต จะมุ่งเน้นไปที่การทำจิตบำบัดและปรับพฤติกรรมการเลี้ยงดูของพ่อแม่ เนื่องจากบุคคลออทิสติกถูกวินิจฉัยว่ามีสาเหตุจากความผิดปกติทางจิตใจหรือการเลี้ยงดูไม่ดี ปัจจุบันการบำบัดรักษาที่สำคัญคือการสอนเด็กให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้องที่ควรตามลำดับจากง่ายไปยากอย่างเป็นกระบวนการ โดยการกำหนดเงื่อนไขเพื่อสร้างให้เด็กเกิดแรงจูงใจมากที่สุดและให้รางวัลเพื่อให้เกิดพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ จนเด็กเป็นผู้สามารถกระทำตัวเองในลักษณะเป็นพฤติกรรมที่ถาวรและพัฒนาไปในทางที่เหมาะสมยิ่งขึ้นให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ศุภรัตน์ เอกอัศวิน (ม.ป.ป.) กล่าวถึงการบำบัดรักษาบุคคลออทิสติกว่า ด้วยความเชื่อว่าพฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้ การสร้างพฤติกรรมที่ต้องการและลบพฤติกรรมปัญหา จึงสามารถทำได้โดยใช้พฤติกรรมบำบัดทั้งสิ้น รูปแบบการรักษาเป็นความร่วมมือของนักวิชาชีพต่างๆ ร่วมมือกันพัฒนาตามศักยภาพของเด็กเอง

ศรีสมร กสิวัฒน์ (2537) กล่าวถึง วิธีการให้ความช่วยเหลือบุคคลออทิสติกไว้ 4 วิธี ดังนี้

- 1) วิธีทางจิตบำบัด จากผลของการวิจัยพบว่า วิธีทางจิตบำบัดยังไม่ประสบความสำเร็จในบุคคลออทิสติก
- 2) วิธีการใช้ยาบำบัด การให้ยาเพื่อลดความก้าวร้าว
- 3) วิธีพฤติกรรมบำบัด จากผลของการวิจัยพบว่าวิธีนี้มีผลดีต่อเด็กมากในการพัฒนาทักษะด้านสังคม ภาษา การช่วยเหลือตัวเอง การร่วมมือกับผู้อื่น และทักษะพื้นฐาน ในขณะที่สามารถลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้
- 4) วิธีทางการศึกษาพิเศษ เป็นการประยุกต์เทคนิคทางพฤติกรรมศาสตร์ และจิตวิทยาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการจัดสถานการณ์ภายในชั้นเรียน เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับบุคคลออทิสติก จากผลการวิจัยพบหลักฐานที่ยืนยันแน่นอนว่าการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาโดยอาศัยจิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาพัฒนาการ ประกอบกับการวางแผนการจัดบทเรียนอย่างเป็นขั้นตอนเป็นลำดับจากง่ายไปหายาก และค่อยๆ เพิ่มความยากขึ้นทีละน้อย ซึ่งเรียกว่า วิธีวิเคราะห์งาน (Task analysis) นั้นจะสอนให้เด็กเกิดการเรียนรู้งานอย่างเหมาะสมกับแต่ละคน

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) กล่าวว่า การช่วยเหลือและการพัฒนาบุคคลออทิสติกต้องอาศัยทีม (คณะบุคคล) และกระบวนการ การบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ทั้งทางการแพทย์ (กุมารแพทย์ จิตแพทย์ พยาบาลจิตเวช) ทางผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (นักโสตสัมผัสวิทยา นักฝึกพูด นักแก้ไขการพูด นักกิจกรรมบำบัด นักกายภาพบำบัด นักจิตวิทยา) กระบวนการทาง

การศึกษา (ครูการศึกษาพิเศษ ครูการศึกษาปกติ) กระบวนการทางสังคม ครอบครัวและชุมชน (พ่อ-แม่ พี่น้อง ญาติ อาสาสมัคร บุคคลทั่วไปในสังคม) รวมทั้งองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนอื่นๆ ในการกระตุ้นพัฒนาการบุคคลออทิสติกทุกด้านทั้งทางสังคม ภาษาและการสื่อความหมาย การปรับพฤติกรรมและอารมณ์ การรับรู้ การเล่นและการจินตนาการ การช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน การเตรียมความพร้อมทางการเรียนการศึกษา การอาชีพ การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตในสังคม

กล่าวโดยสรุปแม้ว่าในปัจจุบันยังไม่มีที่ยืนยันว่า อากาการออทิสซึมจะสามารถรักษาให้หายขาดได้หรือไม่ เป้าหมายหลักของการช่วยเหลือและพัฒนาบุคคลออทิสติกยังคงมุ่งที่จะช่วยให้บุคคลออทิสติกมีพฤติกรรมเป็นปกติมากที่สุด ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนช่วยให้บุคคลออทิสติกสามารถสื่อสารกับคนปกติได้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะ การรับรู้ และการใช้ภาษาพูด ดังนั้นการบำบัดรักษาบุคคลออทิสติก จึงควรพิจารณาศักยภาพแต่ละด้านของบุคคลออทิสติกเป็นสำคัญ เพื่อกระตุ้นและพัฒนาบุคคลออทิสติกให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

ข้อควรคำนึงในการปฏิบัติต่อบุคคลออทิสติก

ข้อควรคำนึงในการปฏิบัติต่อบุคคลออทิสติก มีดังต่อไปนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

- 1) บุคคลออทิสติกทุกคนมีศักดิ์ศรี และมีสิทธิ์ขั้นพื้นฐานเท่าเทียมคนปกติในฐานะที่เป็นบุคคล และเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
- 2) บุคคลทั่วไปควรเข้าใจและยอมรับธรรมชาติของบุคคลออทิสติกหรือภาวะออทิสซึมที่มีความบกพร่องและล่าช้าทางพัฒนาการอย่างรุนแรง
- 3) บุคคลออทิสติกมีความแตกต่างกันหรือมีภาวะออทิสซึมที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคลทำให้บุคคลออทิสติกมีความต้องการและความจำเป็นในการช่วยเหลือและการพัฒนาที่แตกต่างกัน
- 4) การพัฒนาและการช่วยเหลือบุคคลออทิสติก เป็นงานหนัก งานต่อเนื่อง และใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะเห็นผลในการพัฒนา ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ (เป็นทีม) หลายฝ่ายที่สอดคล้องกันและพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน
- 5) ในระยะต้นของการพัฒนา ควรตั้งจุดมุ่งหมายง่ายๆ และเป็นไปได้ ควรเปิดโอกาสให้บุคคลออทิสติกได้ทำสิ่งต่างๆ ที่เขาสนใจและต้องการและสอนให้รู้จักรับผิดชอบในงานที่ทำ

- 6) ไม่คาดหวังว่าบุคคลออทิสติกจะหายเป็นปกติหรือเหมือนคนปกติ หรือเป็นเลิศทุกด้านแต่สามารถหวังว่าบุคคลออทิสติกสามารถเป็นปกติและเป็นเลิศในบางด้าน
- 7) การพัฒนา การช่วยเหลือ การสอนบุคคลออทิสติกต้องอาศัยความรัก ความรู้ความเข้าใจ ความเอาใจใส่ ความอดทน ความมีเหตุผล ความต่อเนื่อง ความสม่ำเสมอ ให้ความสำคัญโอกาสให้การยอมรับให้การสนับสนุนให้กำลังใจ ไม่ใช่อารมณ์ที่ไม่เหมาะสม มีสัมพันธภาพที่ดี
- 8) บุคคลออทิสติกสามารถพัฒนาได้ดีในสภาพที่มีกระบวนการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ มีหลักสูตรการเรียนการสอนมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดีมีการจัดสภาพห้องเรียนและสภาพสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม รู้จักเทคนิคการปรับพฤติกรรมของบุคคลออทิสติก เป็นต้น
- 9) ภาษา คำสั่ง คำถาม ที่ใช้กับบุคคลออทิสติก ควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ประโยคสั้นๆ พูดเสียงดังและชัดเจน เช่น “ดี เก่ง ใช้ได้” เป็นต้น
- 10) พฤติกรรมผู้สอนแสดงต่อผู้เรียนต้องคงที่และสอดคล้องกับสภาพอารมณ์และเหตุการณ์ เช่น แสดงความรัก ชื่นชม ผู้สอนก็ควรแสดงสีหน้ายิ้ม หน้าตาสดใส ถ้าเป็นการดุหรือ ลงโทษ หน้าตาก็ต้องสัมพันธ์กันด้วย เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และเข้าใจพฤติกรรมทางสังคม
- 11) วิธีการสอนที่ดีควรทำให้บุคคลออทิสติกเกิดความสนใจก่อน เช่น การมองตามวัตถุสิ่งของ การมองสบตาผู้สอน เป็นต้น
- 12) การสนทนาโต้ตอบกันบ่อยๆ จะช่วยกระตุ้นพฤติกรรมได้ดีที่สุด
- 13) เมื่อบุคคลออทิสติกมีพฤติกรรมก้าวร้าวทำร้ายตนเอง ควรปรับพฤติกรรมและหยุดพฤติกรรม ผู้สอนควรค้นหาสาเหตุและต้นตอของพฤติกรรมนั้นๆ และวิเคราะห์พฤติกรรม
- 14) บุคคลออทิสติกเรียนรู้ได้กับการเรียนการสอนแบบหนึ่งต่อหนึ่ง หรือสภาพห้องเรียนที่โล่ง ไม่มีเฟอร์นิเจอร์แน่นเกินไปไม่มีเสียงรบกวน เป็นต้น
- 15) บุคคลออทิสติกควรได้รับการกระตุ้นพัฒนาการทุกด้านเช่นเดียวกับบุคคลปกติ

3.4 สภาพและปัญหาการจัดบริการทางการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกในประเทศไทย

ชูศักดิ์ จันทยานนท์ (2540) ได้ศึกษาความเป็นมาของการจัดบริการทางการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกในประเทศไทย และอธิบายว่า ในปัจจุบันเด็กพิเศษซึ่งรวมถึงเด็กออทิสติกด้วย ยังคงเป็นเด็กกลุ่มที่ขาดโอกาสทางการศึกษาอย่างมาก มีเด็กพิการเพียงจำนวนน้อยที่ได้รับบริการด้าน

การศึกษาจากรัฐ เนื่องจากมีโรงเรียนที่เข้าใจ ยอมรับและเปิดโอกาสให้เด็กกลุ่มนี้ได้เข้าไปศึกษาเล่าเรียนจนเหมือนเด็กทั่วไปน้อยแห่งมาก

สำหรับการให้การศึกษแก่เด็กออทิสติกนั้น การศึกษาพิเศษมีบทบาทสำคัญยิ่งเพราะเด็กบางคนที่ยังไม่พร้อมในการเรียนร่วมกับเด็กปกติ จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือในลักษณะของรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย ชั้นเรียนของเด็กไม่ควรมีนักเรียนมากนัก ครูผู้สอนนอกจากต้องเข้าใจหลักและทฤษฎีการสอนโดยทั่วไปแล้ว ยังจำเป็นต้องเข้าใจและรู้จักใช้เทคนิคการสอนเฉพาะอีกด้วย

การจัดการศึกษาพิเศษเป็นการลงทุนที่สูงเพราะต้องใช้บุคลากรและอุปกรณ์มากกว่าปกติ สมควรที่รัฐต้องเป็นผู้ดำเนินการหรือสนับสนุนองค์กรเอกชนที่จัดการศึกษาพิเศษให้มากกว่าเดิม เพื่อขยายโอกาสแก่เด็กและแบ่งเบาภาระแก่ผู้ปกครอง

ในสังคมไทยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องออทิสติกยังอยู่ในวงจำกัดเฉพาะบุคลากรทางการแพทย์สาขาที่เกี่ยวข้องของบางสาขา เช่น จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักวิชาชีพสายการแพทย์หรือเฉพาะบุคลากรทางการศึกษาพิเศษบางกลุ่ม และในบุคคลกลุ่มดังกล่าวหาผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการในเรื่องนี้ได้น้อยมาก ดังนั้นจึงส่งผลไปยังสังคมในวงกว้างที่ยังมีผู้คนอีกจำนวนมากเกือบทั้งประเทศไทยยังไม่รู้จักเรื่องราวของเด็กออทิสติก

การขาดความเข้าใจและรับรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของเด็กออทิสติกในสังคมไทย ส่งผลต่อความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่เด็กและครอบครัวพึงได้รับ เช่น

- 1) โอกาสที่จะได้รับสิทธิและบริการทางการแพทย์มีจำกัด ครอบครัวของบุคคลออทิสติกจำนวนไม่น้อยที่มีความต้องการบริการทางการแพทย์ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการให้คำปรึกษาที่ถูกต้องและรวดเร็วจากผู้รู้ในเรื่องการปรับตัว วิธีการเลี้ยงดู วิธีการปรับพฤติกรรมลูก วิธีการพัฒนาต่าง ๆ
- 2) โอกาสที่จะได้รับสิทธิและบริการทางการศึกษาของบุคคลออทิสติกและครอบครัวไม่เป็นไปอย่างครบวงจรและชัดเจนเพียงพอ
- 3) เจตคติของสังคมที่มีต่อเด็กและครอบครัวไม่เป็นเชิงบวก พ่อแม่มักได้รับคำกล่าวจากบุคคลภายนอกที่มองดูเด็กเวลาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในที่สาธารณะว่า “เลี้ยงลูกไม่เป็น” “ตามใจลูก” “ไม่สั่งสอนลูก” ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้วหลายครั้งพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากสภาพข้อจำกัดของเด็กเอง
- 4) เจตคติและการยอมรับของพ่อแม่และบุคคลในครอบครัวของเด็ก ซึ่งส่งผลต่อกระบวนการช่วยเหลือเด็กอย่างมาก หากการยอมรับในความจริงของครอบครัวยังไม่เกิดขึ้นหรือไม่ชัดเจน ก็ส่งผลต่อการฟื้นฟูเด็ก
- 5) การจัดบริการด้านสังคมต่าง ๆ ของรัฐมีจำกัดและมีการกระจุกตัวของบริการ

จะเห็นได้ว่าครอบครัวเด็กออทิสติกประสบปัญหามากมายหลายเรื่อง เริ่มตั้งแต่การอบรมเลี้ยงดูตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยศึกษา การขาดข้อมูลหรือแนวทางที่ชัดเจนในการเลี้ยงดู และปรับพฤติกรรม แนวทางในการพัฒนาเด็กที่ถูกต้องเหมาะสม มวลความรู้และวิทยาการเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ในประเทศไทยยังขาดสอนอย่างมาก ทำให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องเด็กออทิสติกไม่แพร่หลายเท่าที่ควร

นอกจากนี้ ครอบครัวยังประสบปัญหาการรับบริการในด้านการแพทย์และการศึกษาซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดไม่เพียงพอกับความต้องการและไม่กระจาย ทั้งนี้หน่วยงานหลักทางการแพทย์ในการจัดกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กกลุ่มนี้มีเพียง 2 แห่งที่เป็นหลัก เปิดโปรแกรมในการบำบัดเด็กออทิสติกอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมในกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ทุ่มเทอย่างเต็มที่ให้กับเด็กกลุ่มนี้แต่มีอุปสรรคในด้านอัตรากำลังบุคคล

ในด้านการศึกษา เด็กออทิสติกในระดับที่พอเรียนได้ยังขาดโอกาสทางการศึกษาอีกมากสำหรับพ่อแม่การหาโรงเรียนให้ลูกสักแห่ง เป็นความยากลำบากและสร้างความคับข้องใจอย่างมาก เนื่องจากมักถูกปฏิเสธจากโรงเรียนหลายแห่งที่จะรับเด็กเข้าเรียน แม้แต่ในโรงเรียนของรัฐบาลเอง ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนไม่ทราบว่า จะจัดบริการการศึกษาแก่เด็กกลุ่มนี้ได้อย่างไร

ในด้านการสังคมและอาชีพ ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายที่ตราขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 คือ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ (กรมประชาสงเคราะห์, 2539) ซึ่งรัฐได้ตราขึ้นเพื่อจัดกระบวนการบริการ การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การคุ้มครอง สงเคราะห์ การพัฒนาในทุกด้าน ทั้งด้านทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางสังคมและฝึกอาชีพ

สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลออทิสติกนั้น ข้อเท็จจริงในปัจจุบันมีเด็กและครอบครัวจำนวนเพียงเล็กน้อยที่ไปจดทะเบียนคนพิการเพื่อขอรับสิทธิประโยชน์จากรัฐ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุบางประการ อาทิ (ชูศักดิ์ จันทยานนท์, 2541)

- 1) การเปิดใจยอมรับในความผิดปกติหรือความพิการของบุตร
- 2) ความไม่ต้องการรับบริการจากรัฐ เพราะไม่มีความจำเป็นทางเศรษฐกิจซึ่งนับเป็นกลุ่มจำนวนน้อย
- 3) เครื่องมือในการวินิจฉัยไม่ชัดเจน เนื่องจากการวินิจฉัยว่าเด็กคนที่มีภาวะออทิสซึมใช้เครื่องมือในลักษณะการสังเกตเป็นหลัก ผู้วินิจฉัยต้องผ่านการเรียนรู้และมีประสบการณ์มากพอสมควร จึงจะสามารถใช้เครื่องมือหรือแบบสังเกตดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งระเบียบวิธีการวินิจฉัยความพิการตามกฎหมายกระทรวงไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน ปัญหานี้ นับเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ครอบครัวจำนวนมากไม่สามารถรับสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติได้

ดังนั้นจากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2536 จึงได้มีผู้ปกครองกลุ่มหนึ่งซึ่งเล็งเห็น และตระหนักถึงสภาพปัญหาจึงรวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มขึ้น เรียกว่า ชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก (ชูศักดิ์ จันทยานนท์, 2541) โดยรวมพลังกาย พลังใจ พลังความคิดหาแนวทางที่จะคลี่คลาย ปัญหาที่เกิดขึ้น แรงแพลังที่ทำให้เกิดการรวมตัวของกลุ่มผู้ปกครองในระยะแรกก่อตั้ง เกิดจาก สถานการณ์ภาวะความเดือดร้อนยากลำบากในการไขว่คว้าหาวิธีการ บริการและการช่วยเหลือ จากรัฐ กลุ่มผู้ปกครองแกนนำเกิดความคิดร่วมกันว่า จะรอหรือเป็นฝ่ายขอทางเดียวไม่ได้ จำเป็น ต้องมีการเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องพิทักษ์ เรียกร้อง คัดค้านสิทธิของครอบครัวและบุตร เพื่อความมี ส่วนร่วมอย่างสมบูรณ์ และเสมอภาค

การรวมตัวของชมรม ทำให้มีสื่อกลางระหว่างครอบครัวที่ประสบกับความเดือดร้อน และ ชมรมได้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนสมาชิกในการเรียกร้อง ผลักดัน ประสานงาน เพื่อให้เด็กและ ครอบครัว พึ่งได้รับสิทธิที่พึงมีพึงได้ในสังคม โดยวัตถุประสงค์ในเบื้องต้นมี 5 ประการ ได้แก่

- 1) เพื่อเป็นศูนย์กลางความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
- 2) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความเห็นอกเห็นใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 3) เพื่อเป็นตัวแทนดำเนินการและประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 4) เพื่อเผยแพร่ข่าวสารและให้ความรู้แก่สมาชิกในแวดวงออทิสติก
- 5) เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมชมรมให้แพร่หลายเป็นที่ยอมรับจากสังคมภายนอก

ปัจจุบันนับถึงปี พ.ศ.2541 ชมรมฯ มีสมาชิกประมาณ 300 ครอบครัว นอกจากนี้ยังมีการรวมตัวของกลุ่มผู้ปกครองในลักษณะเดียวกันอีก ซึ่งชมรมฯ ได้ดำเนินการจดทะเบียน “มูลนิธิเพื่อบุคคลออทิสติก” (ประเทศไทย) แล้วเสร็จเมื่อเดือนมีนาคม 2541

4. แนวคิดและหลักการในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

4.1 แนวคิดในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) กล่าวว่าแนวคิดสำคัญสำหรับการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลออทิสติก คือ ต้องจัดการศึกษาให้แก่บุคคลออทิสติกอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้อง กับศักยภาพของเด็กแต่ละคน และโดยตระหนักว่าบุคคลออทิสติกมีสิทธิในการได้รับบริการด้าน การศึกษาจากรัฐอย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไปตามนโยบาย “การจัดการศึกษาเพื่อปวงชน” ของสหประชาชาติ และการกำหนดสิทธิด้านการศึกษาของพลเมืองไทยที่รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 43 ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันใน การรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่

เก็บค่าใช้จ่าย ซึ่งหมายความว่า บุคคลออทิสติกมีสิทธิสมัครเข้าเรียนได้ทุกโรงเรียน ทุกระดับชั้นเรียน และทุกระบบการศึกษาเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป โดยโรงเรียนหรือหน่วยงานที่จัดการศึกษาไม่มีสิทธิปฏิเสธ ทั้งนี้ครูจะต้องจัดการสอนให้บุคคลออทิสติกแต่ละคนอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

อนึ่ง การที่บุคคลออทิสติกจะสามารถได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไปนั้น บุคคลออทิสติกจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์อย่างเหมาะสม ดังนั้นหน่วยงานที่จัดการศึกษาให้แก่บุคคลออทิสติกต้องให้บุคคลออทิสติกได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสิทธิในฐานะบุคคลออทิสติกจัดเป็นคนพิการประเภทหนึ่ง ดังที่ระบุใน พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 มาตราที่ 15 (1) ที่กำหนดให้คนพิการซึ่งจดทะเบียนแล้วต้องได้รับ “บริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยวิธีการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์เพื่อปรับสภาพทางร่างกายทางสติปัญญา หรือทางจิตใจหรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดกฎกระทรวงฉบับที่ 3 ให้สอดคล้องกับมาตราดังกล่าวไว้ว่า คนพิการที่จดทะเบียนแล้วจะได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยวิธีการทางการแพทย์จากรัฐโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เช่น กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด พฤติกรรมบำบัด สังคมสงเคราะห์ และสังคมบำบัด การแก้ไขการพูด (ออรรถบำบัด) การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการสื่อสาร เป็นต้น

นอกจากนั้นใน “ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการไทย” ซึ่งลงนามประกาศโดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2541 โดยในข้อที่ 4 ได้ระบุว่า “คนพิการมีสิทธิได้รับการดูแลฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาตั้งแต่แรกเกิด และแรกเริ่มที่พบความพิการ รวมทั้งผู้ปกครองและครอบครัวของคนพิการต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐในทุกด้านเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาคนพิการอย่างเต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคล” นั่นคือครูจะต้องจัดการเรียนการสอนให้แก่บุคคลออทิสติกอย่างเต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคล พร้อมทั้งสนับสนุนและทำงานร่วมกับครอบครัวของบุคคลออทิสติกด้วย

4.2 หลักการในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก

หลักการในการจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออทิสติก มีดังนี้ (กรมการศึกษา
นอกรโรงเรียน, 2544)

- 1) วางแผนการสอนรายบุคคลโดยยึดพัฒนาการและความสามารถของผู้เรียนเป็น

หลัก บุรณาการองค์ความรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้บุคคลออทิสติกมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และสามารถพัฒนาทักษะต่างๆ อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล

- 2) จัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นให้บุคคลออทิสติกสามารถดำรงชีวิตโดยการพึ่งตนเองอย่างมีความสุข เป็นอิสระและมีศักดิ์ศรี
- 3) การประเมินการจบหลักสูตรการศึกษาของบุคคลออทิสติกให้พิจารณาจากแฟ้มสะสมงานของผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลักและการประเมินจากสภาพเดิม
- 4) ครู ครอบครัวยุของบุคคลออทิสติก และนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ร่วมกันประเมินทักษะของบุคคลออทิสติกก่อนจัดการเรียนการสอน และกำหนดเป้าหมายของการศึกษาให้สอดคล้องกับศักยภาพของเด็กแต่ละคน
- 5) ครูต้องทำงานร่วมกับครอบครัว ชุมชน นักวิชาชีพต่าง ๆ ตลอดจนองค์กรของบุคคล ออทิสติก เช่น ชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก สมาคมผู้ปกครองออทิสซึมจังหวัดเชียงใหม่ สมาคมผู้ปกครองบุคคลออทิสซึม (ไทย) และมูลนิธิเพื่อบุคคลออทิสติก (ประเทศไทย) เป็นต้น
- 6) ส่งเสริม และสนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ซึ่งดำเนินการโดยนักวิชาการที่หลากหลายสาขา เช่น แพทย์ นักแก้ไขการพูด นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักจิตวิทยา นักดนตรีบำบัด และนักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

4.3 บทบาทและหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก

แม้บุคคลออทิสติกจะมีความแตกต่างจากบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะด้านการสื่อสาร พฤติกรรม และสังคม แต่เมื่อบุคคลออทิสติกได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างถูกต้องและเหมาะสม บุคคลออทิสติกจะสามารถพัฒนาทักษะในทุกด้านได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป ตลอดจนสามารถพึ่งตนเอง เรียนรู้ ได้รับการศึกษา ประกอบอาชีพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นอิสระ มีเกียรติ และมีความสุขในสังคม

อย่างไรก็ตามการให้การฟื้นฟูสมรรถภาพแก่บุคคลออทิสติกจะมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จดังกล่าวข้างต้นนั้น จะต้องดำเนินการโดยกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับบุคคลออทิสติกในลักษณะงานที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

- 1) ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เลี้ยงดู ฝึกลักษณะของออทิสซึม ส่งตรวจวินิจฉัย และประเมินทักษะด้านต่าง ๆ ดำเนินการให้บุคคลออทิสติกได้รับ

บริการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งด้านการแพทย์ การศึกษา สังคม และอาชีพอย่างเต็ม
ศักยภาพ

- 2) แพทย์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ตรวจวินิจฉัย ส่งประเมินทักษะด้านต่างๆ ให้
ยาบำบัดอาการผิดปกติ ให้คำปรึกษาและประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง
- 3) นักแก้ไขการพูด หรือนักอรรถบำบัด หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ประเมินและพัฒนา
ทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะความสามารถเข้าใจภาษาท่าทางและภาษาพูด
- 4) นักจิตวิทยา หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ประเมินการปรับและพัฒนาระดับเชาวน์
ปัญญา พฤติกรรม อารมณ์ และทักษะด้านสังคม รวมทั้งทำหน้าที่แนะแนว
และให้คำปรึกษาแก่ครอบครัว
- 5) นักโสตสัมผัสวิทยา หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ประเมิน และวินิจฉัยสมรรถภาพการ
ได้ยิน
- 6) นักกายภาพบำบัด หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ประเมิน และพัฒนาทักษะด้านการใช้
กล้ามเนื้อมัดใหญ่ หรือการเคลื่อนไหว
- 7) นักกิจกรรมบำบัด หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ประเมิน และพัฒนาทักษะด้านการใช้
กล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยเฉพาะการทำงานประสานกันระหว่างสายตากับมือ
- 8) นักดนตรีบำบัด หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ใช้เสียงดนตรี การเล่นดนตรีและการร้อง
เพลงในการประเมินและพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ
- 9) นักศิลปะบำบัด หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ใช้ศิลปะในทุกแขนง ในการประเมินและ
พัฒนาทักษะด้านต่างๆ รวมทั้งการปรับพฤติกรรม และอารมณ์เช่นเดียวกับ
นักดนตรีบำบัด
- 10) นักสังคมสงเคราะห์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่แนะแนวและให้คำปรึกษาแก่
ครอบครัว และบุคคลออทิสติก ประสานงานด้านการจดทะเบียนบุคคลออทิสติก
เป็นคนพิการ ตามที่ระบุในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
พ.ศ.2534 กฎกระทรวงข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ
- 11) ครู หมายถึง ผู้ทำหน้าที่เตรียมความพร้อมในการเข้ารับการศีกษาให้การศึกษา
แนะแนว และให้คำปรึกษาแก่ครอบครัว รวมทั้งพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ
- 12) ครอบครัว หมายถึง ทุกคนในครอบครัวและในชุมชนที่บุคคลออทิสติกอาศัย
ต้องให้การยอมรับว่าบุคคลออทิสติกเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและชุมชน

สิ่งสำคัญในการให้การฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาบุคคลออทิสติกคือ การที่บุคคลทุกฝ่าย
ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลออทิสติกดังกล่าวข้างต้น ประสานงานกันอย่างใกล้ชิดต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
ทั้งในด้านการพิจารณาประเมินพฤติกรรม การปรึกษากำหนดเป้าหมายในการพัฒนาบุคคล

ออทิสติกและแก้ไขปัญหา เป็นต้น พร้อมทั้งทำงานร่วมกับครอบครัว ผู้เลี้ยงดูและผู้ใกล้ชิดกับบุคคลออทิสติกร่วมกับชุมชน และคนอื่น ๆ ในสังคม

4.4 การจัดการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก

ปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดการเรียนการสอนให้แก่บุคคลออทิสติกทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน โดยใช้หลักสูตรเดียวกันทั่วประเทศ คือ หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 เนื่องจากหลักสูตรมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับสภาพความพิการ สามารถนำมาใช้กับบุคคลออทิสติกได้เป็นอย่างดีและมีจุดมุ่งหมายให้บุคคลออทิสติกได้พัฒนาตนเองให้สามารถมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างคนปกติทั่วไปในสังคมและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

การจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ที่ได้รับการอนุมัติจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้กำหนดรายละเอียดของการจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออทิสติก ดังต่อไปนี้

- **หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543**

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) กล่าวว่า หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 เป็นการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษา การสื่อสาร พฤติกรรม อารมณ์ การเคลื่อนไหว การรับรู้ เรียนรู้และจินตนาการ เพื่อให้มีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตในสังคม

- **หลักการการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543**

- 1) เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะพื้นฐานต่างๆ ให้ดีขึ้น
- 2) เป็นการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้ภาษาไทย การคิดคำนวณ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้

- **เป้าหมายการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543**

ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ โดยมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย การคิดคำนวณ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมได้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

- จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543

- 1) ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้
- 2) ให้มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้ภาษาไทย การคิดคำนวณ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมได้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น

- โครงสร้างเนื้อหาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ประกอบด้วยเนื้อหา 5 วิชา ใช้ระยะเวลาเรียน 600 ชั่วโมง ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงโครงสร้างหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543

รายวิชาที่	วิชา	จำนวน ชั่วโมง	หมายเหตุ
1.	ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้	150	การพัฒนาการทักษะให้เป็นไปตามสภาพของผู้เรียนแต่ละคน
	1.1 ทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่		โดยพิจารณาความพร้อมที่จะเรียนรู้ได้
	1.2 ทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก		
	1.3 ทักษะด้านพฤติกรรมและอารมณ์		
	1.4 ทักษะการรับรู้ เรียนรู้และจินตนาการ		
	1.5 ทักษะการสื่อสาร		
	1.6 ทักษะด้านสังคม		
	1.7 ทักษะการช่วยเหลือตนเอง		
	1.8 ทักษะการแก้ปัญหา		
2.	ทักษะภาษาไทย	100	1. ต้องเรียนทุกเรื่อง
	2.1 การเข้าใจและพูดภาษาไทย		2. ผู้เรียนบางคนถ้าสามารถพูดได้หรืออ่านกับเขียนได้
	2.2 การเข้าใจ พูด อ่านและเขียนคำภาษาไทย		ถือว่าผ่านเกณฑ์การเรียน
	2.3 การเข้าใจ พูด อ่านและเขียนข้อความภาษาไทย		ทักษะภาษาไทย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายวิชาที่	วิชา	จำนวน ชั่วโมง	หมายเหตุ
3.	ส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3.1 สิทธิของบุคคลออกทัศนคติและครอบครัว 3.2 การรับประทานอาหาร 3.3 สุขภาพอนามัย 3.4 การดูแลความปลอดภัย 3.5 เพศศึกษา 3.6 กฎระเบียบ ข้อตกลงของสังคม 3.7 มารยาทในสังคม 3.8 คุณธรรม จริยธรรม 3.9 การรักษาสิ่งแวดล้อม 3.10 วันสำคัญต่างๆ 3.11 การซื้อ การขาย 3.12 ศิลปะศึกษา 3.13 ดนตรี และนาฏศิลป์ 3.14 พลศึกษา 3.15 วัน เวลา ในชีวิตประจำวัน	200	1. ให้เรียนเรื่องสิทธิของบุคคล ออกทัศนคติและครอบครัว 2. ให้เลือกเรียนตามสภาวะ ของแต่ละบุคคลที่จะ ส่งเสริม คุณภาพชีวิต ไม่ต่ำกว่า 9 เรื่อง
4.	ทักษะคณิตศาสตร์ 4.1 จำนวนและตัวเลข 4.2 การเปรียบเทียบจำนวนและตัวเลข 4.3 ค่าประจำหลักตัวเลข 4.4 การบวกลบเลขไม่เกิน 3 หลัก 4.5 เงิน 4.6 เวลา	100	ต้องเรียนทุกเรื่อง
5.	อาชีพ	50	1. ไม่เป็นวิชาบังคับให้เรียน 2. ให้เลือกเรียนตามความต้องการ ของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น 3. ถ้าไม่เลือกเรียนให้นำชั่วโมง ไปสอนเสริมทักษะภาษาไทย

**หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออกতিสตติก พุทธศักราช 2543 (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)**

1). การเลือกเรียนรายวิชาตามหลักสูตร

- 1.1) วิชาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ ให้เรียนตามสภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลเพื่อพัฒนาความพร้อมที่จะเรียนรู้
- 1.2) วิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต ให้เรียนเรื่องสิทธิของบุคคลออกติสตติกและครอบครัว และเลือกเรียนตามสภาพของแต่ละบุคคลที่จะส่งเสริมคุณภาพชีวิต ไม่ต่ำกว่า 9 เรื่อง
- 1.3) วิชาภาษาไทย ต้องเรียนทุกเรื่อง
- 1.4) วิชาคณิตศาสตร์ ต้องเรียนทุกเรื่อง
- 1.5) วิชาอาชีพให้เลือกเรียนตามความต้องการของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น

2). การเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร มีหลักเกณฑ์ดังนี้

- 2.1) สถานศึกษาสามารถดำเนินการเปิดเรียนได้ตามความพร้อมและความต้องการของผู้เรียน
- 2.2) ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานในระดับใดๆ มาก่อน
- 2.3) ต้องจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และวิชาทักษะภาษาไทยก่อนเรียนวิชาอื่น ๆ
- 2.4) การจัดการเรียนการสอน สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นการปฏิบัติตามสภาพจริง

3) เวลาเรียน

เวลาเรียนของผู้เรียน ใช้เวลาเรียน 600 ชั่วโมง หากผู้เรียน ไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้ครูผู้สอนทำการสอนซ่อมเสริมจนกว่าผู้เรียนจะผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด

**4) เกณฑ์การจบหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออกติสตติก พุทธศักราช 2543**

ผู้เรียนตามหลักสูตรเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสตติก จะมีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรต้องผ่านเกณฑ์ต่อไปนี้

- 4.1) ต้องมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70 ของเวลาทั้งหมด
- 4.2) ผ่านเกณฑ์การประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียน
- 4.3) ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลตามข้อ 4.2 ให้ครูผู้สอนสอนเสริมจนกว่าผู้เรียนจะผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด

การนำหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคล ออทิสติกไปใช้

การนำหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ไปใช้ครูผู้สอนต้องดำเนินการดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

1) **ศึกษาหลักสูตร** ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักการ เป้าหมาย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างเนื้อหา และหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

2) การเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน

ครูผู้สอนต้องมีการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนโดยดำเนินการได้ ดังนี้

- 2.1) จัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน
- 2.2) เตรียมสื่อการเรียนการสอน
- 2.3) เตรียมเครื่องมือหรือข้อกำหนดในการวัดและประเมินผลการเรียน
- 2.4) ดำเนินการจัดการเรียนการสอน
- 2.5) ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียน
- 2.6) ติดตามผลผู้เรียน

● บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับ บุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ประเทศไทยยังไม่มีการจัดฝึกหัดครูการศึกษาพิเศษเพื่อทำงานเกี่ยวกับบุคคลออทิสติกโดยตรง ดังนั้นครูผู้สอนที่ทำงานเกี่ยวกับบุคคลออทิสติกจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ที่จำกัดในการทำงานกับบุคคลออทิสติก เพื่อให้การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีการให้ความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติกกับครูผู้สอนเป็นระยะๆ ในเรื่องต่างๆ เช่น ลักษณะของบุคคลออทิสติก เทคนิคการสอนบุคคลออทิสติก การปรับสภาวะการเรียนรู้และกิจกรรมให้เหมาะกับบุคคลออทิสติก การฝึกทักษะพัฒนาการทุก ๆ ด้าน การสังเกตพฤติกรรมของบุคคลออทิสติก เป็นต้น

ครูผู้สอนจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนนอกระบบโรงเรียนให้แก่บุคคลออทิสติก ซึ่งในการทำงานเพื่อช่วยเหลือบุคคลออทิสติกในด้านการศึกษานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากครอบครัว ชุมชนและสถานศึกษา การประสานการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่องตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ส่งผลต่อพัฒนาการและความก้าวหน้าของบุคคลออทิสติก ครูผู้สอนในฐานะผู้ร่วมรับผิดชอบโดยตรงต้องทำงานในลักษณะประสานความร่วมมือกับครอบครัว ชุมชน และฝ่ายที่เกี่ยวข้อง กรมการศึกษานอก

โรงเรียนจึงให้แนวทางในเรื่องบทบาทและหน้าที่แก่ครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก โดยกำหนดไว้ 4 ประการ ดังนี้ (กรมการศึกษา
นอกโรงเรียน, 2544)

ประการที่หนึ่ง คือ การสร้างความเข้าใจและปลูกจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม

ประการที่สอง คือ การประสานเพื่อการฟื้นฟู

ประการที่สาม คือ การจัดการเรียนการสอน

ประการที่สี่ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละประการ ดังต่อไปนี้

ประการที่หนึ่ง คือ การสร้างความเข้าใจและปลูกจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม

ครูควรส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ครอบครัวและชุมชน โดย
ดำเนินการในรูปแบบ ดังนี้

- 1.1) การเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก
- 1.2) การจัดกิจกรรมให้ครอบครัว ชุมชน เน้นความสำคัญ และความจำเป็นใน
การให้ความร่วมมือ และส่งเสริมพัฒนาการบุคคลออทิสติก
- 1.3) การจัดระดมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ประสบการณ์ใน
ด้านที่เกี่ยวข้องกับบุคคลออทิสติกแก่ครอบครัวและชุมชน

ประการที่สอง คือ การประสานเพื่อการฟื้นฟู

บุคคลออทิสติกจำเป็นต้องได้ร่างกายพัฒนาในหลายด้าน ครูผู้สอนจึงมีบทบาทในการ
ประสานการทำงานกับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการในรูปแบบ ดังนี้

- 2.1) การประสานเพื่อการบำบัดรักษา
- 2.2) การประสานเพื่อให้ได้รับบริการ

ประการที่สาม คือ การจัดการเรียนการสอน

บุคคลออทิสติกมีพฤติกรรมเป็นเฉพาะบุคคล การจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้อง
ต้องการความยืดหยุ่นสูง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการจำเป็นของผู้เรียนแต่ละบุคคล
ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน ต้องคำนึงถึงวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมี
องค์ประกอบที่ต้องพิจารณาเรื่อง ต่อไปนี้

เทคนิคการสอน

บุคคลออทิสติกเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องอย่างรุนแรงในการสื่อความหมาย พฤติกรรม
สังคม การรับรู้ และเรียนรู้ ซึ่งแต่ละคนมีข้อจำกัดของศักยภาพที่แตกต่างกัน การสอนให้บุคคล

อหิสติกเกิดการเรียนรู้ พฤติกรรมที่พึงประสงค์และพัฒนาเต็มศักยภาพได้นั้นผู้สอนต้องมีเจตคติที่ดีทั้งต่อเด็กและสร้างเจตคติทางบวกของเด็กต่อผู้สอน โดยให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจ การยอมรับนับถือ คลุกคลีกับผู้เรียนทางการภาพสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน จนเป็นที่ยอมรับของผู้เรียนจึงจะเอื้อให้ผู้เรียนยอมเปิดโลกของตนเอง ยอมรับการเรียนรู้ต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดและยึดหลักการสอน ดังนี้

- 3.1) สอนเป็นรายบุคคลและสอนตามระดับความสามารถ
- 3.2) สอนจากง่ายไปยาก หรือสอนจากสิ่งใกล้ตัวไปหาไกลตัว
- 3.3) สอนโดยใช้หลัก 3 R's คือ
  - Repetition คือ สอนซ้ำไปซ้ำมาและใช้เวลาสอนมากกว่าเด็ก
  - Relaxation คือ สอนให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเล่นและกิจกรรมชีวิตประจำวัน
  - Routine คือ กำหนดกิจกรรมให้เป็นกิจวัตรประจำวันทุกวัน
- 3.4) สอนโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง
- 3.5) ใช้เวลาทำแต่ละกิจกรรมไม่ควรเกิน 15 – 20 นาที
- 3.6) ใช้เทคนิคการสอนเชิงพฤติกรรมอย่างเป็นระบบ เป็นเทคนิคการสอนที่ยึดแนวความคิดทฤษฎีการเรียนรู้ การวางเงื่อนไขแบบลงมือกระทำ

สรุปว่าเทคนิควิธีการสอนที่กล่าวมาข้างต้น ผู้สอนต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างละเอียดทราบถึงพัฒนาการทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ค้นหาจุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนแต่ละคนที่สอนและเลือกเทคนิคต่างๆ มาใช้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน การเลือกเทคนิควิธีการสอนมาใช้ให้เหมาะสมที่สุดจึงจะทำให้การเรียนการสอนหรือการปรับพฤติกรรมมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างที่ต้องการ

ประการที่สี่ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การที่ครูผู้สอนจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ครูผู้สอนควรดำเนินการดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

- 4.1) ประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- 4.2) จัดวางแผนการพัฒนาในแต่ละทักษะ
- 4.3) ประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 4.4) จัดกิจกรรมเสริมสำหรับพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- 4.5) ประเมินหลังการสอน

● สื่อการเรียนการสอนสำหรับการพัฒนาบุคคลออทิสติก

การจัดการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยสื่อการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนและผู้เรียน เพราะสื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระที่ผู้สอนต้องการจะถ่ายทอดได้ง่ายและเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนบุคคลออทิสติกนั้น สื่อการเรียนการสอนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่สำคัญอย่างมาก เนื่องจากบุคคลออทิสติกมีอาการความพิการทางด้านสมอง การรับรู้ การจินตนาการ ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้บุคคลออทิสติกสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้กล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนสำหรับพัฒนาบุคคลออทิสติก ไว้ดังนี้

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) กล่าวว่า การเรียนรู้ของบุคคลออทิสติก ต้องเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปแบบ ดังนั้น สื่อการเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับบุคคลกลุ่มนี้ สื่อที่ดีต้องพัฒนาได้ครอบคลุมทักษะต่าง ๆ ได้หลายทักษะ

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง เครื่องมือต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้ประกอบการสอนเพื่อช่วยถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างชัดเจน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2543)

ประเภทของสื่อ การแบ่งประเภทของสื่อมีมากมายหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับลักษณะของการใช้ แต่สำหรับบุคคลออทิสติกจะแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

- 1) สื่อสิ่งพิมพ์
- 2) สื่อวัสดุอุปกรณ์
- 3) สื่ออิเล็กทรอนิกส์
- 4) สื่อประสม เป็นสื่อประเภทชุดการสอนสำเร็จรูป

แนวทางในการเลือกสื่อการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออทิสติก

การเลือกสื่อควรพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยเฉพาะการนำมาใช้พัฒนาเด็กออทิสติก ครูผู้สอนต้องมีความละเอียดละออในการพิจารณาสื่อเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการเลือกสื่อแต่ละครั้งควรยึดหลักดังต่อไปนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

- 1) จุดมุ่งหมายในการพัฒนาเด็ก
- 2) ตรงตามเนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการพัฒนา
- 3) ขนาดต้องมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน
- 4) พิจารณาสื่อที่เป็นของจริงก่อน

- 5) มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน
- 6) สามารถนำไปใช้ได้หลายลักษณะ
- 7) เด็กมีโอกาสสัมผัสกับสื่อโดยตรง
- 8) เหมาะสมกับวัยของผู้เล่น

การใช้สื่อกับเด็กออทิสติก จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ความระมัดระวังไม่ให้เกิดอันตรายกับเด็ก ดังนั้นในการผลิตหรือการเลือกซื้อสื่อจึงต้องใช้เวลาประเมินละเอียดอ่อนอย่างมาก สิ่งที่ต้องพิจารณาคือ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

- 1) น้ำหนัก น้ำหนักต้องพอเหมาะกับวัยของเด็ก
- 2) ขนาด เด็กออทิสติกต้องได้รับการพัฒนาเรื่องของการประสานสัมพันธ์ ขนาดของสื่อจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง
- 3) วัสดุหรือพื้นผิว ผิวของวัตถุที่มาทำสื่อต้องเรียบ ไม่คม ไม่แหลม ไม่แตก ไม่หัก
- 4) สี ต้องเป็นสีที่ได้จากธรรมชาติ ไม่เป็นอันตรายต่อ
- 5) เสียง สื่อประเภทมีเสียงต้องมีเสียงไม่เบา และเสียงไม่แหลม จนเกินไป

ในปี พ.ศ.2542 มีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้สำหรับบุคคลออทิสติก โดยกรมการศึกษานอกโรงเรียนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อสิ่งพิมพ์ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544) เช่น รายการวีดิทัศน์ ชุด “คู่มือการให้ความช่วยเหลือและจัดการศึกษาแก่บุคคลออทิสติก” กรมการศึกษานอกโรงเรียนร่วมกับสมาคมผู้ปกครองบุคคลออทิสติก (ไทย) ผลิตรายการชุดนี้ เพื่ออบรมหรือให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เกี่ยวกับการดูแลให้ความช่วยเหลือและจัดการศึกษาแก่เด็กออทิสติก นอกจากนี้ยังได้ผลิตสื่อการเรียนรู้สำหรับครูประจำกลุ่ม เจ้าหน้าที่ ผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วยคู่มือการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญสำหรับคนพิการ คู่มือการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญสำหรับคนพิการ หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 คู่มือการใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 สื่อประกอบการใช้หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 จำนวน 5 วิชา ได้แก่ ชุดวิชาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ ทักษะภาษาไทย 1 ทักษะภาษาไทย 2 ทักษะคณิตศาสตร์ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการฝึกทักษะพัฒนาการบุคคลออทิสติก และหลักสูตรการฝึกอบรมครูและผู้ปกครองในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก

- การวัดและประเมินผลการเรียนของบุคคลออทิสติก

การวัดและประเมินผลการเรียนให้ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการวัดและประเมินผลดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2544)

- 1) ให้มีการวัดและประเมินผลก่อนการเรียน ระหว่างเรียน
- 2) การวัดและประเมินผลการเรียน เพื่อดูความก้าวหน้าของการเรียน โดยเพิ่มสะสมงาน ไม่เน้นแบบทดสอบ
- 3) การวัดและประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียน เน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เน้นความสามารถในการอ่านออกเสียงหรือเขียนได้ และคิดเลขได้ตามเกณฑ์ ดังนี้
  - 3.1) อ่านหนังสือคำในภาษาไทยได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคำที่กำหนดให้
  - 3.2) อ่านหรือเขียนข้อความง่ายๆ ในภาษาไทย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของประโยคที่กำหนดให้
  - 3.3) บวก ลบ เลข จำนวน 3 หลัก ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนข้อที่กำหนดได้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากปัจจุบันยังไม่ปรากฏงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลออทิสติก ดังนั้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่น่าเสนอนี้ส่วนมากจึงเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับบุคคลออทิสติกในเรื่องของการเลี้ยงดูและครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวเป็นบุคคลออทิสติก และการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับคนพิการประเภทอื่นๆ ซึ่งมีรายละเอียดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

รุ่งฤดี วงศ์ชุม (2539) ศึกษาภาวะเครียดของบิดามารดาเด็กออทิสติกที่นำบุตรเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ พบว่าบิดามารดาเด็กออทิสติกมีระดับความเครียดโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเครียดมาก สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความเครียดมากแก่บิดามารดา คือ การที่บิดามารดาต้องดูแลบุตรออทิสติกเพิ่มขึ้น การรักษาเด็กที่ต้องใช้ระยะเวลาานาน การที่บิดามารดาต้องทำใจให้เข้มแข็งในการต่อสู้หรือเผชิญปัญหาเกี่ยวกับความผิดปกติของบุตร

กัญญา ธัญมณฑา (2533) ศึกษาผลกระทบต่าง ๆ ของพ่อแม่ที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติกพบว่า ด้านสุขภาพกาย ร้อยละ 7.14 ของพ่อแม่ที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติกมีอาการทางกายสูงกว่าปกติ ด้านจิตวิทยา พ่อแม่ที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติกมีความกังวลเฉพาะเรื่องสูง ซึ่งได้แก่ เรื่องอาการของเด็ก และแหล่งบริการต่าง ๆ เช่น ความต้องการนักฝึกพูด สถานที่เรียนในอนาคต และคลินิกทันตกรรม เป็นต้น ด้านอารมณ์เศร้า พบว่า ร้อยละ 10 ของพ่อแม่ที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติกมีอาการเศร้าสูงกว่าปกติ ส่วนด้านสังคม พ่อแม่ที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติกมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าปกติที่ใช้วัดในทุกด้าน

กัลยา วิริยะ (2539) ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับออทิสติกและการดูแลบุตรออทิสติกในมารดาที่มีบุตรเป็นออทิสติก พบว่า มารดาที่มีบุตรเป็นออทิสติกส่วนใหญ่มีการรับรู้เกี่ยวกับออทิสติกและดูแลบุตรออทิสติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและพบว่าการรับรู้เป็นรายด้านคือรับรู้เกี่ยวกับโอกาสเสี่ยงและความรุนแรงของความผิดปกติ กับการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคในการปฏิบัติและการรักษาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลบุตรออทิสติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ามารดาที่มีการรับรู้เกี่ยวกับโรคออทิสติกในทางที่ถูกต้องจะมีการดูแลบุตรออทิสติกในทางที่ถูกต้อง

นฤมล ขวัญคีรี (2541) ศึกษาถึงบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะเริ่มแรกแก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานครพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีบทบาทต่อการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่บ้าน มีการประสานงานกับทางโรงเรียนในการฝึกเด็ก และร่วมมือกับครูอย่างสม่ำเสมอ มีการประสานงานกับนักวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อแก้ไขความผิดปกติต่าง ๆ ของเด็ก และยังเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก โดยการพูดคุย อธิบาย หรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน รวมทั้งมีการรวมกลุ่มกับชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติกอย่างสม่ำเสมอ

ปิยะนารถ จันทราโชติวิทย์ (2543) ศึกษากระบวนการแสวงหาข้อมูลข่าวสารในการดูแลเด็กออทิสติก พบว่าความผิดปกติของเด็กเป็นสาเหตุหลักในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารของผู้ปกครอง โดยกระบวนการแสวงหาข้อมูลของผู้ปกครองเด็กออทิสติกสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระยะตามระยะของความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น คือ ระยะก่อนได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นออทิสติก ระยะที่ได้รับการวินิจฉัยแล้วว่าเป็นออทิสติก แต่ยังไม่ยอมรับว่าลูกเป็นออทิสติก และยอมรับว่าลูกเป็นออทิสติก โดยแต่ละระยะมีวัตถุประสงค์ แหล่งข้อมูล ช่องทาง และเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันไป

โคห์เลอร์ (Kohler, 1999) สำรวจการได้รับบริการของครอบครัวที่มีเด็กออทิสติก ในเมืองอัลเลคเฮนี (Allegheny) มลรัฐเพนซิลวาเนีย (Pennsylvania) พบว่า ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการที่ต้องการได้ ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการรักษา ขาดข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการตัดสินใจในการดูแลเด็ก และมีส่วนในการวางแผนหรือร่วมในการปฏิบัติการณ์น้อย

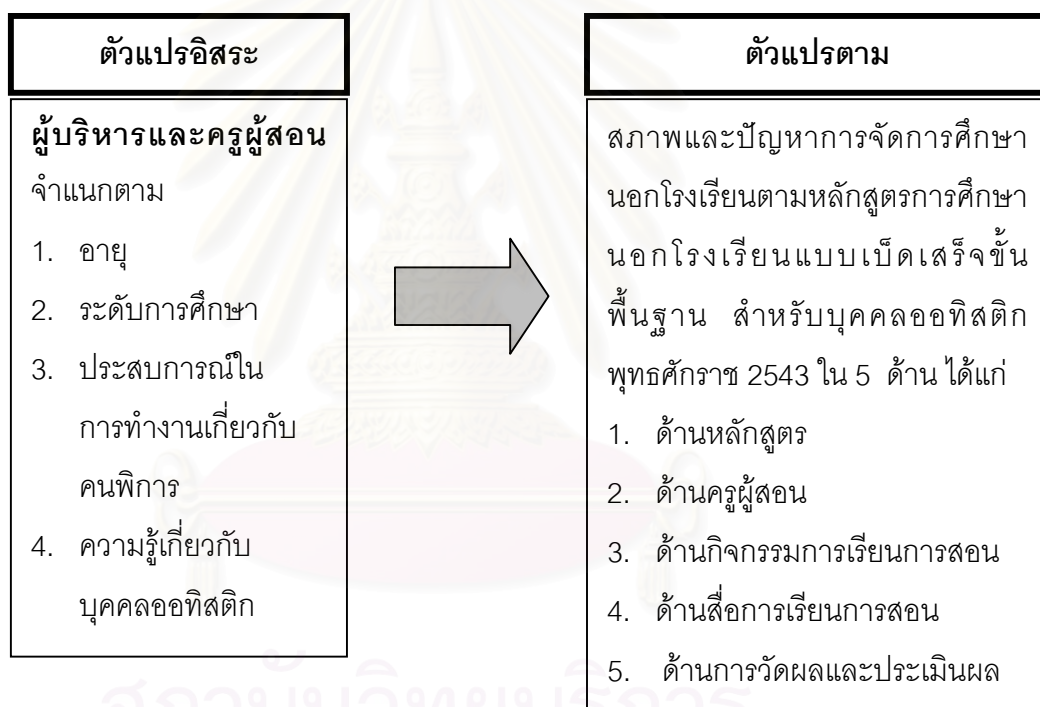
ปราณีพันธ์ จารุวัฒนพันธ์ (2540) ศึกษาความคิดเห็นของบุคคลากรที่มีต่อการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนทางไกล สำหรับคนพิการทางการมองเห็น พบว่าบุคคลากรมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนทางไกล สำหรับคนพิการทางการมองเห็นอยู่ระดับปานกลาง และบุคคลากรที่มีอายุและตำแหน่งแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนทางไกล สำหรับคนพิการทางการมองเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบุคคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนทางไกล สำหรับคนพิการทางการมองเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กนิษฐา ถาวรกิจ (2537) ศึกษาความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติด้านการฟื้นฟูคนพิการ โดยชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านคนพิการในที่ทำกาประชาสัมพันธ์ประจำจังหวัด พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำงานรับผิดชอบด้านคนพิการมาตั้งแต่ 1-5 ปี มีความรู้ด้านคนพิการต่องานฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชนในระดับดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่า สภาพและปัญหาของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานให้แก่กรมการศึกษานอกโรงเรียนในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนนั้น จำแนกตามอายุ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ รายได้ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องผู้เรียน ฯลฯ เป็นปัจจัยให้เกิดความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษานอกโรงเรียนในด้านต่างๆ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยศึกษาใน 5 ด้าน ดังรายละเอียดตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยต่อไปนี้

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารและครูผู้สอนของ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 มีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
2. การกำหนดตัวแปรในการวิจัย
3. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลต่างๆ จากเอกสาร หนังสือ บทความ การสัมภาษณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลออกทิสติกจากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษาการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลออกทิสติก ทั้งการศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาในระบบโรงเรียน

1.3 ศึกษาข้อมูลจากการสอบถาม การสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านบุคคลออกทิสติก

2) การกำหนดตัวแปรในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น

1) ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1) ผู้บริหาร

1.2) ครูผู้สอน

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียน การสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

3. การกำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยทำการศึกษาจากประชากรที่เป็น ผู้บริหารและครูผู้สอนทั้งหมดของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน ทั่วประเทศที่ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 จำนวน 18 แห่ง ดังต่อไปนี้ คือ

1. ผู้บริหาร สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 จำนวน 32 คน

2. ครูผู้สอน สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 จำนวน 53 คน รวมจำนวนผู้บริหารและครูผู้สอนทั้งหมด จำนวน 85 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้บริหารและครูผู้สอนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ที่ดำเนินการจัดการ การศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับ บุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543

รายชื่อศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน	ผู้บริหาร (คน)	ครูผู้สอน (คน)	รวม
1) ศบอ. ไทรวงาม จ. กำแพงเพชร	2	2	4
2) ศบอ. หัวไทร จ. นครศรีธรรมราช	2	2	4
3) ศบอ. บ้านไผ่ จ. ขอนแก่น	2	5	7
4) ศบอ. หางดง จ. เชียงใหม่	2	4	6
5) ศบอ. เมือง จ. ลำปาง	2	3	5
6) ศบอ. บึงโขงหลง จ.หนองคาย	1	2	3
7) ศบอ. เมือง จ. ตรัง	1	2	3
8) ศบอ. แม่สระเรียง จ. แม่ฮ่องสอน	2	3	5
9) ศบอ. ละอุ่น จ. ระนอง	2	2	4
10) ศบอ. เมือง จ. สกลนคร	1	2	3
11) ศบอ. มโนรมย์ จ. ชัยนาท	2	2	4
12) ศบอ. สองพี่น้อง จ. สุพรรณบุรี	2	3	5
13) ศบอ. คีรีรัฐนิคม จ. สุราษฎร์ธานี	2	3	5
14) ศบข. บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	2	4	6
15) ศบอ. เมือง จ. กาญจนบุรี	2	3	5
16) ศบข. ดลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร	2	6	8
17) ศบอ. กระบุรี จ. ระนอง	1	3	4
18) ศบอ. เมือง จ. สุพรรณบุรี	2	2	4
รวม	32	53	85

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนซึ่งเป็นแบบสอบถามชุดเดียวกัน โดยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถามอันเป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครูผู้สอน ซึ่งใช้แบบสอบถามชุดเดียวกัน แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับคนพิการ และความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ใน 5 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านครูผู้สอน
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

แบบสอบถามตอนที่ 2 นี้ประกอบด้วย

แบบสอบถามผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับตามมาตราส่วนของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติกที่มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

- คะแนน 4 หมายถึง สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีการปฏิบัติในระดับมาก
- คะแนน 3 หมายถึง สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีการปฏิบัติในระดับน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตาม
หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช
2543 เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ
ตามมาตราส่วนของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีระดับปัญหามากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีระดับปัญหาปานกลาง
- คะแนน 3 หมายถึง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีระดับปัญหาน้อย
- คะแนน 2 หมายถึง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีระดับปัญหาน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและ
ข้อเสนอแนะการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ

ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกข้อดี พุทธศักราช 2543 ในลักษณะของคำถามเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended Form)

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องของเนื้อหาและความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและการใช้ภาษาในแต่ละข้อคำถาม
5. จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษาจริง อันประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 4 คน, ครูผู้สอนจำนวน 6 คน ที่โรงเรียนราชานุกูล เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสอบถามที่อาจเกิดขึ้นในการตอบคำถาม เช่น ความยากง่ายของข้อคำถาม การใช้ภาษาและถ้อยคำรวมทั้งเวลาเฉลี่ยของการตอบแบบสอบถาม เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.85 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้

สูตรที่ใช้ในการหาความเชื่อมั่น คือ สูตรสัมประสิทธิ์ α (α -coefficient) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

n = จำนวนข้อสอบ

S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 เพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้บริหารและครูผู้สอนที่เป็นประชากร ทั้งหมด 18 แห่ง

2. ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนของศูนย์การศึกษาที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 จำนวนทั้งหมด 85 คน โดยนำแบบสอบถามพร้อมจดหมายขอความร่วมมือจัดส่งทางไปรษณีย์ โดยผู้บริหาร จำนวน 32 ชุด และครูผู้สอน จำนวน 53 ชุด รวมแบบสอบถามของผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 85 ชุด ได้รับคืนมา 85 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เรียนออทิสติก เพื่อเพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในมุมมองอีกทัศนะหนึ่งของผู้เรียนมาประกอบการวิจัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและเพื่อใช้ในการอภิปรายผล ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากผู้เรียนออทิสติกที่ลงทะเบียนเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยเลือกประชากรแบบเจาะจง เนื่องจากผู้เรียนออทิสติกมีข้อจำกัดในการตอบแบบสอบถามหลายๆ ด้าน ผู้วิจัยจึงศึกษาข้อมูลว่ามีผู้เรียนออทิสติกของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนใดที่สามารถสื่อสารเพื่อการสัมภาษณ์ได้บ้าง และได้ข้อมูลดังนี้ คือ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอบ้านไผ่ จ.ขอนแก่น จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

โดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ผู้เรียนออทิสติกด้วยตนเองที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตบางกอกน้อย กทม. จำนวน 5 คน และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอบ้านไผ่ จ.ขอนแก่น จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package for the social science) ซึ่งมีขั้นตอนวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับคนพิการ และความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ Best ซึ่งแบ่งเป็นช่วงดังนี้

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

4.50 – 5.00 หมายถึง สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับสภาพการจืดมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับสภาพการจืดมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับสภาพการจืดปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับสภาพการจืดน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับสภาพการจืดน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

4.50 – 5.00 หมายถึง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับปัญหามากที่สุด

- 3.50 – 4.49 หมายถึง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีระดับปัญหา
มาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีระดับปัญหาปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีระดับปัญหาน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติกที่มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน
แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ในลักษณะของคำถาม
เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended Form) วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่
(Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการ
การศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับ
บุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ทั้งหมด 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล
โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
(t-test)

5. แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน
ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช
2543 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์โดยการบรรยายสรุปเป็นคำร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. คำนวณค่าร้อยละ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

2. ค่ามัชฌิมเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทนมัชฌิมเลขคณิต
$\sum fX$	แทนผลรวมของคะแนน N จำนวน
N	แทนคะแนนทั้งหมด

3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$(S.D.) = \sqrt{\frac{N\sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทนคะแนนที่กำหนดตามสเกล
f	แทนจำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม
N	แทนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

4. สถิติ ที (t-test)

4.1 กรณีความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ไม่เท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{(S_1^2/n_1) + (S_2^2/n_2)}}$$

โดยมีชั้นแบ่งความอิสระ

$$df = \frac{(S_1^2/n + S_2^2/n_1)}{[(S_1^2/n_1)^2/n_1 - 1] + [(S_2^2/n_2)^2/n_2 - 1]}$$

4.2 กรณีความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

โดยมี df = n + n - 2

t แทนค่า อัตราส่วนวิกฤติ

X แทนค่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

X แทนค่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S แทนค่า ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S แทนค่า ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n แทนค่า จำนวนตัวอย่างประชากรของกลุ่มที่ 1

n แทนค่า จำนวนตัวอย่างประชากรของกลุ่มที่ 2

df แทนค่า ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

5. การหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{S_1^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ α ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

n จำนวนข้อ

S_x^2 ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ทั้งหมดหรือกำลัง 2 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(S.D.)

S_1^2 ของคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ตอนที่ 5 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนออทิสติกตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นของผู้เรียนออทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มประชากร

ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	32	37.60
ครูผู้สอน	53	62.40
รวม	85	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรมีทั้งหมด 85 คน เป็นผู้บริหาร 32 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 และเป็นครูผู้สอน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 62.40

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหารและครูผู้สอน

ข้อมูลส่วนตัว	ผู้บริหาร (N = 32)		ครูผู้สอน (N = 53)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับอายุของผู้ตอบ				
ต่ำกว่า 31 ปี	7	21.88	27	50.94
31 - 40 ปี	12	37.50	21	39.62
41 - 50 ปี	10	31.25	4	7.55
51 ปี ขึ้นไป	3	9.38	1	1.89
รวม	32	100	53	100
2. ระดับการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	6.25	12	22.64
ปริญญาตรี	19	59.38	41	77.36
สูงกว่าปริญญาตรี	11	34.38	0	0
รวม	32	100	53	100
3. ประสบการณ์การทำงานกับคนพิการ				
ต่ำกว่า 5 ปี	31	96.88	47	88.68
6 - 10 ปี	1	3.13	4	7.55
11 ปี ขึ้นไป	0	0	2	3.77
รวม	32	100	53	100
4. ความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก				
มีความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก	13	40.63	21	39.62
ไม่มีความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก	19	59.37	32	60.38
รวม	32	100	53	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีจำนวนทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.25 อายุต่ำกว่า 31 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.88 และอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.38 ส่วนมากมีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.38 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 34.38 และต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.25 มีประสบการณ์การทำงานกับคนพิการต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 96.88 รองลงมาคือช่วงระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.13 และไม่พบผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานกับคนพิการ 11 ปีขึ้นไป และส่วนมากไม่มีความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก คิดเป็นร้อยละ 59.37 และมีความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก คิดเป็นร้อยละ 40.63

ส่วนครูผู้สอน มีจำนวนทั้งหมด 53 คน ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.94 รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.62 ช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.55 และอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.89 ส่วนมากมีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 77.36 รองลงมาคือต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.64 และไม่พบผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงานกับคนพิการต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 88.68 รองลงมาคือ ช่วงระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.55 และ 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.77 และส่วนมากไม่มีความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก คิดเป็นร้อยละ 60.38 และมีความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก คิดเป็นร้อยละ 39.62

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้	3.53	0.95	3.53	0.80
2. มีการวางแผนการสอนรายบุคคลโดยยึดพัฒนาการและความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก	3.72	1.11	3.55	1.10
3. ผู้สอน ครอบคลุม และผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	3.88	0.91	3.85	0.93
4. เนื้อหาสาระวิชาของหลักสูตรได้มีการจัดลำดับความยากง่ายของสาระวิชาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	3.44	0.80	3.25	0.96
5. เนื้อหาสาระวิชาได้มีการจัดลำดับวิชาที่มาก่อนและหลังอย่างเหมาะสม	3.31	0.97	3.08	0.90
6. มุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	2.94	1.24	2.83	1.12
7. มุ่งให้ผู้เรียนที่จบหลักสูตรสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้	3.81	1.03	3.42	1.13
ค่าเฉลี่ยรวม	3.47	0.71	3.31	0.68

จากตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความเห็นว่าสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ผู้สอน ครอบครัวยุและผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมาคือ มีการวางแผนการสอนรายบุคคลโดยยึดพัฒนาการและความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก ($\bar{X} = 3.81$) และมุ่งให้ผู้เรียนที่จบหลักสูตรสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้ ($\bar{X} = 3.72$) ตามลำดับ และสภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ มุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 2.94$)

ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความเห็นว่าสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ผู้สอน ครอบครัวยุและผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาคือ มุ่งให้ผู้เรียนที่จบหลักสูตรสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้ ($\bar{X} = 3.55$) และโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ และสภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ มุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 2.83$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ
ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. โครงสร้างของหลักสูตรมีความ เหมาะสมกับการเรียนรู้	3.31	1.23	3.08	1.17
2. มีการวางแผนการสอนรายบุคคลโดย ยึดพัฒนาการและความสามารถของ ผู้เรียนเป็นหลัก	3.16	1.27	2.96	1.26
3. ผู้สอน ครอบคลุม และผู้เกี่ยวข้องได้ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	2.84	1.32	2.94	1.39
4. เนื้อหาสาระวิชาของหลักสูตรได้มี การจัดลำดับความยากง่ายของสาระ วิชาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	2.63	1.31	2.91	1.36
5. เนื้อหาสาระวิชาได้มีการจัดลำดับวิชา ที่มาก่อนและหลังอย่างเหมาะสม	2.91	1.35	2.85	1.35
6. มุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.28	1.49	2.91	1.53
7. มุ่งให้ผู้เรียนที่จบหลักสูตรสามารถ ดำเนินชีวิตในสังคมได้	3.06	1.54	2.96	1.47
ค่าเฉลี่ยรวม	3.03	1.09	2.94	1.07

จากตารางที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร โดยส่วนรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.31$) รองลงมาคือ มุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.28$) และมีการวางแผนการสอนรายบุคคลโดยยึดพัฒนาการและความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก ($\bar{X} = 3.16$) ตามลำดับ และสภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ เนื้อหาสาระวิชาของหลักสูตรได้มีการจัดลำดับความยากง่ายของสาระวิชาต่างๆ อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 2.63$)

ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร โดยส่วนรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.08$) รองลงมาคือมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ข้อ คือ มีการวางแผนการสอนรายบุคคลโดยยึดพัฒนาการและความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก และมุ่งให้ผู้เรียนที่จบหลักสูตรสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้ ($\bar{X} = 2.96$) และผู้สอน ครอบครัว และผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 2.94$) ตามลำดับ และสภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ เนื้อหาสาระวิชาได้มีการจัดลำดับวิชาที่มาก่อนและหลังอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 2.85$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีความเข้าใจในโครงสร้างของหลักสูตร	3.66	0.97	3.40	1.03
2. มีคุณสมบัติเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ	3.53	1.08	3.38	0.99
3. สนใจและเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.56	1.08	3.64	1.02
4. เข้าใจและยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน	3.94	1.01	3.79	0.97
5. มีพฤติกรรมที่แสดงต่อผู้เรียนคงที่และช่วยให้ ผู้เรียนเข้าใจพฤติกรรมทางสังคม	3.50	0.98	3.47	1.10
6. มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์และมีความอดทนในการสอนบุคคลออทิสติก	3.53	1.22	3.36	1.04
7. มีความเข้าใจในจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.41	1.07	3.36	1.06
8. มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก	2.91	1.35	2.94	1.18
9. รู้จักเทคนิคการสอนบุคคลออทิสติก	3.00	1.30	3.11	1.10
10. มีการส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ครอบครัวและชุมชน	3.25	1.14	3.21	1.06
ค่าเฉลี่ยรวม	3.43	0.84	3.37	0.72

จากตารางที่ 7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน สรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าคุณภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ เข้าใจและยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมาคือ มีความเข้าใจในโครงสร้างของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.66$) และสนใจและเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ และสภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก ($\bar{X} = 2.91$)

ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าคุณภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ เข้าใจและยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมาคือ สนใจและเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.64$) และมีพฤติกรรมที่แสดงต่อผู้เรียนคงที่และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจพฤติกรรมทางสังคม ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ และสภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก ($\bar{X} = 2.94$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ
ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีความเข้าใจในโครงสร้างของหลักสูตร	3.06	1.56	2.72	1.47
2. มีคุณสมบัติเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ	2.81	1.51	2.85	1.47
3. สนใจและเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.97	1.47	2.40	1.41
4. เข้าใจและยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน	2.66	1.38	2.26	1.44
5. มีพฤติกรรมที่แสดงต่อผู้เรียนคงที่และช่วยให้ ผู้เรียนเข้าใจพฤติกรรมทางสังคม	2.84	1.44	2.32	1.45
6. มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์และมีความอดทนในการสอนบุคคลออทิสติก	3.09	1.33	2.42	1.49
7. มีความเข้าใจในจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียน	2.63	1.50	2.43	1.38
8. มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก	3.28	1.40	2.74	1.44
9. รู้จักเทคนิคการสอนบุคคลออทิสติก	3.16	1.50	2.79	1.45
10. มีการส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ครอบครัว และชุมชน	2.88	1.52	2.38	1.26
ค่าเฉลี่ยรวม	2.94	1.19	2.53	1.13

จากตารางที่ 8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน สรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก ($\bar{X} = 3.28$) รองลงมาคือ รู้จักเทคนิคการสอนบุคคลออทิสติก ($\bar{X} = 3.16$) และมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และมีความอดทนในการสอนบุคคลออทิสติก ($\bar{X} = 3.09$) ตามลำดับ และสภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ มีความเข้าใจในจิตวิทยาการเรียนรู้อของผู้เรียน ($\bar{X} = 2.63$)

ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางคือ มีคุณสมบัติเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 2.85$) รองลงมาคือ รู้จักเทคนิคการสอนบุคคลออทิสติก ($\bar{X} = 2.79$) และมีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก ($\bar{X} = 2.74$) ตามลำดับ และสภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อยคือ เข้าใจและยอมรับความแตกต่างของผู้เรียน ($\bar{X} = 2.26$)

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ
สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออกতিสตึก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีการจัดกิจกรรมโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ ฝึกปฏิบัติจริง	3.44	1.39	3.47	1.14
2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตรงความ ต้องการของแต่ละบุคคล	3.81	1.23	3.66	1.16
3. ผู้สอนใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถ ของผู้เรียน	2.91	1.25	3.43	1.19
4. ผู้สอนใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับความ สนใจของผู้เรียน	3.16	1.35	3.30	1.14
5. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ หลากหลาย	4.09	1.15	3.92	0.76
ค่าเฉลี่ยรวม	3.48	0.93	3.56	0.67

จากตารางที่ 9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีสภาพการจัดการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X}=4.09$) รองลงมาคือ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตรงความต้องการของแต่ละบุคคล ($\bar{X}=3.81$) ส่วนข้อที่มีสภาพการจัดการศึกษาค่าเฉลี่ยน้อยกว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลางคือ มีการจัดกิจกรรมโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ($\bar{X}=3.44$) ตามลำดับ และสภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ผู้สอนใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ($\bar{X}=2.91$)

ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีสภาพการจัดการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X}=3.92$) รองลงมาคือ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตรงความต้องการของแต่ละบุคคล ($\bar{X}=3.66$) ส่วนข้อที่มีสภาพการจัดการศึกษาค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการจัดกิจกรรมโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ($\bar{X}=3.47$) ตามลำดับ และสภาพการจัดการศึกษาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ผู้สอนใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X}=3.30$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ
ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออกতিสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีการจัดกิจกรรมโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง	2.97	1.53	2.30	1.31
2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตรงความต้องการของแต่ละบุคคล	2.97	1.53	2.43	1.25
3. ผู้สอนใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน	2.97	1.36	2.36	1.27
4. ผู้สอนใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	2.72	1.35	2.64	1.29
5. มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	1.78	0.87	1.79	0.74
ค่าเฉลี่ยรวม	2.68	0.90	2.31	0.79

จากตารางที่ 10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกতিสตติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสตติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 3 ข้อ คือ มีการจัดกิจกรรมโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตรงความต้องการของแต่ละบุคคล และผู้สอนใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ($\bar{X}=2.97$) รองลงมาคือ ผู้สอนใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X}=2.72$) ตามลำดับ และข้อที่มีปัญหาการจัดการศึกษาน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อยคือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X}=1.78$)

ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสตติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีสภาพการจัดการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ผู้สอนใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X}=2.64$) รองลงมาค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยคือ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตรงความต้องการของแต่ละบุคคล ($\bar{X}=2.43$) และผู้สอนใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ($\bar{X}=2.36$) ตามลำดับ และข้อที่มีปัญหาการจัดการศึกษาน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อยคือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X}=1.79$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีความทันสมัยและเหมาะสมกับ ผู้เรียน	3.41	1.54	3.42	1.22
2. นำมาใช้สามารถกระตุ้นความสนใจ ของผู้เรียนได้ดี	3.50	1.22	3.74	1.06
3. มีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้ ตรงตามเนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการ พัฒนา	3.75	1.14	3.62	0.97
4. สามารถเป็นสื่อกลางถ่ายทอดความรู้ ไปยังผู้เรียนได้	3.66	1.00	3.57	1.07
5. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ได้ดี ยิ่งขึ้น	3.16	1.22	3.25	1.14
6. มีการใช้สื่อของจริงในการเรียน การสอน	3.22	1.26	3.47	0.95
7. สื่อที่นำมาใช้ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อ ผู้เรียน	3.25	1.24	3.49	1.03
8. มีเพียงพอสำหรับผู้เรียน	3.34	1.34	3.62	0.99
9. มีการประเมินสื่อที่นำมาใช้เพื่อพัฒนา สื่อให้มีประสิทธิภาพ	3.25	1.34	3.34	1.18
ค่าเฉลี่ยรวม	3.39	0.91	3.50	0.77

จากตารางที่ 11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกতিสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอนสรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอนโดยส่วนรวมมีสภาพการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีสภาพการจัดการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ มีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้ตรงตามเนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการพัฒนา ($\bar{X}=3.75$) รองลงมาคือ สามารถเป็นสื่อกลางถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียนได้ ($\bar{X}=3.66$) และนำมาใช้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี ($\bar{X}=3.50$) ตามลำดับ และข้อที่มีปัญหาการจัดการศึกษาน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจและเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X}=3.16$)

ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอนโดยส่วนรวมมีสภาพการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีสภาพการจัดการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ นำมาใช้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี ($\bar{X}=3.74$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ข้อ คือ มีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้ตรงตามเนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการพัฒนา และมีเพียงพอสำหรับผู้เรียน ($\bar{X}=3.62$) และสามารถเป็นสื่อกลางถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียนได้ ($\bar{X}=3.57$) ตามลำดับ และข้อที่มีปัญหาการจัดการศึกษาน้อยสุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X}=3.25$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ
ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีความทันสมัยและเหมาะสมกับ ผู้เรียน	3.03	1.45	2.98	1.39
2. นำมาใช้สามารถกระตุ้นความสนใจ ของผู้เรียนได้ดี	3.09	1.57	3.28	1.35
3. มีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้ ตรงตามเนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการ พัฒนา	2.72	1.53	2.83	1.31
4. สามารถเป็นสื่อกลางถ่ายทอดความรู้ ไปยังผู้เรียนได้	3.06	1.48	2.77	1.44
5. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ได้ดี ยิ่งขึ้น	3.31	1.62	2.83	1.46
6. มีการใช้สื่อของจริงในการเรียน การสอน	3.16	1.65	2.53	1.28
7. สื่อที่นำมาใช้ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อ ผู้เรียน	3.03	1.51	2.72	1.45
8. มีเพียงพอสำหรับผู้เรียน	3.38	1.64	2.74	1.43
9. มีการประเมินสื่อที่นำมาใช้เพื่อพัฒนา สื่อให้มีประสิทธิภาพ	3.19	1.47	2.89	1.37
ค่าเฉลี่ยรวม	3.11	1.20	2.84	1.01

จากตารางที่ 12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอนสรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอนโดยส่วนรวมมีปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อันดับสูงสุดคือ มีเพียงพอสำหรับผู้เรียน ($\bar{X}=3.38$) รองลงมาคือ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X}=3.01$) นำมาใช้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี ($\bar{X}=3.31$) และมีการประเมินสื่อที่นำมาใช้เพื่อพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.19$) ตามลำดับ และข้อที่มีปัญหาการจัดการศึกษาน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้ตรงตามเนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการพัฒนา ($\bar{X}=2.72$)

ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอนโดยส่วนรวมมีปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อันดับสูงสุดคือ นำมาใช้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี ($\bar{X}=3.28$) รองลงมาคือมีความทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X}=2.98$) และมีการประเมินสื่อที่นำมาใช้เพื่อพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=2.89$) ตามลำดับ และข้อที่มีปัญหาการจัดการศึกษาน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการใช้สื่อของจริงในการเรียนการสอน ($\bar{X}=2.72$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ
สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีการประเมินทักษะพื้นฐานของ ผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียน เพื่อให้การจัดการกิจกรรม การเรียน การสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	3.72	1.22	2.53	1.28
2. มีความพร้อมในการเตรียมกิจกรรม ที่แสดงให้เห็นความก้าวหน้าทาง การเรียน และเครื่องมือที่ใช้วัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.50	0.95	3.36	1.27
3. มีการประเมินผลก่อนเรียน ระหว่าง เรียนและเมื่อสิ้นสุดการเรียนเพื่อเป็น แนวทางในการปรับปรุงแผนการจัด กิจกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพ	3.69	1.09	3.53	1.27
4. มีการบันทึกสรุปความก้าวหน้าและ ความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผล ด้านพัฒนาการ	3.56	1.19	3.55	1.12
5. มีการปรับเกณฑ์การประเมินผลให้ เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน	3.41	1.04	3.47	1.22
6. มีการประเมินการจบหลักสูตรการ ศึกษาของบุคคลออกทิสติก โดย พิจารณาจากแฟ้มสะสมงานของ ผู้เรียนแต่ละคน	3.41	1.46	3.36	1.36
ค่าเฉลี่ยรวม	3.55	0.87	3.47	1.04

จากตารางที่ 13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกতিสตติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดและประเมินผลสรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสตติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดและประเมินผลโดยส่วนรวมมีสภาพการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีสภาพการจัดการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ มีการประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียนเพื่อให้การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ($\bar{X}=3.72$) รองลงมาคือ มีการประเมินผลก่อนเรียนระหว่างเรียนและเมื่อสิ้นสุดการเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดการจัดกิจกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.69$) และมีการบันทึกสรุปความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผลด้านพัฒนาการ ($\bar{X}=3.56$) ตามลำดับ และข้อที่มีปัญหาการจัดการศึกษาโดยมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ เท่ากัน 2 ข้อ อยู่ในระดับปานกลางคือ มีการปรับเกณฑ์การประเมินผลให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน และมีการประเมินการจบหลักสูตรการศึกษาของบุคคลออกติสตติก โดยพิจารณาจากแฟ้มสะสมงานของผู้เรียนแต่ละคน ($\bar{X}=3.41$)

ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่ สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสตติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดและประเมินผลโดยส่วนรวมมีสภาพการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีสภาพการจัดการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ มีการบันทึกสรุปความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผลด้านพัฒนาการ ($\bar{X}=3.55$) รองลงมาคือ มีการประเมินผลก่อนเรียนระหว่างเรียนและเมื่อสิ้นสุดการเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดการจัดกิจกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.53$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการปรับเกณฑ์การประเมินผลให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ($\bar{X}=3.47$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียนเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ($\bar{X}=2.53$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ
ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดและประเมินผล

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. มีการประเมินทักษะพื้นฐานของ ผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียน เพื่อให้การจัดการกิจกรรม การเรียน การสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	3.09	1.38	2.53	1.38
2. มีความพร้อมในการเตรียมกิจกรรม ที่แสดงให้เห็นความก้าวหน้าทาง การเรียน และเครื่องมือที่ใช้วัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.06	1.37	2.64	1.47
3. มีการประเมินผลก่อนเรียน ระหว่าง เรียนและเมื่อสิ้นสุดการเรียนเพื่อเป็น แนวทางในการปรับปรุงแผนการจัด กิจกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพ	2.78	1.62	2.40	1.38
4. มีการบันทึกสรุปความก้าวหน้าและ ความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผล ด้านพัฒนาการ	2.91	1.49	2.38	1.44
5. มีการปรับเกณฑ์การประเมินผลให้ เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน	2.91	1.45	2.55	1.50
6. มีการประเมินการจบหลักสูตรการ ศึกษาของบุคคลออกทิสติก โดย พิจารณาจากแฟ้มสะสมงานของ ผู้เรียนแต่ละคน	2.66	1.56	2.72	1.55
ค่าเฉลี่ยรวม	2.90	1.19	2.53	1.19

จากตารางที่ 14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกতিสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดและประเมินผลสรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดและประเมินผล โดยส่วนรวมมีปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง อันดับสูงสุดคือ มีการประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียนเพื่อให้การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ($\bar{X}=3.09$) รองลงมาคือ มีความพร้อมในการเตรียมกิจกรรมที่แสดงให้เห็นความก้าวหน้าทางการเรียนและเครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X}=3.06$) และพบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 ข้อ คือ มีการบันทึกสรุปความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผลด้านพัฒนาการ และมีการปรับเกณฑ์การประเมินผลให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ($\bar{X}=2.91$) ตามลำดับ และข้อที่มีปัญหาการจัดการศึกษาน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 2 ข้อ คือ มีการประเมินการจบหลักสูตรการศึกษาของบุคคลออกติสติกโดยพิจารณาจากแฟ้มสะสมงานของผู้เรียนแต่ละคน ($\bar{X}=2.66$)

ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดและประเมินผล โดยส่วนรวมมีปัญหาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง อันดับสูงสุดคือ มีการประเมินการจบหลักสูตรการศึกษาของบุคคลออกติสติกโดยพิจารณาจากแฟ้มสะสมงานของผู้เรียนแต่ละคน ($\bar{X}=2.72$) รองลงมาคือ มีความพร้อมในการเตรียมกิจกรรมที่แสดงให้เห็นความก้าวหน้าทางการเรียน และเครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X}=2.64$) และมีการปรับเกณฑ์การประเมินผลให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ($\bar{X}=2.55$) ตามลำดับ และข้อที่มีปัญหาการจัดการศึกษาน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อยคือ มีการบันทึกสรุปความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผลด้านพัฒนาการ ($\bar{X}=2.38$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จจชั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จจชั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านหลักสูตร	3.47	0.71	3.31	0.68	1.03	0.61
2.ด้านผู้สอน	3.43	0.84	3.37	0.72	0.36	0.23
3.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.48	0.93	3.56	0.67	-0.41	0.01 *
4.ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.40	0.91	3.50	0.77	-0.59	0.51
5.ด้านการวัดและประเมินผล	3.55	0.87	3.47	1.04	0.37	0.06
รวมทั้ง 5 ด้าน	3.46	0.69	3.44	0.66	0.16	0.85

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จจชั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีเพียงด้านเดียวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ
ปัญหาของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543

รายการประเมิน	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านหลักสูตร	3.03	1.09	2.94	1.07	0.34	0.54
2.ด้านผู้สอน	2.94	1.19	2.53	1.13	1.58	0.46
3.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	2.68	0.90	2.31	0.79	2.02	0.15
4.ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.11	1.20	2.84	1.01	1.10	0.09
5.ด้านการวัดและประเมินผล	2.90	1.19	2.53	1.19	1.38	0.71
รวมทั้ง 5 ด้าน	2.93	1.00	2.63	0.94	1.39	0.23

จากตารางที่ 16 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 **ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543**

ตารางที่ 17 **ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543**
รวมทั้ง 5 ด้าน

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ด้านหลักสูตร		
1. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับบุคคลออทิสติกดีพอสมควร	15	51.72
2. เนื้อหาในหลักสูตรยังไม่มีชัดเจนมากพอ	7	24.14
3. ระยะเวลา 600 ชั่วโมงที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อยเกินไป ไม่เพียงพอต่อความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลออทิสติก	5	17.24
4. เนื้อหาในหลักสูตรยากเกินไปสำหรับผู้ที่มีอาการอยู่ในขั้นรุนแรง	2	6.90
รวม	29	100
ด้านครูผู้สอน		
1. ผู้สอนขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลออทิสติก	8	17.39
2. ผู้สอนไม่มีทักษะเพียงพอในการจัดการเรียนการสอนแก่บุคคลออทิสติก	5	10.87
3. ผู้สอนไม่มีความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติก	4	17.67
4. ผู้สอนขาดความสนใจและเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นพิเศษ	3	12.50
5. ผู้สอนไม่ได้จบการศึกษาเฉพาะทางที่เกี่ยวกับคนพิการหรือที่เกี่ยวข้องกับบุคคลออทิสติก	2	4.35

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
6. ผู้สอนได้รับคำตอบแทนน้อย ทำให้ไม่เกิดแรงจูงใจในการทำงาน	2	4.35
รวม	24	100
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		
1. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความยุ่งยากซับซ้อนเกินความสามารถของบุคคลออกทิสติก	12	41.38
2. ผู้เรียนไม่ค่อยได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน	9	31.03
3. กิจกรรมที่มีกติกาข้อบังคับในการเล่นผู้เรียนยังไม่สามารถปฏิบัติตามได้	8	27.59
รวม	29	100
ด้านสื่อการเรียนการสอน		
1. สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน	10	47.62
2. สื่อการเรียนการสอนไม่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน	7	33.33
3. สื่อการเรียนการสอนไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก	4	19.05
รวม	21	100
ด้านการวัดผลและประเมินผล		
1. เกณฑ์การวัดและประเมินผลไม่เหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก	12	60
2. การวัดและประเมินผลไม่มีความชัดเจน	8	40
รวม	20	100

จากตารางที่ 17 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ทั้ง 5 ด้าน สรุปได้ว่า

ด้านหลักสูตร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ดังต่อไปนี้ คือ ปัญหาหลักสูตรมีความเหมาะสมกับบุคคลออทิสติกดีพอสมควร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 51.75 ปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรยังไม่มีความชัดเจนมากพอ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 24.14 ปัญหาระยะเวลา 600 ชั่วโมงที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลออทิสติก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 และปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรยากเกินไปสำหรับผู้ที่มีอาการอยู่ในขั้นรุนแรง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ตามลำดับ

ด้านครูผู้สอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน ดังต่อไปนี้ คือ ปัญหาผู้สอนขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลออทิสติก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 ปัญหาผู้สอนไม่มีทักษะเพียงพอในการจัดการเรียนการสอนแก่บุคคลออทิสติก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.87 ปัญหาผู้สอนไม่มีความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.67 ปัญหาผู้สอนขาดความสนใจและเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นพิเศษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ปัญหาผู้สอนไม่ได้จบการศึกษาเฉพาะทางที่เกี่ยวกับคนพิการหรือที่เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35 และปัญหาผู้สอนได้รับค่าตอบแทนน้อย ทำให้ไม่เกิดแรงจูงใจในการทำงาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35 ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบ เบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้ คือ ปัญหากิจกรรมการเรียนการสอนมีความยุ่งยากซับซ้อนเกินความสามารถของ บุคคลออทิสติก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 41.38 ปัญหาผู้เรียนไม่ค่อยได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 31.03 และปัญหากิจกรรมที่มีกติกาข้อบังคับในการเล่นผู้เรียนยังไม่สามารถปฏิบัติตามได้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27.59 ตามลำดับ

ด้านสื่อการเรียนการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบ เบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้ คือ ปัญหาสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 ปัญหาสื่อการเรียนการสอนไม่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และปัญหาสื่อการเรียนการสอนไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับ บุคคลออทิสติก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 ตามลำดับ

ด้านการวัดผลและประเมินผล

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบ เบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดผลและประเมินผล ดังต่อไปนี้ คือ ปัญหาเกณฑ์การวัดและประเมินผลไม่เหมาะสมกับบุคคลออทิสติก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และปัญหาการวัดและประเมินผลไม่มีความชัดเจน จำนวน 8 คน คิดเป็น ร้อยละ 40

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตาม
หลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543
รวมทั้ง 5 ด้าน

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ด้านหลักสูตร		
1. หลักสูตรมีความพร้อมและเหมาะสมกับบุคคล ออทิสติกอยู่ในระดับดีปานกลาง	14	34.15
2. ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาหลักสูตรอย่างถ่องแท้ ก่อนดำเนินการสอน	12	29.27
3. เนื้อหาในหลักสูตรยังไม่ชัดเจนและเหมาะสมกับ บุคคลออทิสติก	8	19.51
4. ระยะเวลาในการเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร น้อยเกินไป	7	17.07
รวม	41	100
ด้านครูผู้สอน		
1. ผู้สอนขาดทักษะและประสบการณ์ในการจัด การเรียนการสอนให้แก่บุคคลออทิสติก	15	42.86
2. ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในสภาพของบุคคล ออทิสติก	11	31.43
3. ผู้สอนไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับบุคคลออทิสติก จึงทำให้ขาดความเข้าใจในตัวผู้เรียน	6	17.14
4. ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจและเอาใจใส่ในตัว ผู้เรียน	3	8.57
รวม	35	100
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		
1. กิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีความเหมาะสมกับ ความสามารถของบุคคลออทิสติก	19	50
2. กิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่มีที่น่าสนใจ เท่าที่ควร	12	31.58

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
3. กิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีความหลากหลาย	7	18.42
รวม	38	100
ด้านสื่อการเรียนการสอน		
1. สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการ ของผู้เรียน	9	33.33
2. สื่อการเรียนการสอนไม่ตรงตามความต้องการ ของผู้เรียน	8	21.21
3. สื่อการเรียนการสอนไม่สอดคล้องและเหมาะสม กับบุคคลออกทิสติก	7	27.27
รวม	24	100
ด้านการวัดผลและประเมินผล		
1. เกณฑ์การวัดและประเมินผลไม่เหมาะสมกับ บุคคลออกทิสติก	7	53.85
2. การวัดและประเมินผลไม่มีความชัดเจน	6	46.15
รวม	13	100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 18 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษา
นอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543
ทั้ง 5 ด้าน สรุปได้ว่า

ด้านหลักสูตร

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร
แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ดังต่อไปนี้
คือ ปัญหาหลักสูตรมีความพร้อมและเหมาะสมกับบุคคลออทิสติกอยู่ในระดับดีปานกลาง
จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 34.15 ปัญหาผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาหลักสูตรอย่างถ่องแท้
ก่อนดำเนินการสอน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 29.27 ปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรยังไม่
ชัดเจนและเหมาะสมกับบุคคลออทิสติก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51 ปัญหาระยะเวลา
ในการเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อยเกินไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.07 ตามลำดับ

ด้านครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร
แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านครูผู้สอน ดังต่อไปนี้
คือ ปัญหาผู้สอนขาดทักษะและประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่บุคคลออทิสติก
จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ปัญหาผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในสภาพของบุคคล
ออทิสติก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 ปัญหาผู้สอนไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับบุคคล
ออทิสติกจึงทำให้ขาดความเข้าใจในตัวผู้เรียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 และปัญหา
ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจและเอาใจใส่ในตัวผู้เรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57
ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร
แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านกิจกรรมการเรียน
การสอน ดังต่อไปนี้ คือ ปัญหากิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีความเหมาะสมกับความสามารถ
ของบุคคลออทิสติก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ปัญหากิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่
มีความน่าสนใจเท่าที่ควร จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 และปัญหากิจกรรมการเรียน
การสอนไม่มีความหลากหลาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ตามลำดับ

ด้านสื่อการเรียนการสอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านสื่อการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้ คือ ปัญหาสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ปัญหาสื่อการเรียนการสอนไม่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 และปัญหาสื่อการเรียนการสอนไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 ตามลำดับ

ด้านการวัดผลและประเมินผล

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านการวัดผลและประเมินผล ดังต่อไปนี้ คือ ปัญหาเกณฑ์การวัดและประเมินผลไม่เหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 และปัญหาการวัดและประเมินผลไม่มีความชัดเจน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 รวมทั้ง 5 ด้าน

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านหลักสูตร		
1. ควรพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติกมากขึ้น	7	36.00
2. ควรปรับปรุง แก้ไข และอธิบายเนื้อหาในหลักสูตรให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น	6	30.00
3. ควรศึกษาสภาพของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหาให้มีความเหมาะสม	4	20.00
4. ควรจัดหลักสูตรให้เหมาะสมตามความสามารถและความพิการของผู้เรียน	2	10.00
5. หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่รับผิดชอบควรส่งหลักสูตรไปยังศูนย์ต่างๆให้เร็วขึ้น พร้อมมีคู่มืออธิบายการใช้หลักสูตร	1	5.00
รวม	20	100
ด้านครูผู้สอน		
1. ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเฉพาะด้านเกี่ยวกับบุคคลออกทิสติก	7	35.00
2. ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบุคคลออกทิสติก	5	25.00
3. ควรทำการคัดเลือกครูผู้สอนที่มีความเอาใจใส่ในตัวผู้เรียนและมีความอดทนสูง	4	20.00
4. ควรจัดอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับบุคคลออกทิสติก	3	15.00
5. ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นเงินเดือนแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอและคุ้มค่า	1	5.00
รวม	20	100

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		
1. กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก	15	83.33
2. ฝึกให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยๆ ขึ้น	9	50
3. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก	4	22.22
รวม	18	100
ด้านสื่อการเรียนการสอน		
1. จัดสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน	11	40.74
2. จัดสื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน	9	33.33
3. สื่อการเรียนการสอนควรสอดคล้องและเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก	7	25.93
รวม	27	100
ด้านการวัดผลและประเมินผล		
1. ควรปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก	8	61.54
2. การวัดและประเมินผลควรมีความแน่นอนชัดเจน	5	38.46
รวม	13	100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 19 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ทั้ง 5 ด้าน สรุปได้ว่า

ด้านหลักสูตร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ดังต่อไปนี้ คือ ควรพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับบุคคลออทิสติกมากขึ้น จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ควรปรับปรุงแก้ไขและอธิบายเนื้อหาในหลักสูตรให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ควรศึกษาสภาพของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหาให้มีความเหมาะสม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ควรจัดหลักสูตรให้เหมาะสมตามความสามารถและความพิการของผู้เรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่รับผิดชอบควรส่งหลักสูตรไปยังศูนย์ต่างๆ ให้เร็วขึ้น พร้อมมีคู่มืออธิบายการใช้หลักสูตร จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ด้านครูผู้สอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านครูผู้สอน ดังต่อไปนี้ คือ ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเฉพาะด้านเกี่ยวกับบุคคลออทิสติก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบุคคลออทิสติก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ควรทำการคัดเลือกครูผู้สอนที่มีความเอาใจใส่ในตัวผู้เรียนและมีความอดทนสูง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ควรจัดอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับบุคคลออทิสติก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นเงินเดือนแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอและคุ้มค่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนดังต่อไปนี้ คือ กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ควรฝึกให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ตามลำดับ

ด้านสื่อการเรียนการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านสื่อการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้ คือ ควรจัดสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 ควรจัดสื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และสื่อการเรียนการสอนควรสอดคล้องและเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93 ตามลำดับ

ด้านการวัดผลและประเมินผล

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านการวัดผลและประเมินผล ดังต่อไปนี้ คือ ควรปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 และการวัดผลและประเมินผลควรมีความแน่นอนชัดเจน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน
ตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543
รวมทั้ง 5 ด้าน

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านหลักสูตร		
1. ควรมีคำอธิบายเนื้อหาให้ชัดเจน เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ	18	40.90
2. ควรทำการศึกษาพื้นฐานเดิมของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกเนื้อหาให้มีความเหมาะสม	17	38.64
3. ควรจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของผู้เรียนแต่ละคน	9	27.45
รวม	44	100
ด้านครูผู้สอน		
1. ควรจัดอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับบุคคลออกทิสติกเพื่อให้ครูผู้สอนเกิดความรู้ความเข้าใจ	18	43.90
2. ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนเกิดความรักและเข้าใจในบุคคลออกทิสติก	12	29.27
3. ควรคัดเลือกครูผู้สอนที่มีความอดทนสูง สามารถดูแลเอาใจใส่ในตัวผู้เรียนได้มากเป็นพิเศษ	11	26.83
รวม	41	100
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน		
1. กิจกรรมควรมีความยืดหยุ่นเหมาะกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล	9	42.86
2. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น	7	33.33
3. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น	5	23.81
รวม	21	100

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านสื่อการเรียนการสอน		
1. จัดสื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการ ของผู้เรียน	9	39.13
2. สื่อการเรียนการสอนควรสอดคล้องและเหมาะสม กับบุคคลออกทิสติก	8	34.78
3. จัดสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการ ของผู้เรียน	6	26.09
รวม	23	100
ด้านการวัดผลและประเมินผล		
1. การวัดและประเมินผลควรมีความแน่นอนชัดเจน	5	55.55
2. ควรปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เหมาะสม กับบุคคลออกทิสติก	4	44.44
รวม	9	100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 20 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ทั้ง 5 ด้าน สรุปได้ว่า

ด้านหลักสูตร

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านหลักสูตร ดังต่อไปนี้ คือ ควรมีคำอธิบายเนื้อหาให้ชัดเจน เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 40.90 ควรทำการศึกษาพื้นฐานเดิมของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกเนื้อหาให้มีความเหมาะสม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 38.64 และควรจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของผู้เรียนแต่ละคน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 27.45 ตามลำดับ

ด้านครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านครูผู้สอน ดังต่อไปนี้ คือ ควรจัดอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติกเพื่อให้ครูผู้สอนเกิดความรู้ความเข้าใจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90 ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนเกิดความรักและเข้าใจในบุคคลออทิสติก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 29.27 และควรคัดเลือกครูผู้สอนที่มีความอดทนสูง สามารถดูแลเอาใจใส่ในตัวผู้เรียนได้มากเป็นพิเศษ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 26.83 ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้ คือ กิจกรรมควรมีความยืดหยุ่นเหมาะกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ตามลำดับ

ด้านสื่อการเรียนการสอน

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านสื่อการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้ คือ ควรจัดสื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 สื่อการเรียนการสอนควรสอดคล้องและเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78 และควรจัดสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอับความต้องการของผู้เรียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 ตามลำดับ

ด้านการวัดผลและประเมินผล

ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ในด้านการวัดผลและประเมินผล ดังต่อไปนี้ คือ การวัดและประเมินผลควรมีความแน่นอนชัดเจน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.55 และควรปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนออกทิสติกตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ประชากรมีทั้งหมด 10 คน แบ่งเป็นผู้เรียนออกทิสติกของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เขตบางกอกน้อย กทม. จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอบ้านไผ่ จ.ขอนแก่น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 จำแนกเป็นชาย จำนวน 10 คน คิดเป็น ร้อยละ 100.00 ส่วนมากเข้าศึกษามาแล้ว 1 ภาคเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ศึกษามาแล้ว 6 ภาคเรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และศึกษามาแล้ว 10 ภาคเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นของผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

1. ด้านหลักสูตร

ความคิดเห็นของผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านหลักสูตร คือ

- หลักสูตรสามารถนำกลับไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้และสามารถช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานได้
- เนื้อหาในหลักสูตรไม่ยากและสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ และเนื้อหาในหลักสูตรยากและไม่เข้าใจเนื้อหา
- เนื้อหาในหลักสูตรมีการเรียงลำดับโดยเรียนจากเรื่องง่ายก่อนที่จะไปเรียนเรื่องยาก

2. ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านครูผู้สอน คือ

- ครูผู้สอนใจดี
- เมื่อผู้เรียนออกทิสติกทำกิจกรรมไม่ได้จะถูกครูผู้สอนทำโทษโดยไม่ได้รับประทานขนมและไม่เคยถูกครูผู้สอนทำโทษแต่จะช่วยให้เราสามารถทำกิจกรรมได้
- ครูผู้สอนจะทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนออกทิสติกโดยไม่มีผู้ปกครองร่วมกิจกรรมด้วยและมีทั้งครูผู้สอนและผู้ปกครองร่วมทำกิจกรรมร่วมกัน
- ผู้เรียนออกทิสติกส่วนใหญ่สามารถทำกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดขึ้นได้ และทำกิจกรรมได้บ้างไม่ได้บ้าง

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

คือ

- กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง
- มีการจัดกิจกรรมการเรียนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน
- ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามความสามารถของผู้เรียนออกทิสติก
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนออกทิสติกและไม่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนออกทิสติกที่ต้องการเล่นของเล่นมากกว่า

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน คือ

- สื่อการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ
- สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอกับจำนวนผู้เรียนออกทิสติก
- มีการใช้สื่อการเรียนการสอนจริงในการจัดการเรียนการสอน
- นักศึกษาไม่เคยได้รับอันตรายจากการใช้สื่อการเรียนการสอน
- สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนออกทิสติกเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น

5. ด้านการวัดและประเมินผล

ความคิดเห็นของผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

คือ

- ผู้เรียนออกทิสติกได้จัดทำแฟ้มสะสมงานของตนเอง
- มีการประเมินและวัดผลผู้เรียนออกทิสติกในกิจกรรมการเรียนการสอน
- และมีการประเมินและวัดผลผู้เรียนออกทิสติกในช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนอยู่เป็นประจำ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ครอบคลุมสาระดังนี้ วัตถุประสงค์ ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ผู้บริหาร จำนวน 32 คน ครูผู้สอน จำนวน 53 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 85 คน จากศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน จำนวน 18 แห่ง ได้แก่

- 1) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอไทรงาม จ.กำแพงเพชร
- 2) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอหัวไทร จ.นครศรีธรรมราช
- 3) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอบ้านไผ่ จ.ขอนแก่น
- 4) ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอหางดง จ.เชียงใหม่

- 5) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเมือง จ.ลำปาง
- 6) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอบึงโขงหลง จ.หนองคาย
- 7) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเมือง จ.ตรัง
- 8) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอแม่สรวย จ.แม่ฮ่องสอน
- 9) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอละอุ่น จ.ระนอง
- 10) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเมือง จ.สกลนคร
- 11) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอมโนรมย์ จ.ชัยนาท
- 12) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอสองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี
- 13) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอดิวิวิชัย จ.สุราษฎร์ธานี
- 14) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
- 15) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเมือง จ.กาญจนบุรี
- 16) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร
- 17) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอกระบี่ จ.ระนอง และ
- 18) ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเมือง จ.สุพรรณบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกতিสติก พุทธศักราช 2543 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหารและครูผู้สอน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสติก พุทธศักราช 2543

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสติก พุทธศักราช 2543

2. แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนออกทิสติก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้ ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวและขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่เป็นประชากร ซึ่งผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 85 คน ได้รับแบบสอบถามคืน 85 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เรียนออกทิสติกด้วยตนเองที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตบางกอกน้อย กทม. และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอบ้านไผ่ จ.ขอนแก่น จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก โดยหาค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ($t - test$)

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหาร มีจำนวนทั้งหมด 32 คน ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.50 มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.38 มีประสบการณ์การทำงานกับคนพิการต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 96.88 และไม่มีความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก คิดเป็นร้อยละ 59.37

ครูผู้สอน มีจำนวนทั้งหมด 53 คน ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.94 มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 77.36 มีประสบการณ์การทำงานกับคนพิการต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 88.68 และไม่มีความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก คิดเป็นร้อยละ 60.38

2. สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

1. ด้านหลักสูตร

สภาพการจัดการศึกษาออกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านหลักสูตร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นที่ สภาพการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นด้านหลักสูตรที่สูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ หลักสูตรได้ให้ผู้สอน ครอบครัวและผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรการศึกษา ($\bar{X} = 3.88$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ มุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐาน การเรียนรู้เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 2.94$)

ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ สภาพการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ ผู้สอน ครอบครัวและผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 3.85$)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ มุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X}=2.83$)

ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านหลักสูตร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปัญหาโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.31$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ปัญหาเนื้อหาสาระวิชาของหลักสูตรได้มีการจัดลำดับความยากง่ายของสาระวิชาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=2.63$) ซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ปัญหาโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.08$) ส่วนปัญหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัญหาเนื้อหาสาระวิชาได้มีการจัดลำดับวิชาที่มาก่อนและหลังอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=2.85$)

2. ด้านครูผู้สอน

สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านครูผู้สอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ ครูผู้สอนมีความเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=3.94$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ครูผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก ($\bar{X}=2.91$)

ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ ครูผู้สอนมีความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างในตัวของผู้เรียน ($\bar{X}=3.79$)

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ครูผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก ($\bar{X}=2.94$)

ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านครูผู้สอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ปัญหาเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ของครูผู้สอนในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก ($\bar{X}=3.28$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูผู้สอนมีความเข้าใจในจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X}=2.63$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ครูผู้สอนมีคุณสมบัติเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ ($\bar{X}=2.85$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับน้อยคือ ครูผู้สอนมีความเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของผู้เรียน ($\bar{X}=2.26$)

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X}=4.09$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ผู้สอนใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ($\bar{X}=2.91$)

ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X}=3.92$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ผู้สอนใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X}=3.30$)

ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน 3 ข้อ คือ มีการจัดกิจกรรมโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตรงความต้องการของแต่ละบุคคล และผู้สอนใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ($\bar{X} = 2.97$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับน้อยคือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X} = 1.78$)

ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางคือ ผู้สอนใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X} = 2.64$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับน้อยคือ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ($\bar{X} = 1.79$)

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านสื่อการเรียน การสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ มีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้ตรงตามเนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการพัฒนา ($\bar{X} = 3.75$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.16$)

ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ นำมาใช้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี ($\bar{X} = 3.74$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.25$)

ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก ด้านสื่อการเรียนการสอน

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีเพียงพอสำหรับผู้เรียน ($\bar{X} = 3.38$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้ตรงตามเนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการพัฒนา ($\bar{X} = 2.72$)

ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางคือนำมาใช้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี ($\bar{X} = 3.28$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีการใช้สื่อของจริงในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.72$)

5.ด้านการวัดผลและประเมินผล

สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านการวัดผลและประเมินผล

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ มีการประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียนเพื่อให้การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.72$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ เท่ากัน 2 ข้อ อยู่ในระดับปานกลางคือ มีการปรับเกณฑ์การประเมินผลให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน และมีการประเมินการจบหลักสูตรการศึกษาของบุคคลออทิสติก โดยพิจารณาจากแฟ้มสะสมงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 3.41$)

ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ มีการบันทึกสรุปความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผลด้านพัฒนาการ ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียนเพื่อให้การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 2.53$)

ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านการวัดผล และประเมินผล

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบ เบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีการประเมินทักษะ พื้นฐานของ ผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ($\bar{X}=3.09$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน 2 ข้อ คือ มีการประเมินการจบ หลักสูตรการศึกษาของบุคคลออทิสติกโดยพิจารณาจากเพิ่มสะสมงานของผู้เรียนแต่ละคน ($\bar{X}=2.66$)

ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการประเมินการจบหลักสูตรการศึกษาของบุคคลออทิสติกโดยพิจารณาจากเพิ่มสะสมงานของ ผู้เรียนแต่ละคน ($\bar{X}=2.72$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในระดับน้อยคือ มีการบันทึกสรุป ความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผลด้านพัฒนาการ ($\bar{X}=2.38$)

3. สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคล ออทิสติก พุทธศักราช 2543

1. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการ จัด การศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีเพียงหนึ่งด้านที่ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน มีความแตกต่างกัน ได้แก่ สภาพการจัดการศึกษาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

2. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการจัด การศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาไม่มี ความแตกต่างกัน

4. สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 พบว่า

1.1 ผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร สูงเป็นอันดับแรก คือ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติกมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 36.00 และข้อเสนอแนะที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่รับผิดชอบควรส่งหลักสูตรไปยังศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนต่างๆทั่วประเทศให้เร็วขึ้นพร้อมมีคู่มืออธิบายการใช้หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 5.00

1.2 ผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน สูงเป็นอันดับแรก คือ ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเฉพาะด้านเกี่ยวกับบุคคลออกทิสติก คิดเป็นร้อยละ 35.00 และข้อเสนอแนะที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นเงินเดือนแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอและคุ้มค่า คิดเป็นร้อยละ 5.00

1.3 ผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สูงเป็นอันดับแรก คือ กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก คิดเป็นร้อยละ 83.33 และข้อเสนอแนะที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก คิดเป็นร้อยละ 22.22

1.4 ผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน สูงเป็นอันดับแรก คือ จัดสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 40.74 และข้อเสนอแนะที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ สื่อการเรียนการสอนควรสอดคล้องและเหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก คิดเป็นร้อยละ 25.93

1.5 ผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดผลและประเมินผล สูงเป็นอันดับแรก คือ ควรปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก คิดเป็นร้อยละ 61.54 และข้อเสนอแนะที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ การวัดและประเมินผลควรมีความแน่นอนชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 38.46

2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 พบว่า

2.1 ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านหลักสูตร สูงเป็นอันดับแรก คือ ควรมีคำอธิบายเนื้อหาให้ชัดเจนเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 40.90 และข้อเสนอแนะที่ครูผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ ควรจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของผู้เรียนแต่ละคน คิดเป็นร้อยละ 27.45

2.2 ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน สูงเป็นอันดับแรก คือ ควรจัดอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับบุคคลออกทิสติกเพื่อให้ครูผู้สอนเกิดความรู้ความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 43.90 และข้อเสนอแนะที่ครูผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ ควรคัดเลือกครูผู้สอนที่มีความอดทนสูง สามารถดูแลเอาใจใส่ในตัวผู้เรียนได้มากเป็นพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 26.83

2.3 ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สูงเป็นอันดับแรก คือ กิจกรรมควรมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 42.86 และข้อเสนอแนะที่ครูผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 23.81

2.4 ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน สูงเป็นอันดับแรก คือ จัดสื่อการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 39.13 และข้อเสนอแนะที่ครูผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ จัดสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอับความต้องการของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 26.09

2.5 ครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดผลและประเมินผล สูงเป็นอันดับแรก คือ การวัดผลและประเมินผลควรมีความแน่นอนชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 55.55 และข้อเสนอแนะที่ครูผู้สอนให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ ควรปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับบุคคลออกทิสติก คิดเป็นร้อยละ 44.44

5. สรุปข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนออทิสติกตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

ผู้เรียนออทิสติกมีจำนวนทั้งหมด 10 คน แบ่งเป็นผู้เรียนออทิสติกของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตบางกอกน้อย กทม. คิดเป็นร้อยละ 50.00 และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอบ้านไผ่ จ.ขอนแก่น คิดเป็นร้อยละ 50.00 ผู้เรียนออทิสติกที่ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นเพศชายทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนมากเข้าศึกษามาแล้ว 1 ภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 40.00

6. สรุปความคิดเห็นของผู้เรียนออทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

1. ด้านหลักสูตร

ความคิดเห็นของผู้เรียนออทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านหลักสูตร คือ ส่วนใหญ่ผู้เรียนออทิสติกมีความคิดเห็นว่าเนื้อหาที่เรียนในหลักสูตรสามารถนำกลับไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ เนื้อหาความรู้ในหลักสูตรไม่ยากเกินความสามารถของผู้เรียนออทิสติกและสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่เรียนได้ และเนื้อหาความรู้ในหลักสูตรมีการเรียนตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหาโดยเรียนจากเนื้อหาเรื่องที่ยากก่อนจะไปเรียนเนื้อหาเรื่องที่ยากขึ้นไป

2. ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของผู้เรียนออทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านครูผู้สอน คือ ครูผู้สอนใจดี เมื่อผู้เรียนออทิสติกทำกิจกรรมไม่ได้จะถูกครูผู้สอนทำโทษโดยไม่ให้ปรับระทานครูผู้สอนจะทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนออทิสติกโดยไม่มีผู้ปกครองร่วมกิจกรรมด้วย และผู้เรียนออทิสติก ส่วนใหญ่สามารถทำกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดขึ้นได้

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของผู้เรียนออทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน คือ กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน มีการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามความสามารถของผู้เรียนออทิสติก และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนออทิสติก

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน คือ สื่อการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอกับจำนวนผู้เรียนออกทิสติก มีการใช้สื่อการเรียนการสอนจริงในการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนออกทิสติกไม่เคยได้รับอันตรายจากการใช้สื่อการเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น สามารถทำให้ผู้เรียนออกทิสติกเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น

5. ด้านการวัดและประเมินผล

ความคิดเห็นของผู้เรียนออกทิสติกเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านการวัดและประเมินผล คือ ผู้เรียนออกทิสติกได้จัดทำแฟ้มสะสมงานของตนเอง มีการประเมินและวัดผลผู้เรียนออกทิสติก ในกิจกรรมการเรียนการสอน และมีการประเมินและวัดผลผู้เรียนออกทิสติกในช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนอยู่เป็นประจำ

การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 พบว่า มีประเด็นที่สำคัญควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การอภิปรายผลความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและ ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับ บุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและ ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 มีประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร

สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านหลักสูตร

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 มีสภาพการจัดการศึกษาเป็นรายด้านโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีสภาพระดับการจัดสูงที่สุดของผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกัน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยเรื่องของผู้สอน ครอบครัวและผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้แก่บุคคลออทิสติก ซึ่งสอดคล้องกับที่ กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่ให้ผู้สอน ครอบครัวและผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลออทิสติกเป็นการจัดหลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพของบุคคลออทิสติก ซึ่งจากการประสานความร่วมมือจากบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับบุคคลออทิสติกเป็นการช่วยฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาบุคคลออทิสติกที่ดีที่สุด และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (2546) เกี่ยวกับหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติกที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนใช้จัดการศึกษานั้น ได้มีการปรับรูปแบบและและพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับสภาพของบุคคลออทิสติกอยู่ตลอดเวลา ซึ่งในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรต้องร่วมกันประชุมปรึกษาหารือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลออทิสติกทุกฝ่าย เช่น พ่อ แม่ ครูผู้สอน แพทย์ ฯลฯ โดยเน้นหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้บุคคลออทิสติกสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้เรียนออทิสติก (2546) ที่ได้กล่าวว่า หลักสูตรสามารถนำกลับไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนออทิสติกและสามารถช่วยเหลือผู้ปกครองในการทำงานได้

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านหลักสูตร ในส่วนที่ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเหมือนกัน คือการที่ผู้สอน ครอบครัวและผู้เกี่ยวข้องควรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้แก่บุคคลออทิสติก ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลออทิสติกนั้นเป็นผู้ที่ใกล้ชิดได้ศึกษาเรียนรู้และเข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียนออทิสติกว่ามีความต้องการหรือสนใจสิ่งใดเป็นพิเศษ จึงทำให้สามารถจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม วิถีชีวิต ความต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของบุคคลออทิสติกทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาอาชีพน่าจะส่งผลให้ผู้เรียนออทิสติกมี

ความรู้พื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิตของตนเองในสังคมได้อย่างปกติสุข ทั้งยังเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของครอบครัวและสังคมอีกทางหนึ่งด้วยเช่นกัน

จากการที่ผู้วิจัยไปดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้เรียน ออทิสติก พบว่า ปัจจุบันสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาสำหรับผู้เรียนออทิสติกนั้น ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครอบครัว และแพทย์ผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนออทิสติกจะร่วมกันจัดทำหลักสูตรเฉพาะเป็นรายบุคคล ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลออทิสติกแต่ละคนมีความแตกต่างของอาการพิการไม่เหมือนกันบางคนมีอาการซ้ำซ้อนของความพิการอื่นๆ ร่วมด้วย เช่น อาการสมาธิสั้น อาการพิการทางสมอง อาการซึมเศร้าหรืออารมณ์รุนแรงฉุนเฉียว เป็นต้น จึงทำให้ต้องมีการร่วมมือกันในทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับบุคคลออทิสติกในการจัดทำหลักสูตรรายบุคคลสำหรับผู้เรียนออทิสติก

ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านหลักสูตร

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 มีปัญหาการจัดการจัดทำหลักสูตรโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีระดับปัญหาสูงที่สุดทั้งของผู้บริหารและครูผู้สอน ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกัน คืออยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยปัญหาโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ ซึ่งหมายความว่าโครงสร้างของหลักสูตรไม่มีปัญหามากหรือมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแต่ละบุคคลมีสภาพที่แตกต่างกันมากหลักสูตรอาจจะดีสำหรับบางคนแต่กับบางคนอาจใช้ไม่ได้ดี ดังนั้นโครงสร้างของหลักสูตรจึงมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (2546) ที่ได้กล่าวว่า บุคคลออทิสติกมีความรุนแรงของอาการพิการแตกต่างกันมาก จึงทำให้การเรียนรู้ของแต่ละคนมีความแตกต่างกันมาก

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติกด้านหลักสูตรนั้นควรยึดโครงสร้างหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติกเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และนำโครงสร้างของหลักสูตรมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อลดข้อจำกัดของผู้เรียนอันเนื่องมาจากความรุนแรงของอาการพิการ จึงจะทำให้การจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออทิสติกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ด้านครูผู้สอน

สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านครูผู้สอน

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 มีสภาพการจัดการศึกษาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านครูผู้สอน พบว่า ข้อที่มีสภาพการจัดการศึกษาด้านครูผู้สอนในระดับสูงที่สุดของผู้บริหารและครูผู้สอน ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกัน คืออยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ได้แก่ ประเด็นที่ว่า ด้วยสภาพความเข้าใจและการยอมรับความแตกต่างในผู้เรียนแต่ละบุคคล ทั้งนี้หมายความว่า ครูผู้สอนมีความเข้าใจและมีการยอมรับความแตกต่างในตัวผู้เรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีความเข้าใจและได้รับรู้ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของผู้เรียนออทิสติกอย่างละเอียด ทั้งพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นต้น ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (2546) พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่จะศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนออทิสติกเป็นรายบุคคลอย่างใกล้ชิดต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับศรียา นิยมธรรม (2534) ได้กล่าวว่า การผสมผสานระหว่างวุฒิภาวะ แรงจูงใจ และโอกาส ครูจะเป็นผู้กำหนดแผนการสอนในกิจกรรมต่างๆ โดยสังเกตพฤติกรรมของเด็กที่มีความพิการทางสติปัญญา แล้วลงบันทึกไว้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดความเหมาะสมกับสภาพและพัฒนาการของเด็กพิเศษเป็นรายบุคคล

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการที่ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนแต่ละคนมีความเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของผู้เรียนว่าไม่เหมือนกัน ซึ่งบางคนอาจมีความเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของผู้เรียนได้มาก ส่วนครูผู้สอนบางคนอาจมีความเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของผู้เรียนได้น้อย ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ประสบผลสำเร็จอย่างสูงสุด

ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านครูผู้สอน

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ข้อที่มีปัญหาในระดับสูงสุดของผู้บริหารอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วย ปัญหาการมีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติกของครูผู้สอน ทั้งนี้หมายความว่าครูผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก ไม่มากหรือมีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก อยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (2546) ที่ได้ กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนจบการศึกษาเฉพาะทางด้านจัดการศึกษาให้แก่คนพิการ หรือบุคคลออทิสติกโดยตรง จึงทำให้ครูผู้สอนยังไม่สามารถจัดการศึกษาให้แก่บุคคลออทิสติกได้ อย่างสมบูรณ์ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติกในด้านต่างๆ ยังเป็นเรื่องใหม่ ในสังคมไทย จึงส่งผลให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติกยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร ดังที่ ผลการวิจัยของ ชนิษฐา เทวินทรภักดี (2543) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในสถานสงเคราะห์ พบว่า การที่ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจ การฝึกอบรมและ พัฒนาการตนเองนั้นจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับความรู้เท่าที่ควร

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการที่ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหา การจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลางนั้น ผู้บริหารควรหาแนวทางแก้ไขปัญหา การมีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติกของครูผู้สอนอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้เนื่องจากคุณสมบัติของครูผู้สอนที่ดีนั้นควรต้องมีความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออทิสติก เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนนั้นบรรลุ จุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน และการที่จะดำเนินการสอนให้สำเร็จตามผลที่ตั้งไว้ นั้น ต้องอาศัยความรู้ความสามารถของครูผู้สอนเป็นสำคัญ

จากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอก โรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอน มีปัญหาเป็นโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาในระดับสูงสุดที่สุดของครูผู้สอนอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ว่า ด้วยเรื่องคุณสมบัติของครูผู้สอนไม่เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ ทั้งนี้หมายความว่า ปัญหา การที่ครูผู้สอนมีคุณสมบัติเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบเท่าที่ควรไม่เป็นปัญหามาก หรือมี ปัญหาไม่มากคืออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ครูผู้สอนของศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวไว้ว่า อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการเรียนการสอน ของทั้งนักศึกษาปกติและผู้เรียนออทิสติกจึงทำให้ต้องมีการเตรียมการสอนมากและในการจัด การเรียนการสอนให้แก่บุคคลออทิสติกนั้นครูผู้สอนต้องมีความรู้เฉพาะเรื่องอย่างมาก เช่น วิธี

บำบัด วิธีรักษา วิธีแก้ไขพฤติกรรม เป็นต้น จึงทำให้ครูผู้สอนมีความเห็นว่าคุณสมบัติของครูผู้สอนนั้นยังไม่เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรมีการจัดการอบรมครูผู้สอนเฉพาะบุคคลออกทิสติกขึ้นกลุ่มหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนเฉพาะกลุ่มบุคคลออกทิสติก ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนนอกระบบโรงเรียนสำหรับบุคคลออกทิสติกมีคุณภาพ ประสิทธิภาพสูงขึ้น เนื่องจากครูผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออกทิสติก จึงจะเป็นการแก้ไขปัญหาคุณสมบัติของครูผู้สอนได้ด้วยอีกวิธีการหนึ่ง

จากการที่ผู้วิจัยไปดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้เรียนออกทิสติก พบว่า ปัจจุบันปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านครูผู้สอนที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ จำนวนครูผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ อีกทั้งครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลออกทิสติกอีกมาก จึงทำให้การดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออกทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 มีสภาพการจัดการศึกษาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มีสภาพระดับการตัดสินสูงที่สุดทั้งของผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเดียวกัน คืออยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทั้งนี้มีความหมายว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายมาก ซึ่งพบว่าสอดคล้องกับข้อกำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของกรมการศึกษานอกโรงเรียน (2543) ที่ได้กำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนได้เน้นให้นำเทคนิคและวิธีการต่างๆ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และเกิดความสนุกสนานในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นๆ โดยคำนึงถึงความแตกต่างในด้านพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ และเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุดเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของ

ผู้เรียนให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้เรียนออทิสติก (2546) ที่ได้กล่าวว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากมาย ทั้งที่เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้ฝึกปฏิบัติจริงหรือเป็นกิจกรรมที่ได้ไปเรียนในชุมชนที่ใกล้กับห้องเรียนด้วย และสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลออทิสติกนั้นมีข้อจำกัดในเรื่องของอาการ ความพิการอย่างมาก เช่น อาการไม่อยู่นิ่ง สมาธิสั้น วอกแวก มีความสนใจในสิ่งเดิมซ้ำๆ เป็นต้น จึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นควรจัดให้มีความหลากหลาย เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับสภาพความสนใจและความต้องการของผู้เรียน บุคคลออทิสติกให้มากที่สุด จึงจะทำให้การจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออทิสติกประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพสูงสุด

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายนั้นมีความเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบสนองของความต้องการของผู้เรียนและสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนออทิสติกนั้นจะมีความสนใจจำกัดเฉพาะและไม่สนใจสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวเอง จึงเป็นการสมควรที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย เพื่อหาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของบุคคลออทิสติกตามแต่ละบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้เกิดประโยชน์โดยตรงแก่ผู้เรียนออทิสติก

ปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีปัญหาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาในระดับสูงสุดของผู้บริหารอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และพบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากันถึงสามข้อด้วยกัน ได้แก่ ประเด็นแรกว่าด้วยปัญหาการจัดกิจกรรมโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งหมายความว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงมีปัญหาไม่มากคืออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวไว้ว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนออทิสติกมีข้อจำกัดของความพิการอยู่มาก และอีกสาเหตุหนึ่งคือจำนวนสื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอจึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ปฏิบัติในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้จริงเท่าที่ควร ซึ่งขัดแย้งกับการสัมภาษณ์ของผู้เรียนออทิสติก (2546) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นผู้เรียนออทิสติกได้ฝึกปฏิบัติจริงมากที่สุด ประเด็นที่สองว่าด้วยปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน

การสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตรงความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความหมายว่า ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนนั้นมีปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามความต้องการของแต่ละบุคคลไม่มาก หรือมีปัญหาอยู่บ้างในระดับปานกลาง ดังที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนออกทิสติกจะมีความสนใจจำกัดเฉพาะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงอย่างเดียวเป็นระยะเวลาสั้นๆ หรือบางคนอาจมีปัญหาทางด้านพฤติกรรม เช่น สมาธิสั้น อยู่ไม่นิ่ง วอกแวกง่าย ไม่มองสบตา ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงจึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (2546) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่บุคคลออกทิสติกควรมีการสังเกตพฤติกรรมว่าปัจจุบันผู้เรียนออกทิสติกให้ความสนใจต่อสิ่งใด และนำสิ่งที่สังเกตได้มาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนออกทิสติกเป็นรายบุคคล เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นตรงตามความสนใจของผู้เรียนออกทิสติกให้มากที่สุด ซึ่งขัดแย้งกับการสัมภาษณ์ของผู้เรียนออกทิสติก (2546) ที่กล่าวว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด และประเด็นสุดท้ายคือประเด็นที่ว่าด้วยปัญหาผู้สอนเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน โดยที่ผู้สอนคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ซึ่งมีความหมายว่าปัญหาในการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งมีปัญหาไม่มากหรือมีปัญหาอยู่บ้างคืออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (2546) ที่กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นผู้สอนส่วนใหญ่จะทำการศึกษาว่าผู้เรียนมีความสามารถมากน้อยเพียงใดก่อนที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียนให้ได้มากที่สุด

จากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับน้อยและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาในระดับสูงสุดของครูผู้สอนอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยเรื่อง ผู้สอนใช้กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ซึ่งหมายความว่าปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนเท่าที่ควร คือมีปัญหาไม่มากหรือมีปัญหาอยู่บ้างในระดับปานกลาง ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวไว้ว่า อาจเนื่องมาจากบุคคลออกทิสติกไม่ค่อยให้ความสนใจสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัว สนใจแต่สิ่งเดิมๆ เป็นเวลานานๆ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากอาการรุนแรงของความพิการ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนให้แน่ชัดว่ามีความสนใจหรือพึงพอใจต่อกิจกรรมใด เพื่อครูที่ผู้สอนจะสามารถจัดได้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน

ออกทิสติก และที่สำคัญที่สุดผู้เรียนออกทิสติกจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลายก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนออกทิสติกมากที่สุด ซึ่งขัดแย้งกับการสัมภาษณ์ของผู้เรียนออกทิสติก (2546) ที่ได้ให้ความคิดเห็นว่าการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นมีความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนออกทิสติกเป็นอย่างมาก

จากการที่ผู้วิจัยไปดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้เรียนออกทิสติก พบว่า ปัจจุบันปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ส่วนใหญ่ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นเกิดจากการขาดแคลนสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออกทิสติกต้องอาศัยห้องเรียนของโรงเรียนที่ร่วมจัดการศึกษาสำหรับบุคคลออกทิสติก ซึ่งทำให้เกิดข้อจำกัดต่างๆ ในการดำเนินการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ห้องเรียนมีพื้นที่จำกัด เสียงดังที่เกิดจากภายนอกห้องเรียน ฯลฯ จึงทำให้การจัดการจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออกทิสติกยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออกทิสติก ด้านสื่อการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน มีสภาพการปฏิบัติเป็นรายด้านโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีสภาพการปฏิบัติในระดับสูงสุดของผู้บริหารอยู่ในเกณฑ์ระดับมากได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้ตรงตามเนื้อหาหรือตรงตามทักษะที่ต้องการพัฒนา ซึ่งมีความหมายว่าสภาพการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนสามารถเลือกใช้ได้ตรงตามเนื้อหาความรู้และเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้ตรงตามทักษะที่ต้องการพัฒนาเป็นอย่างมาก ดังที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน การจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สอนต้องมีความสามารถในการใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (2546) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ของผู้เรียนออกทิสติกต้องเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือสื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริง และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องมีความสามารถในการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อที่จะสามารถเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน

ใช้ได้ตรงตามเนื้อหาการเรียนการสอนและตรงตามทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ดังนั้น สื่อการเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับบุคคลออทิสติก โดยสื่อการเรียนการสอนที่ดีนั้นจะต้องสามารถพัฒนาได้ครอบคลุมทักษะต่าง ๆ ได้หลายทักษะและเกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจน จึงจะทำให้การจัดการเรียนการสอนให้แก่บุคคลออทิสติกนั้นประสบผลสำเร็จสามารถพัฒนาผู้เรียนออทิสติกได้อย่างเต็มศักยภาพ

จากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน มีสภาพการปฏิบัติเป็นรายด้านโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีสภาพการปฏิบัติในระดับสูงสุดของครูผู้สอนอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้นั้นสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ซึ่งมีความหมายว่าสภาพของการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้นั้นสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี หรือมีสภาพการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้นั้นสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้เรียนออทิสติก ที่ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีความน่าสนใจมาก และสอดคล้องจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่จะศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนออทิสติกว่าช่วงระยะเวลาที่ผู้เรียนออทิสติกให้ความสนใจกับสิ่งใดมากที่สุด และจึงนำสิ่งนั้นมาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนออทิสติกให้มีความสนใจต่อเนื้อหาความรู้และทักษะที่ต้องการปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนออทิสติกเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการที่ดียิ่งขึ้น

ปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านสื่อการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาในระดับสูงสุดของผู้บริหารอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยสื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอสำหรับจำนวนผู้เรียน ซึ่งมีความหมายว่าปัญหาจำนวนสื่อการเรียนการสอนที่มีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนออทิสติกนั้นเป็นปัญหาไม่มาก หรือมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวว่า อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ทั้งนี้ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออทิสติกมีราคาแพงและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดทำ

สื่อการเรียนการสอนต่างๆ สำหรับบุคคลออทิสติกนั้นยังมีไม่เพียงพอ และเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริงหรือเหมือนของจริงที่สุด เพื่อความปลอดภัยไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้เรียนออทิสติกจึงทำให้การจัดบริการมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนออทิสติก

จากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาเป็นรายด้านโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาในระดับสูงสุดของครูผู้สอนอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ยังไม่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดีเรียน ซึ่งมีความหมายว่า ปัญหาการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ยังไม่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดีเรียนเท่าที่ควร ดังที่ กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2543) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนที่เป็นบุคคลออทิสติกจะมีลักษณะอาการบกพร่องทางด้านต่างๆ เช่น ทางสังคม ด้านการสื่อสาร ด้านพฤติกรรมอารมณ์ ด้านจินตนาการ ฯลฯ ซึ่งอาจทำให้พฤติกรรมที่บุคคลออทิสติกแสดงออกมาให้เห็น คือ อาการชนไม่อยู่นิ่ง การวิ่งหรือเดินไปมาตลอดเวลา สมาธิสั้น มีช่วงความสนใจสั้น เล่นหรือทำงานในช่วงระยะเวลาสั้น มีพฤติกรรมซ้ำๆ ยากต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีความขัดแย้งกับการสัมภาษณ์ของผู้เรียนออทิสติก (2546) ที่ได้ให้ความเห็นว่าสื่อการเรียนการสอนนั้นมีความน่าสนใจมากที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้สอนจึงควรนำสื่อการเรียนการสอนหลายๆ ชนิดมาประกอบการจัดการเรียนการสอน และในการเรียนการสอนแต่ละกิจกรรมนั้นควรใช้เวลาไม่เกินในการเรียนการสอนประมาณ 15-20 นาที เพื่อดึงดูดและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนออทิสติกให้มีความสนใจกับสื่อการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนเตรียมมา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามที่ตั้งไว้

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านการวัดผลและประเมินผล

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีสภาพการปฏิบัติเป็นรายด้านโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีสภาพการปฏิบัติในระดับสูงสุดของผู้บริหารอยู่ในเกณฑ์

ระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยการประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียนเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งมีความหมายว่าการประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียนเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นมีสภาพการปฏิบัติไม่มาก หรือมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวไว้ว่า อาจเนื่องมาจากผู้สอนต้องการทราบถึงพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคนในทักษะในด้านเนื้อหาวิชาการและด้านพฤติกรรม เพื่อนำข้อมูลมาจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะรายบุคคลให้มีความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับกรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) ที่ได้กล่าวว่า กรมการศึกษานอกโรงเรียนมีข้อกำหนดให้ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการวัดและประเมินผลก่อนการเรียนและระหว่างเรียนของบุคคลออกทิสติกทุกคนที่เข้ามารับการศึกษานอกโรงเรียนในสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้เรียนออกทิสติก (2546) ที่ได้กล่าวว่า มีการประเมินผลและวัดผลผู้เรียนออกทิสติกในช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนเป็นประจำ

จากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีสภาพการปฏิบัติเป็นรายชื่อโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า ข้อที่มีสภาพการปฏิบัติในระดับสูงสุดของครูผู้สอนอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยการสรุปความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผลด้านพัฒนาการ ซึ่งมีความหมายว่ามีสภาพการสรุปความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผลด้านพัฒนาการมาก ดังที่ ไพฑูรย์ สีนลาวัฒน์ (2543) ได้กล่าวไว้ว่าการประเมินผลเพื่อดูความก้าวหน้าของผู้เรียนมีจุดประสงค์ที่ต้องการจะทราบว่าผู้เรียนได้เรียนไปแค่ไหนเมื่อเทียบกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ รวมทั้งต้องการจะดูจุดเด่นและจุดด้อยในตัวผู้เรียนเพื่อที่ผู้สอนจะได้หาทางปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกรมการศึกษานอกโรงเรียน (2544) ได้กล่าวไว้ว่า เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลสำหรับบุคคลออกทิสติกนั้นต้องวัดผลและประเมินผลจากความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลง เพื่อศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนว่ามีการพัฒนาการในการเรียนอย่างไร โดยมีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลเฉพาะสำหรับบุคคลออกทิสติก ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้วัดผลและประเมินผู้เรียนด้วยตนเองตามข้อกำหนดที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้กำหนด

ปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับบุคคลออทิสติก ด้านการวัดผล และประเมินผล

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีปัญหาโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาในระดับสูงสุดของผู้บริหารอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยปัญหาประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียน เพื่อให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งมีความหมายว่าปัญหาประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียน เพื่อให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นมีอยู่ในระดับไม่มาก ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (2546) ได้กล่าวว่า อาจเป็นเพราะผู้เรียนที่เป็นบุคคลออทิสติกมีความแตกต่างกันมากในแต่ละบุคคล จึงควรประเมินทักษะพื้นฐานเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน และตรงตามความสนใจของผู้เรียนมากที่สุด เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีปัญหาเป็นรายด้านโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาในระดับสูงสุดของครูผู้สอนอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นที่ว่าด้วยการประเมินการจบหลักสูตรการศึกษาของบุคคลออทิสติกโดยพิจารณาจากแฟ้มสะสมงานของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งมีความหมายว่าปัญหาการประเมินการจบหลักสูตรการศึกษาของบุคคลออทิสติกโดยพิจารณาจากแฟ้มสะสมงานของผู้เรียนแต่ละคนมีไม่มาก ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนบุคคลออทิสติก (2546) ได้กล่าวว่า อาจเป็นเพราะผู้เรียนออทิสติกที่เรียนในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนส่วนใหญ่จะมีอาการพิการรุนแรง ส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนไม่เปลี่ยนแปลงเท่าที่ควรและยังไม่สามารถใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลทั่วไปในสังคมได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงควรที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันจัดการศึกษาให้แก่บุคคลออทิสติก เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของผู้เรียนออทิสติก (2546) ที่ได้กล่าวว่า ผู้เรียนออทิสติกทุกคนได้จัดทำแฟ้มสะสมงานของตนเอง

จากการที่ผู้วิจัยไปดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้เรียนออทิสติก พบว่า ปัจจุบันปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ด้านการวัดผลและประเมินผลมีปัญหาย่างมากในเรื่องของเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลผู้เรียนออทิสติก ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้เรียนออทิสติกมีพฤติกรรมกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดซ้ำๆ ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงใดหรือมีพัฒนาการที่ช้า

มาก จึงทำให้การเรียนการสอนไม่สามารถบรรลุถึงขั้นตอนการวัดผลและประเมินผลสำหรับผู้เรียนออกทิสติกได้ ส่งผลให้ปัจจุบันมีผู้เรียนออกทิสติกของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น เพียงคนเดียวที่สามารถเรียนจบผ่านตามเกณฑ์หลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

2. การอภิปรายผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 มีดังนี้

1. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยรวมทั้งห้าด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเพียงด้านเดียวที่ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ สภาพด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติงานด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่า ผู้บริหารจึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันซึ่งครูผู้สอนอาจมีแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งเป็นเทคนิคการสอนเฉพาะของผู้สอนแต่ละคนที่ต้องการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนที่เป็นบุคคลออทิสติก ซึ่งมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างกันไปเป็นรายบุคคล จึงทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูผู้สอนมีความแตกต่างกัน

2. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 โดยรวมทั้งห้าด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูผู้สอนมีลักษณะการทำงานกับบุคคลออทิสติกที่เหมือนกันอยู่หลายอย่าง เช่น สถานที่ทำงาน กลุ่มผู้เรียนออทิสติก และมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อคนพิการเหมือนกัน จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก ไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543

1. ควรพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับบุคคลออทิสติกโดยเฉพาะครูผู้สอนให้มีโอกาสศึกษา พัฒนาอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานเกี่ยวกับบุคคลออทิสติก อย่างสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ควรเพิ่มครูผู้สอนเกี่ยวกับบุคคลออทิสติกให้มีจำนวนมากขึ้น โดยให้มีสัดส่วนเพียงพอที่จะดูแลรับผิดชอบผู้เรียนที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้กล่าวไว้ว่า สัดส่วนครูผู้สอนต่อผู้เรียนออทิสติก ควรเป็น 1 : 1 คน เพื่อครูผู้สอนจะได้ดูแลผู้เรียนออทิสติกอย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ
3. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียนออทิสติก
4. บุคลากรทุกฝ่ายควรร่วมมือกันวางแผนการจัดการเรียนการสอนแก่บุคคลออทิสติก เพื่อให้ผู้เรียนออทิสติกเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ควรจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียนออทิสติก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 ในหน่วยงานอื่นๆที่นำหลักสูตรไปใช้ เช่น โรงเรียนของรัฐและโรงเรียนเอกชน โรงเรียนการศึกษาพิเศษ ฯลฯ เพื่อสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษาให้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ควรมีการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการอื่นๆ เช่น การใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของครูผู้สอนและผู้เรียนออทิสติก ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543 เพื่อจะได้รับข้อมูลเพิ่มเติมที่มีความละเอียดและชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ควรมีการวิจัยและติดตามผลว่าผู้เรียนออทิสติกสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนิษฐา ถาวรกิจ..2537. การศึกษาความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติด้านการฟื้นฟูคนพิการโดยชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านคนพิการในที่ทำกรประชาสงเคราะห์จังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กษมา อุทัยภัตตากร. 2539. ความยุ่งยากและความขัดแย้งในครอบครัวเมื่อสมาชิกเป็นออทิสติก. วารสารสุขภาพจิต. 2 (2539) : 7-9.
- กัญญา ธัญมันตา. 2533. เด็กออทิสติกกับผลกระทบต่อพ่อแม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วิริยะ. 2539. การรับรู้เกี่ยวกับโรคออทิสติกและการดูแลบุตรออทิสติกในมารดาที่มีบุตรเป็นออทิสติก. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลแม่และเด็ก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กาญจนา คุณารักษ์. 2543. พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตรเล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. 2538. การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนพิการ. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. 2537. การวัดผลประเมินทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. 2544. การศึกษาดำเนินงานการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนพิการ. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมมาตรฐานการศึกษานอกโรงเรียน.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. 2544. คู่มือการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับกลุ่มเป้าหมายพิเศษตามระเบียบกรมการศึกษานอกโรงเรียนว่าด้วยการจัดการศึกษาเบ็ดเสร็จ พ.ศ.2543. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมมาตรฐานการศึกษานอกโรงเรียน.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. 2539. คู่มือการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ สำหรับคนพิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. 2540. คู่มือการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญสำหรับคนพิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. 2544. คู่มือครู : การจัดการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2543. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. 2545. เครือข่ายรายชื่อสถานศึกษาในสังกัดกรมการศึกษา
นอกระบบโรงเรียน ที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบแบบเบ็ดเสร็จ
ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกนอกระบบ พุทธศักราช 2543. กรุงเทพฯ :
- ศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกระบบกลุ่มเป้าหมายพิเศษ. (เอกสารอัดสำเนา)
- การศึกษานอกระบบ, กรม. 2542. นโยบายการจัดการศึกษานอกระบบสำหรับคนพิการ.
กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่บริษัททำไทยเพรสจำกัด.
- การศึกษานอกระบบ, กรม. 2544. นโยบายการจัดการศึกษานอกระบบสำหรับคนพิการ.
กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมมาตรฐานการศึกษานอกระบบ. (เอกสารอัดสำเนา)
- การศึกษานอกระบบ, กรม. 2542. นโยบายการจัดการศึกษานอกระบบสำหรับคนพิการ.
กรุงเทพฯ : กองแผนงาน. (เอกสารอัดสำเนา)
- การศึกษานอกระบบ, กรม. 2537. แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษานอกระบบ.
กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- การศึกษานอกระบบ, กรม. 2544. ผลการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกระบบสำหรับ
คนพิการ ปี พ.ศ.2543. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมมาตรฐานการศึกษานอกระบบ.
(เอกสารอัดสำเนา)
- การศึกษานอกระบบ, กรม. ม.ป.ป.. ผู้จัดกรมการศึกษานอกระบบ 2535. กรุงเทพฯ:
เอกสารฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม การศึกษานอกระบบ.
- การศึกษานอกระบบ, กรม. 2544. หลักสูตรการศึกษานอกระบบแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
สำหรับบุคคลออกนอกระบบ พุทธศักราช 2543. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. 2530. การศึกษานอกระบบโรงเรียนกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- " การศึกษาเพื่อคนพิการ " กรุงเทพธุรกิจ (22 กรกฎาคม 2543). หน้า 16.
- " กศน.ผลักดันหลักสูตรรองรับเด็กออกนอกระบบ " กรุงเทพธุรกิจ : จุดประกาย (10 กันยายน 2541).
หน้า 5.
- ชินษฐา เทวินทรภักดี. 2539. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ : แห่งความสำเร็จของคนพิการ.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กรมประชาสงเคราะห์
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.
- " ชื่อเรียกช่องทางการศึกษาของกลุ่มออกนอกระบบและสเปคตรัมของออกนอกระบบ " มติชนรายวัน
(30 สิงหาคม 2543). หน้า 6.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2543. การประชุม สัมมนาผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาพิเศษ.กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

คณะทำงานจัดทำทำเนียบสถานศึกษา หน่วยงาน บุคลากร และเครือข่ายที่ให้บริการแก่คนพิการ ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2543. ทำเนียบสถานศึกษา หน่วยงาน บุคลากร และเครือข่าย ที่ให้บริการแก่คนพิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

“โครงการนำร่องเด็กพิการเฉพาะกลุ่มออทิสติก“ แนวนำ (13 ตุลาคม 2543). หน้า 19.

จอม ชุ่มช่วย. 2539. ครอบครัวกับเด็กออทิสติก. วารสารยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ 6 (มกราคม- เมษายน 2539) : 6 -11.

ชูศักดิ์ จันทยานนท์. 2540. การศึกษาพิเศษเพื่อเด็กออทิสติก. เอกสารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3. กรุงเทพฯ : ชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก. (เอกสารอัดสำเนา)

ชูศักดิ์ จันทยานนท์. 2542. นานาชาติสะเกี่ยวกับเด็กออทิสติก. เอกสารประชาสัมพันธ์โรงเรียน อนุบาลจันทยานนท์. กรุงเทพฯ : โรงเรียนอนุบาลจันทยานนท์. (เอกสารอัดสำเนา)

ชูศักดิ์ จันทยานนท์. 2541. แนวคิดการรวมตัวจัดตั้งองค์กรช่วยเหลือตนเองของผู้ปกครอง เด็กออทิสติก. เอกสารคณะทำงานก่อตั้งสมาคมออทิสซึมแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก. (เอกสารอัดสำเนา)

دنوخ ต้นมณี. 2544. เมื่อลูกเป็นออทิสติก. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ธำรง บัวศรี. 2532. ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เอร่าวิถกรรมการพิมพ์.

นฤมล ขวัญศิริ. 2541. การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะ เริ่มแรกแก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นายกรัฐมนตรี, สำนัก. 2543. พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

นายกรัฐมนตรี, สำนัก. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

ปรเมศวร์ สุขมาก. 26 กรกฎาคม พ.ศ.2544. ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมศึกษานอกโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายพิเศษ. สัมภาษณ์.

- ประคอง กรรณสูตร. 2538. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประชาสงเคราะห์, กรม. 2539. งานวันคนพิการสากล 2539. กรุงเทพฯ : สมชายการพิมพ์.
- ปราณีพันธ์ จารุวัฒน์พันธ์. 2540. ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดการศึกษา
นอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนทางไกลสำหรับคนพิการทางการมองเห็น. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- ปิยะนารถ จันทร์หาโชติวิทย์. 2543. กระบวนการแสวงหาข้อมูลข่าวสารในการดูแลเด็กออทิสติก.
ปริญญาโทนิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผดุง อารยะวิญญู. 2542. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ :
บริษัททำไทยเพรส จำกัด.
- พวงแก้ว กิจธรรม. 2540. เด็กออทิสติก. กรุงเทพฯ : ชมรมผู้ปกครองออทิสติก.
- เพ็ญแข ลิมศิลา. 2540. การวินิจฉัยโรคออทิสซึม. สมุทรปราการ : ช.แสงงามการพิมพ์.
- เพ็ญแข ลิมศิลา. 2541. รวมเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับ "ออทิสซึม". สมุทรปราการ :
ช.แสงงามการพิมพ์.
- มนัสวี พยัคฆนันท์. 14 สิงหาคม 2544. ผู้รับผิดชอบโครงการและเลขานุการคณะกรรมการ
จัดทำหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก
พุทธศักราช 2543. สัมภาษณ์.
- รัตนา พุมไพศาล. 2533. วิทยาการการสอนสำหรับการศึกษานอกโรงเรียน. ภาควิชาการศึกษา
นอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งฤดี วงศ์ชุม. 2539. ภาวะเครียดของบิดามารดาเด็กออทิสติกที่นำบุตรเข้ารับการรักษา
ในโรงพยาบาลอุบลประสาทไวยไทยปทุม. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ :
ศึกษาพร.

- ลัดดา สุขปรีดี. 2532 เทคโนโลยีการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5 ชลบุรี : ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- วรรณิ์ จินตะเกษกรณ์. 2542. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่พิจารณาการมอง
เห็นที่เรียนหลักสูตรต่างระดับ เกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วราภรณ์ ศุนาลัย. 2535. หลักสูตรและหลักการสอน. กรุงเทพฯ : สามิตรการพิมพ์.
- วาริ์ ธีระจิตร. 2530. การพัฒนาการสอนในระดับประถม. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและ
เอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิชัย ดิสสระ การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์นส์
- ศรียา นิยมธรรม. ม.ป.ป.. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัด
การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (เอกสารอัดสำเนา)
- ศรีสมร กลีวัฒน์. 2537. เด็กออทิสติกเข้าใจและช่วยเหลือ. กรุงเทพฯ : คณะวิชาครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2543. การปฏิรูปการศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความ
สามารถพิเศษ. (1) กรุงเทพฯ : เมษายน-พฤษภาคม.
- ศุภรัตน์ เอกอัศวิน. ม.ป.ป. โรคออทิสติก เอกสารประกอบการประชุมการจัดทำคู่มือการจัด
การเรียนการสอนเด็กออทิสติก. ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ. (เอกสารอัดสำเนา)
- สงัด อุทรานันท์. 2526. การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ดวงเดือน.
- สภาสถาบันราชภัฏ, สำนักงาน. 2541. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. 2535. เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. ตำราเอกสารทางวิชาการ ฉบับที่
41. ภาคพัฒนาตำราและเอกสารทางวิชาการ หน่วยศึกษานิตศกั กรมการฝึกหัดครู
- สมประสงค์ วิทย์เกียรติ, 2533. ผู้สอนการศึกษานอกระบบ เอกสารการสอนชุดวิชาหลักการการ
เรียนรู้และเทคนิคการอบรมหน่วยที่ 1 – 8 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สวัสดิ์ อุดมโภชน, 2525. สารพัดช่าง กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
- สันต์ ธรรมบำรุง. 2526. หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : การศาสนา.

- สามัญศึกษา, กรม. 2531. คู่มือการจัดเด็กพิการเรียนร่วมในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์.
กรุงเทพฯ : ม.ป.ท..
- สุขภาพจิต, กรม สาธารณสุข, กระทรวง. 2542. รายงานประจำปี 2542 โรงพยาบาลยุวประสาท
ไวทยปัทมภ์. สมุทรปราการ : โรงพยาบาลยุวประสาทไวทยปัทมภ์.
- สุนทร สุนันท์ชัย. 2533. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- สุนทร สุนันท์ชัย. 2530. ข่าวสารข้อมูลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมบทความการศึกษา
นอกโรงเรียน (เล่ม 6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุพิน บุญชูวงศ์. 2531. หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แสงสุทธิการพิมพ์.
- สุมิตร คุณากร. 2521. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. 2535. เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน ตำราเอกสารทางวิชาการ
ฉบับที่ 41. ภาคพัฒนาตำราและเอกสารทางวิชาการศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู.
- สมประสงค์ วิทย์เกียรติ. 2533. ผู้สอนการศึกษานอกระบบ เอกสารการสอนชุดวิชาหลักการ
เรียนรู้และเทคนิคการฝึกอบรม หน่วยที่ 1 – 8. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เสริมศรี ไชยศร. 2526. ระบบหลักสูตร-การสอน. เชียงใหม่ : พระสิงห์การพิมพ์.
- เสริมศรี ไชยศร. 2528. ระบบหลักสูตรและการสอน. เชียงใหม่ : พระสิงห์การพิมพ์.
- อธิพร ศรียมก. 2523. ระบบการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชนจำกัด.
- อัมพล สุอำพัน. 2529. ตำรากุมารเวชศาสตร์ เล่ม 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กรุงเทพเวชสาร.
- อาทิตย์ อุไรรัตน์. 2537. กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 มาตรา 4 และมาตรา 2. กรุงเทพฯ : กระทรวง
สาธารณสุข.
- อุดม เขยกีวงศ์. 2541. ปรัชญาและหลักการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ไอเดียนสโตร์.

ภาษาต่างประเทศ

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw – Hill, 1973.

Kohler, F.W. Examining the service received by young children with autism and their family : a survey of parent response. Focus on Autism & Other Developmental Disabilities. 14(3) (Fall 1999) : 150-159.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.สมบัติ สุวรรณพิทักษ์
ผู้อำนวยการกองการพัฒนาศึกษานอกโรงเรียน
กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ
2. อาจารย์ปรเมศวร์ สุขมาก
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ
กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ
3. ผศ.ดร.ดารณี อุทัยรัตนกิจ
หัวหน้าโปรแกรมการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ดร.ปาน กิมปี
ศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ
5. อาจารย์มนัสวี พยัคฆนันท์
อาจารย์ 3 ระดับ 8 ผู้รับผิดชอบโครงการและเลขานุการคณะกรรมการ
จัดทำหลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติก
ศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ
กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม.0302(2770.0603)2346

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

4 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์มนัสวี พยัคฆนันท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวอมรทิพย์ ลันตวิริยะพันธ์์ นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาของโรงเรียนสาขาวิชาการศึกษาของระบบโรงเรียน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาศาภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก" โดยมีศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.รัตนา พุ่มไพศาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)2352

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

4 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษาอำเภอบ้านไผ่

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวอมรทิพย์ สันตวิริยะพันธุ์ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน สาขาวิชาการศึกษาจากระบบโรงเรียน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก" โดยมี ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.รัตนา พุ่มไพศาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในงานนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามสำหรับอาจารย์และครูผู้สอน และแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เรียน กับผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้เรียน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวอมรทิพย์ สันตวิริยะพันธุ์ ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2700.0603)2347

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

4 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชานุกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวอมรทิพย์ สันตวิริยะพันธุ์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาออกโรงเรียน สาขาวิชาการศึกษาออกระบบโรงเรียน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาศาภาพ และปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก" โดยมี ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.รัตนา พุ่มไพศาล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงมีความจำเป็นต้องทดลองใช้ เครื่องมือ คือ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์และครูผู้สอน และแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เรียน กับผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้เรียน ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวอมรทิพย์ สันตวิริยะพันธุ์ ได้ ทดลองใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม ผู้บริหาร เพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียน

แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกতিสตัก

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสตัก เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการและแก้ปัญหาการดำเนินงานการจัดการศึกษาแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสตักให้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ข้อมูลและความคิดเห็นของท่านที่ได้จากแบบสอบถาม จะถือเป็นความลับและนำมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบคุณที่กรุณาให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

➔ ผู้วิจัย : นางสาวอมรทิพย์ สันตวิริยะพันธ์ุ

โทร. : 01-7959051, 02-6377909

.....
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศาสตราจารย์ ดร. รัตนา พุ่มไพศาล

ภาควิชาการศึกษาจากระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

◎ คำชี้แจง

แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน

สำหรับบุคคลออกติสตัก พุทธศักราช 2543

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาออกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ

ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสตัก พุทธศักราช 2543

➔ ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. อายุ

- ต่ำกว่า 30 ปี
- 31 - 40 ปี
- 41 - 50 ปี
- 51 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับคนพิการ

- ต่ำกว่า 5 ปี
- 6 - 10 ปี
- 11 ปีขึ้นไป

4. ความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก

- มี ความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก
- ไม่มี ความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก

แบบสอบถาม อาจารย์ เพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน

แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกতিสตัก

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสตัก เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการและแก้ปัญหาการดำเนินงานการจัดการศึกษาแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกติสตักให้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ข้อมูลและความคิดเห็นของท่านที่ได้จากแบบสอบถาม จะถือเป็นความลับและนำมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบคุณที่กรุณาให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

➔ ผู้วิจัย : นางสาวอมรทิพย์ สันตวิริยะพันธ์

โทร. : 01-7959051, 02-6377909

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศาสตราจารย์ ดร. รัตนา พุ่มไพศาล

ภาควิชาการศึกษาจากระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

◎ คำชี้แจง

แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน

สำหรับบุคคลออกติสตัก พุทธศักราช 2543

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ

ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสตัก พุทธศักราช 2543

➔ ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. อายุ

- ต่ำกว่า 30 ปี
- 31 - 40 ปี
- 41 - 50 ปี
- 51 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับคนพิการ

- ต่ำกว่า 5 ปี
- 6 - 10 ปี
- 11 ปีขึ้นไป

4. ความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก

- มี ความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก
- ไม่มี ความรู้เกี่ยวกับบุคคลออทิสติก

ตอนที่ 2

สภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน หลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกতিสติก

๐ สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสติก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ
สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคล
ออกติสติกที่มีระดับการปฏิบัติ ตามเกณฑ์คำตอบ 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง	สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสติกที่มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง	สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสติกที่มีการปฏิบัติในระดับมาก
คะแนน 3 หมายถึง	สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสติกที่มีการปฏิบัติในปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง	สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสติกที่มีการปฏิบัติในระดับน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	สภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกติสติกที่มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

๑ ปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ
ปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคล
ออทิสติก ตามเกณฑ์คำตอบ 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง	การจัดการศึกษาออกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับปัญหาหนักที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง	การจัดการศึกษาออกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับปัญหาหนัก
คะแนน 3 หมายถึง	การจัดการศึกษาออกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับปัญหากลาง
คะแนน 2 หมายถึง	การจัดการศึกษาออกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับปัญหาน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	การจัดการศึกษาออกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จ ขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติกที่มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ					ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
◎ ด้านการวัดและประเมินผล										
1. มีการประเมินทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนเรียนเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น										
2. มีความพร้อมในการเตรียมกิจกรรมที่แสดงให้เห็นความก้าวหน้าทางการเรียน และเครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน										
3. มีการประเมินผลขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพ										
4. มีการบันทึกสรุปความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงเพื่อประเมินผลด้านพัฒนาการ										
5. มีการปรับเกณฑ์การประเมินผลให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน										
6. มีการประเมินการจบหลักสูตรการศึกษาของบุคคลออกที่สถิติโดยพิจารณาจากเพิ่มสะสมงานของผู้เรียนแต่ละคน										

➔ ตอนที่ 3

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน

หลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลออกทิสติก

พุทธศักราช 2543

คำชี้แจง ท่านมีปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกทิสติก โปรดเขียนตอบข้อความด้านล่างต่อไปนี้

๑. ด้านหลักสูตร

ปัญหา -----

ข้อเสนอแนะ-----

-----

๒. ด้านครูผู้สอน

ปัญหา -----

ข้อเสนอแนะ-----

-----

๓. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหา -----

ข้อเสนอแนะ-----

-----

๑ 4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

ปัญหา _____

_____

ข้อเสนอแนะ _____

_____

๑ 5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหา _____

_____

ข้อเสนอแนะ _____

_____

๑ 6. ด้านข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ

ปัญหา _____

_____

ข้อเสนอแนะ _____

_____

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

นางสาวอมรทิพย์ สันตวิริยะพันธุ์

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียน

แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออกতিสตัก

๑ ด้านสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ

- ตอนนี้องอายุเท่าไรแล้วคะ

- น่องใช้เวลาในการศึกษาหลักสูตรนี้มากี่ปีแล้วคะ

---

๒ ด้านหลักสูตร

- น่องได้นำวิชาที่คุณครูสอนกลับไปใช้ที่บ้านหรือใช้ในชีวิตประจำวันหรือไม่คะ

- เนื้อหาที่คุณครูสอนยากหรือไม่คะ เข้าใจหรือเปล่า

- เนื้อหาที่คุณครูสอนได้มีการเรียงลำดับจากเรื่องง่ายไปเรื่องยากหรือไม่คะ

◎ **ด้านครูผู้สอน**

- คุณครูใจดีหรือไม่คะ

- เวลานั้น่งทำกิจกรรมไม่ได้ คุณครูจะโกรธหรือทำโทษน้องหรือไม่คะ

- คุณครู และคุณพ่อ คุณแม่ของน้อง ได้เข้ามาทำกิจกรรมร่วมกันหรือไม่คะ

- น้องสามารถทำกิจกรรมที่คุณครูสอนได้หรือไม่คะ

◎ **ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน**

- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของคุณครูมีการเน้นให้น้องได้ฝึกปฏิบัติจริงหรือไม่คะ

- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของคุณครูตรงความต้องการของน้องหรือไม่คะ

- คุณครูได้ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของน้องหรือไม่คะ

- คุณครูได้ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสนใจของน้องหรือไม่คะ

◎ **ด้านสื่อการเรียนการสอน**

- สื่อการเรียนการสอนที่คุณครูใช้น่าสนใจหรือเปล่าคะ

- สื่อการเรียนการสอนที่คุณครูใช้มีเพียงพอสำหรับนักศึกษาในห้องหรือไม่คะ

- คุณครูได้ใช้สื่อของจริงในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่คะ

- น้องเคยได้รับอันตรายจากสื่อการเรียนการสอนที่คุณครูนำมาใช้หรือไม่คะ

- น้องคิดว่าสื่อที่คุณครูนำมาใช้ช่วยให้น้องเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้นหรือไม่คะ

◎ **ด้านการวัดและประเมินผล**

- คุณครูให้น้องทำแฟ้มสะสมงานหรือไม่คะ ขอพี่ดูได้หรือไม่คะ

- ในการจัดกิจกรรมต่างๆ คุณครูได้มีการประเมินผลน้องหรือไม่คะ

- คุณครูได้มีการประเมินผลการทำกิจกรรมต่างๆ ของน้องบ่อยหรือไม่คะ

นางสาวอมรทิพย์ สันตวิริยะพันธ์

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอมรทิพย์ สันตวิริยะพันธุ์ เกิดเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2520 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากภาควิชาประถมศึกษา สาขาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2542 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา นอกสถาบันโรงเรียน ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2543 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำแผนกประถมศึกษา โรงเรียนจิตจรดดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย